

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 1

1. Oskarżonemu Janowi Nowakowi zarzucono popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. Akt oskarżenia w sprawie wpłynął do Sądu Rejonowego we Włocławku. W toku postępowania przygotowawczego, podczas pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego J. Nowak wskazał jako adres zameldowania, adres zamieszkania i adres dla doręczeń w kraju: Włocławek, ul. Paderewskiego 8 m. 23. Podczas kolejnych przesłuchań w tym samym charakterze podał jako adres zamieszkania Włocławek, ul. Długosza 12, natomiast jako adres zameldowania i jednocześnie adres do odbioru korespondencji wskazał: Świder, ul. Złota 7 m. 121. Sąd zarządził doręczenie oskarżonemu odpisu aktu oskarżenia wraz z zawiadomieniem o rozprawie, wezwaniem do złożenia wniosków dowodowych oraz pouczeniem o uprawnieniach i obowiązkach na adres: Włocławek, ul. Długosza 12. Oskarżony nie stawiał się na rozprawę główną, a w protokole rozprawy odnotowano, że adresowana do oskarżonego korespondencja wróciła z adnotacją „zwrot, nie podjęto w terminie”. W związku z powyższym na podstawie art. 139 § 1 k.p.k. Sąd postanowił, by korespondencję w postaci zawiadomienia o rozprawie głównej oraz odpisu aktu oskarżenia załączyć do akt sprawy ze skutkiem doręczenia, ponieważ oskarżony nie podjął korespondencji pod wskazanym przez siebie adresem do doręczeń, mimo pouczenia o konsekwencjach zmiany miejsca zamieszkania lub nieprzebywania pod tym adresem. Następnie poprowadził rozprawę pod nieobecność oskarżonego i wydał wyrok skazujący.

**Czy w zaistniałej sytuacji zasadnym było procedowanie pod nieobecność oskarżonego?
Kiedy obecność oskarżonego na rozprawie jest obowiązkowa?**

2. Obywatel polski Marek Stępień został zatrzymany w Katowicach jako osoba ścigana na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania (ENA) wydanego przez właściwy organ sądowy Królestwa Szwecji. Ściganemu zarzucono popełnienie w Szwecji czynu polegającego na umyślnym uszkodzeniu ciała pokrzywdzonego – obywatela polskiego; wg prawa szwedzkiego czyn tego rodzaju jest zagrożony karą do 6 lat pozbawienia wolności. W toku postępowania przed Sądem Okręgowym w przedmiocie wykonania ENA obrońcy ściganego przedłożyli pisemną opinię sporządzoną przez polskiego biegłego (wydaną na podstawie akt sprawy – części dokumentacji przekazanej przez władze szwedzkie), w świetle której doszło do naruszenia czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres poniżej 7 dni. Powołując się na tę opinię i płynący stąd wniosek, że czyn Marka Stępnia wedle prawa polskiego podlega ściganiu w trybie prywatno-skargowym, jak również podnosząc, że w przedmiotowej sprawie doszło do przedawnienia karalności tegoż czynu, obrońcy domagali się wydania postanowienia o odmowie wykonania ENA.

**Proszę ocenić zasadność podniesionego zarzutu i zaproponować treść rozstrzygnięcia.
Czy, a jeśli tak, to jakie znaczenie (w kontekście ustawowych wymogów) dla podjęcia
decyzji w przedmiocie wykonania ENA ma obywatelstwo polskie osoby ściganej
w powiązaniu z celem wydania nakazu.**

3. Julian Swoboda, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 5 września 2024 r., został skazany na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym za występki z art. 193 k.k. W dniu 28 października 2024 r. sądowy kurator zawodowy złożył do sądu wniosek o zarządzenie wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności.

**Proszę opisać sposób procedowania w przedmiotowej sprawie, w tym wskazać podmioty
uprawnione do udziału w posiedzeniu i zaproponować treść rozstrzygnięcia. Czy wydane
orzeczenie będzie podlegało zaskarżeniu?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 2

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 12 lutego 2024 r. Jan Kowalski został skazany za czyn z art. 278 § 1 k.k. Apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł prokurator. Sąd Okręgowy w Sieradzu nie uwzględnił apelacji i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Wyrok sądu odwoławczego zapadł dnia 27 września 2024 r. Wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego złożyła w ustawowym terminie siostra Jana Kowalskiego – Maria Kowalska. W uzasadnieniu wniosku podniosła, że jest pełnomocnikiem brata, nie załączając przy tym pełnomocnictwa.

Proszę wskazać prawidłowy sposób rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego wniosku.

2. Mariuszowi Graczowi zarzucono popełnienie 10 czynów, z których każdy wyczerpał dyspozycję art. 107 § 1 k.k.s. Wyrokiem z dnia 3 marca 2024 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie uznał oskarżonego za winnego wszystkich zarzucanych oskarżonemu czynów, przy czym za osiem z nich wymierzył Mariuszowi Graczowi kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 150 zł, a za kolejne dwa - kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 150 zł. Tym samym wyrokiem orzekł następnie karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 150 zł. Oskarżony nie zgodził się z wyrokiem i złożył apelację, w której podniósł zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. Domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i odstąpienia od wymierzenia kary lub wymierzenia kary grzywny w jej dolnych granicach ustawowych. Na rozprawę odwoławczą stawiał się oskarżony wraz z ustanowionym obrońcą z wyboru. Obrońca popierając apelację wywiedzioną przez oskarżonego odwołał się do danych o karalności Mariusza Gracza, z których wynikało, że wobec oskarżonego zapadło 790 wyroków skazujących go za czyny z art. 107 § 1 k.k.s. na kary grzywny. Zwrócił przy tym uwagę, że liczba prawomocnych skazań za przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. na kary grzywny, które mogą podlegać objęciem węzłem kary łącznej grzywny, przekracza już 100.000 stawek dziennych grzywny, jak również – że w toku pozostaje jeszcze kilkanaście spraw, niezakończonych prawomocnymi wyrokami, w których oskarżonemu zarzuca się kolejne czyny z art. 107 § 1 k.k.s. Obrońca wniósł o rozważenie możliwości zastosowania art. 11 § 1 k.p.k.

Czy sąd odwoławczy rozpoznający apelację oskarżonego może umorzyć postępowanie i jakie rozstrzygnięcie powinien wydać? Kiedy, tj. w jakiej fazie postępowania karnego zastosowanie umorzenia absorpcyjnego jest dopuszczalne?

3. Jerzy Nowak został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. – Sąd Rejonowy w Zamościu za ten czyn wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Nadto, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości przez zapłatę kwoty 12.876,88 złotych na rzecz pokrzywdzonego Banku PKO BP II Oddziału w Zamościu w terminie jednego roku od daty uprawomocnienia się wyroku. Orzeczenie stało się prawomocne 5 marca 2023 r. W dniu 26 czerwca 2024 r. do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek kuratora zawodowego o zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności względem Jerzego Nowaka z powodu niewywiązania się w terminie z nałożonego obowiązku naprawienia szkody. Do wniosku kurator dołączył pismo z Banku PKO BP, z treści którego wynikało, że pokrzywdzony bank sprzedał przysługującą mu od oskarżonego wierzytelność spółce windykacyjnej z siedzibą w Sandomierzu, a oskarżony nie uregulował zadłużenia na kwotę 23.566,65 złotych. Postanowieniem z dnia 19 lipca 2024 r. Sąd Rejonowy w Zamościu na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności orzeczonej w/w wyrokiem. W uzasadnieniu wskazał, że powodem takiej decyzji jest okoliczność, że skazany nie wywiązał się z nałożonego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 3

1. Jednym z dowodów w postępowaniu toczącym się przeciwko Zdzisławowi Maliniakowi, oskarżonemu o czyn z art. 177 § 2 k.k. była opinia zespołu biegłych wydana przez Zespół Ekspertyz Sądowych w Krakowie – wnioski sformułowane przez biegłych nie były jednak dla oskarżonego korzystne. Podczas rozprawy, już po przesłuchaniu biegłych – autorów w/ opinii, którzy odpowiedzieli na wszystkie pytania stron i rozwiali wszelkie rysujące się wątpliwości, oskarżony złożył wniosek o powołanie nowego zespołu biegłych w celu wydania nowej opinii na te same okoliczności. Sędzia Jerzy Krasnodębski oddalił złożony wniosek, wskazując że nowa opinia nie będzie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Wówczas oskarżony ponowił wniosek, domagając się tym razem powołania nowego zespołu biegłych w celu wydania opinii na okoliczność braku wiedzy dotychczas przesłuchanych biegłych. Sędzia wniosku nie uwzględnił stwierdzając, że w jego ocenie opinia dotychczasowych biegłych jest jasna i spójna.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych przez sędziego rozstrzygnięć. W jakiej formie zapadają decyzje procesowe w przedmiocie złożonych wniosków dowodowych? Czy podlegają one zaskarżeniu?

2. Do Sądu Rejonowego w Chełmie wpłynęło wystąpienie organu holenderskiego o wykonanie prawomocnego orzeczenia nakładającego na Marię Ptak karę o charakterze pieniężnym w wysokości 55 euro za popełnione w Holandii wykroczenie polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości. Strona holenderska przesłała kompletną dokumentację w języku polskim – odpis orzeczenia poświadczony za zgodność z oryginałem oraz zaświadczenie zawierające wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie, w tym potwierdzenie, że Maria Ptak odebrała osobiście przesłany jej przetłumaczony odpis orzeczenia o ukaraniu wraz z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia odwołania. Na posiedzeniu wyznaczonym w przedmiocie wykonania orzeczenia ukarana Maria Ptak oświadczyła, że w dacie zarzucanego (i przypisanego) jej wykroczenia przebywała w Polsce, zaś pojazd którym rzekomo miała wówczas kierować sprzedała Janowi Sokołowi. Na potwierdzenie swoich słów okazała umowę kupna sprzedaży w/w pojazdu. Sąd Rejonowy odmówił wykonania orzeczenia, powołując się na okoliczność, że czyn w związku z którym doszło do ukarania nie stanowi przestępstwa. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał również, że Maria Ptak nie mogłaby ponosić odpowiedzialności, skoro to nie ona dopuściła się wykroczenia.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Czy podlega ono zaskarżeniu? Jakie okoliczności bada Sąd w postępowaniu w przedmiocie wykonania orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym?

3. Stanisław Koniecpolski został oskarżony o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. Naczelnik Urzędu Celno - Skarbowego w Katowicach, na podstawie art. 156 § 1 k.k.s., złożył wraz z aktem oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary grzywny w wymiarze 25 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 200 zł, tj. w łącznej kwocie 5000 zł oraz orzeczenie przepadku zatrzymanych przedmiotów. Sąd Rejonowy w Katowicach wydał wyrok, którym na podstawie art. 148 § 5 k.k.s. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 i 4 k.k.s. udzielił Stanisławowi Koniecpolskiemu zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za opisane we wniosku Naczelnika Urzędu Celno - Skarbowego w Katowicach popełnione przez niego przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 18 § 1 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 5000 złotych. Tym samym wyrokiem na podstawie art. 18 § 1 pkt 2 k.k.s. oraz art. 30 § 5 k.k.s. orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci czterech automatów do gier wraz z przynależnymi kluczami w ilości 11 sztuk, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia. Kiedy udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności jest niedopuszczalne? Jakie są przesłanki udzielenia przez sąd dobrowolnego poddania się odpowiedzialności, a jakie – skazania bez rozprawy?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 4

1. Prokurator zarzucił Jolancie Ogonek popełnienie 6 przestępstw wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k. Po ogłoszeniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, podczas przesłuchania w charakterze podejrzanej Jolanta Ogonek podała m.in., że z powodu depresji leczyła się psychiatrycznie w okresie ostatnich pięciu lat. Powziawszy wątpliwość co do stanu zdrowia psychicznego podejrzanej, prokurator dopuścił dowód z pisemnej opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów oraz wystąpił do prezesa sądu w R. o wyznaczenie dla Jolanty Ogonek obrońcy z urzędu, co nastąpiło na mocy stosownego zarządzenia. Po przeprowadzeniu badania biegli psychiatrzy w wydanej na piśmie opinii nie stwierdzili podstaw do kwestionowania poczytalności podejrzanej w chwili popełnienia zarzucanych jej czynów w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 k.k. Uznali ponadto, że stan zdrowia psychicznego Jolanty Ogonek zezwala jej na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Wnosząc do Sądu Rejonowego akt oskarżenia przeciwko Joannie Ogonek, prokurator nie wskazał, że oskarżona jest reprezentowana przez obrońcę z urzędu. Sąd Rejonowy przeprowadził rozprawę bez udziału obrońcy oskarżonej i wydał skazujący.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Jakiej treści wyrok powinien wydać sąd odwoławczy w razie wniesienia apelacji przez oskarżoną?

2. Właściwy holenderski organ sądowy wystąpił do Sądu Rejonowego w Radomsku o wykonanie prawomocnego orzeczenia nakładającego karę grzywny 50 euro za wykroczenie popełnione przez Jana Szybkiego na terytorium Holandii, a polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości o 5 km/h. Do wystąpienia załączono wszystkie niezbędne dokumenty przetłumaczone na język polski i poświadczone za zgodność z oryginałem, zawierające istotne informacje niezbędne do wykonania orzeczenia. Wynikało z nich m.in., że Jan Szybki zamieszkuje w okręgu Sądu Rejonowego w Bełchatowie, jak również, że osobiście pokwitował odbiór na poczcie przesłanego mu odpisu orzeczenia wraz z pouczeniem co do możliwości wniesienia odwołania. Postanowieniem z dnia 16 września 2024 r. Sąd Rejonowy w Radomsku, po rozpoznaniu wystąpienia właściwego organu sądowego w przedmiocie wykonania orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym, odmówił wykonania przedmiotowego orzeczenia. W uzasadnieniu wskazał, że przypisane ukaranemu zachowanie nie było społecznie szkodliwe, skoro doszło do nieznacznego przekroczenia dopuszczalnej prędkości.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy wydane orzeczenie podlega zaskarżeniu? Jakie okoliczności podlegają badaniu Sądu w sprawie wykonania orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym?

3. W toku postępowania o demoralizację, której przejawem stało się dopuszczenie się przez nieletniego Macieja Maluczkiego czynu zabronionego określonego w art. 280 § 2 k.k., zaszła konieczność przesłuchania pokrzywdzonego, który ukończył 14 lat, ale nie ukończył jeszcze 15 lat.

Proszę wskazać w jakich warunkach winno odbyć się takie przesłuchanie, jaki organ jest właściwy do przeprowadzenia takiej czynności i kto jest uprawniony (bądź zobligowany) do udziału w przesłuchaniu pokrzywdzonego. Czy w omawianej sytuacji mogą znaleźć zastosowanie także przepisy kodeksu postępowania karnego czy też jest to wykluczone?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 5

1. Do Sądu Rejonowego w Wieliczce wpłynął akt oskarżenia przeciwko Marcinowi Pietruszce. Oskarżonemu zarzucono popełnienie pięciu czynów wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k., przy czym jeden z nich podlegał kwalifikacji na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. – z zastosowaniem konstrukcji ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe i wydał wyrok, na mocy którego przesądził o winie Marcina Pietruszki w zakresie wszystkich czynów stanowiących przedmiot rozpoznania i wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności. W wyniku rozpoznania apelacji oskarżonego, kwestionującego swoje sprawstwo i winę, Sąd Okręgowy w Krakowie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Sporządzając uzasadnienie swojego orzeczenia - na złożony przez oskarżonego wniosek – Sąd Okręgowy stwierdził, że nie ustrzegł się błędu – dając temu wyraz pisemnych motywach zaskarżonego rozstrzygnięcia. W wywiedzionej kasacji prokurator podniósł zarzut naruszenia przez sąd odwoławczy art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. i domagał się uchylenia wyroków wydanych przez Sąd Okręgowy w Krakowie i Sąd Rejonowy w Wieliczce oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie.

Czy zarzut kasacyjny jest trafny? Kiedy może znaleźć zastosowanie art. 33 § 2 k.p.k.? Czy w warunkach przedmiotowej sprawy bezwzględna przyczyną odwoławczą dotknięty jest cały wyrok Sądu Rejonowego? Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego.

2. Cezaremu Malinowskiemu zarzucono popełnienie występku z art. 284 § 1 k.k. k.k. Przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem. Na rozprawie przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie obecni byli oskarżony i prokurator, natomiast pokrzywdzony – mimo prawidłowego powiadomienia, nie stawiał się. Podczas przesłuchania na rozprawie głównej oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyczerpujące wyjaśnienia, w pełni korespondujące z innymi dowodami, jakie zostały w sprawie zebrane i stanowiły podstawę do skierowania aktu oskarżenia. Następnie wniósł o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata oraz obciążenie kosztami sądowymi. Sąd uzależnił możliwość uwzględnienia wniosku od warunku oddania oskarżonego pod dozór kuratora. Oskarżony wyraził zgodę na ten warunek. Prokurator również wyraził zgodę na tak ukształtowane warunki. W takiej sytuacji Sąd uwzględnił złożony wniosek i wydał wyrok.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w sprawie. Na czym polega kontrola poprawności wniosku złożonego na podstawie art. 387 § 1 k.p.k.? Jakie zarzuty odwoławcze związane z treścią porozumienia, o którym mowa w art. 387 k.p.k., mogą stanowić podstawę apelacji?

3. Sąd Okręgowy w Płocku wyrokiem z 17 listopada 2023 r. skazał Ireneusza Kowalika między innymi na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 zł każda. Postanowieniem z 1 czerwca 2024 r. Sąd Okręgowy rozłożył skazanemu na raty spłatę grzywny, opłaty sądowej i kosztów postępowania wykonawczego. Wobec ustalenia, że skazany jest pozbawiony wolności, Sąd Okręgowy postanowieniem z 27 października 2024 r. odwołał skazanemu rozłożenie na raty spłaty grzywny i należności sądowych, zaś kolejnym postanowieniem zarządził wykonanie wobec niego kary zastępczej 100 dni pozbawienia wolności w miejsce nieuiszczonej grzywny. Skazany wniósł o ponowne rozłożenie spłaty grzywny na raty, przedstawiając argumentację na poparcie wniosku. Sąd Okręgowy w Płocku nie znalazł podstaw do uwzględnienia złożonego wniosku i wydał stosowne postanowienie.

Proszę ocenić dopuszczalność postępowania w przedmiocie kolejnego wniosku o rozłożenie grzywny na raty.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 6

1. Oskarżona Marianna Zieleniec za występki z art. 190 § 1 k.k. została skazana przez Sąd Rejonowy w Żyrardowie na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności za występki z art. 190 § 1 k.k. Nosiła się z zamiarem wniesienia apelacji od wyroku zapadłego 15 lipca 2024 r., ale nie zrobiła tego w terminie, ponieważ 21 lipca 2024 r. uległa wypadkowi komunikacyjnemu i trafiła do szpitala. Po zakończeniu leczenia w dniu 31 sierpnia 2024 r., dnia 4 września złożyła wniosek o sporządzenie i doręczenie jej uzasadnienia wyroku z dnia 15 lipca 2024 r., wskazując w piśmie, że z powodu choroby nie mogła złożyć wniosku wcześniej. Zarządzeniem z dnia 11 września 2024 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Żyrardowie odmówił przyjęcia wniosku oskarżonej z powodu niezachowania zawitego terminu do jego złożenia.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy wydane zarządzenie podlega zaskarżeniu?

2. Zenobiusz Krakowiak został skazany przez Sąd Rejonowy w Zgierzu na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za występki z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. W toku postępowania oskarżonego reprezentował obrońca z urzędu adw. Juliusz Rogalski. Prokurator wniosł na korzyść oskarżonego apelację od w/w wyroku. Oskarżony nadesłał do Sądu Rejonowego pismo, w którym oświadczył, że cofa wniesioną na jego korzyść apelację podnosząc, że brak prawomocności zaskarżonego wyroku uniemożliwia mu ubieganie się o wydanie wyroku łącznego, obejmującego m.in. skazanie w/w wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgierzu.

Czy wniosek oskarżonego podlega uwzględnieniu? Który sąd jest właściwy do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie cofnięcia środka odwoławczego? Jakie są następstwa cofnięcia środka odwoławczego?

3. Natalia Konieczna została prawomocnie skazana za czyn z art. 280 § 2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności. Karę tę zaczęła odbywać w Zakładzie Karnym w Łodzi. W dniu 28 października 2024 r. do Wydziału Penitencjarnego Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynął wniosek Dyrektora ZK o udzielenie skazanej przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności z powodu choroby. We wniosku wskazano, że skazana cierpi z powodu złośliwego nowotworu płuc, a chorobę zdiagnozowano u skazanej podczas jej pobytu w jednostce penitencjarnej. Dyrektor ZK podał także, że w ramach więziennej służby zdrowia brak jest możliwości zapewnienia Natalii Koniecznej prawidłowego leczenia, jakiego skazana wymaga i załączył dokumentację medyczną skazanej. Z informacji zawartej w aktach sprawy wynika, że skazana korzystała już z przerwy w karze w okresie od dnia 5 lutego 2024 r. do dnia 5 czerwca 2024 r.

Proszę wskazać dalszy tryb postępowania w przedmiotowej sprawie i zaproponować treść rozstrzygnięcia. Jakie są przesłanki udzielenia przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności? Czy dla potrzeb rozpoznania wniosku koniecznym jest w każdym przypadku uzyskanie opinii sądowo-lekarskiej?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 7

1. Jerzy Dudek został oskarżony o to, że w dniu 23 marca 2022 r. w Katowicach na ul. Długiej przywłaszczył powierzony przedmiot leasingu w postaci młota hydraulicznego D. 200V wartości 32.103 zł na szkodę „Thor” SA z/s w Warszawie, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 21 grudnia 2023 r., oskarżony został uznany za winnego tego, że w dniu 22 kwietnia 2022 r. w Katowicach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył powierzony mu przedmiot leasingu w postaci młota hydraulicznego D. 200V o wartości 14.000 zł na szkodę „Thor” SA z/s w Warszawie, czym wyczerpał znamiona występkę z art. 284 § 2 k.k. Za tak opisany czyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, przy czym wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu, ustalając okres próby na 3 lata. Oskarżony został przy tym zobowiązany do informowania sądu o przebiegu okresu próby, a nadto na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz na szkodę „Thor” SA z/s w Warszawie kwoty 14.000 złotych. Z dokonanych ustaleń wynikało, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa w dniu 22 kwietnia 2022 r. Wyrok został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego, który zarzucił naruszenie prawa stanowiące bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia – z powodu skazania oskarżonego za czyn nieobjęty aktem oskarżenia i naruszenie przez to zasady skargowości.

Czy zarzut zasługiwał na uwzględnienie? Czy sąd jest związany opisem czynu zamieszczonym w skardze głównej oskarżyciela publicznego?

2. Oskarżony Patryk Okrasa stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., polegającego na zadaniu uderzenia ręką pokrzywdzonemu Zenonowi Liskowi, w wyniku czego pokrzywdzony przewrócił się i uderzył głową o chodnik, doznając obrażeń ciała w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, po czym w następstwie tego zdarzenia pokrzywdzony zmarł. Przed zamknięciem przewodu sądowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Sieradzu doszło do uprzedzenia stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego wyczerpało dyspozycję art. 157 § 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Czy w zaistniałej sytuacji koniecznym jest uzyskanie stanowiska prokuratora czy obejmuje ściganiem z urzędu ten czyn podlegający ściganiu z oskarżenia prywatnego ujęty w kumulatywnej kwalifikacji z czynem zabronionym ściganym z urzędu? Czy zaistniała sytuację można porównać do tej, gdy brak jest wniosku o ściganie co do czynu ujętego w kumulatywnej kwalifikacji z czynem zabronionym ściganym z urzędu? Jakie mogą być konsekwencje nieobjęcia czynu ściganego z oskarżenia prywatnego przez prokuratora bądź braku wniosku o ściganie?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 23 kwietnia 2021 r. Dominik Sadowski został skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., przy przyjęciu, iż działał w warunkach określonych w art. 31 § 2 k.k., m.in. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat. Wyrok ten w stosunku do Dominika Sadowskiego zaskarżony nie został i uprawomocnił się w dniu 30 kwietnia 2021 r. Wobec uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz odpisu prawomocnego wyroku, z których wynikało, że skazany w okresie próby popełnił przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. (także w warunkach art. 31 § 2 k.k.), za które został skazany na bezwzględną karę pozbawienia wolności, postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 30 marca 2023 r., na podstawie art. 75 § 1 k.k., zarządzono wobec skazanego wykonanie powyższej kary, wstrzymując wykonanie tego orzeczenia do czasu jego uprawomocnienia. Na posiedzeniu sądu obecny był skazany, który nie miał obrońcy. Postanowienie to na korzyść skazanego zaskarżył prokurator.

Jakie rozstrzygnięcie powinno zapaść przed sądem odwoławczym? W jakim terminie można zarządzić wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszzonej?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 8

1. Marcinowi Wójcikowi zarzucono czyn wyczerpujący dyspozycję art. 284 § 2 k.k. w zw. z. art. 12 § 1 k.k. polegający na tym, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 16 listopada 2021 r. do 31 października 2022 r. w Kielcach przywłaszczył sobie kwotę 42.540 zł w ten sposób, że wypłacił tę kwotę z rachunku spółki Rolex sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach, pod pozorem wypłaty wynagrodzenia dla Roberta Żwirka. W toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Kielcach ustalono, że przywłaszczenie kwoty 42.540 złotych z rachunku spółki Rolex polegało na wypłacie pieniędzy pod pozorem wypłaty wynagrodzenia dla Jana Malinowskiego. Sąd Rejonowy uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu w takiej postaci, jak została wskazana w akcie oskarżenia. Z wyrokiem nie zgodził się obrońca oskarżonego, zaskarżając orzeczenie co do winy. Sąd Okręgowy w Kielcach zmienił wyrok Sądu Rejonowego i uniewinnił oskarżonego od przypisanego mu czynu. W uzasadnieniu wskazał, że skoro wyrok został zaskarżony co do winy wyłącznie na korzyść oskarżonego, a z niebudzących wątpliwości ustaleń wynika, że przestępstwo zostało popełnione pod pozorem wypłaty wynagrodzenia dla innej osoby, niż wskazana w zarzucie, tj. Jana Malinowskiego, to nie jest możliwym dokonanie korekty w opisie czynu w zakresie odnoszącym się do pokrzywdzonego.

Czy argumentacja sądu odwoławczego jest trafna? Czy sąd jest związany opisem czynu zamieszczonym w akcie oskarżenia? Czy tożsamość pokrzywdzonego jest warunkiem tożsamości czynu?

2. Marta Nicniewarta została oskarżona o to, że w dniu 18 lutego 2023 r. w Ełku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Stanisławę Nicniewartą i Bank PKO BP Oddział II w Ełku w kwocie 35.000 zł, w ten sposób że posiadając dostęp do elektronicznej bankowości rachunku bankowego Stanisławy Nicniewartej, podając się za Stanisławę Nicniewartą złożyła bez jej wiedzy i zgody wniosek o uzyskanie pożyczki, przez co wprowadziła w błąd pracownika banku co do osoby pożyczkobiorcy, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, czym działała na szkodę Stanisławy Nicniewartej oraz Banku PKO BP Oddziału II w Ełku, to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. Podczas składania wyjaśnień na rozprawie głównej oskarżona przyznała się do postawionego jej zarzutu i złożyła wyczerpujące wyjaśnienia, korespondujące z zebranymi w sprawie dowodami. Dodała, że przeprosiła swoją matkę Stanisławę Nicniewartą i matka wybaczyła jej, nadto okazała dokument potwierdzający spłatę wyludzonej kwoty na rzecz Banku. Oskarżona złożyła wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie jej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, nałożenie obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby oraz obciążenie kosztami postępowania. Obecny na rozprawie prokurator wyraził zgodę, a matka oskarżonej nie złożyła sprzeciwu stwierdzając: „jak w takiej sytuacji mogłabym się sprzeciwić, skoro to jest moja córka”. Dodać przy tym należy, że Stanisława Nicniewarta nie złożyła wniosku o ściganie Marty Nicniewartej – nikt jej o tym nie pouczył.

Czy złożony przez oskarżoną wniosek podlegał uwzględnieniu? Jak traktować stanowisko Stanisławy Nicniewartej wyrażone na rozprawie?

3. Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2024 r. Sąd Rejonowy w Pabianicach odwołał rozłożenie grzywny na raty wobec skazanego Jana Maluskiewicza. W wyniku rozpoznania zażalenia skazanego Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 30 kwietnia 2024 r. utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy. Ponieważ skazany nadal nie był zadowolony z zapadłego rozstrzygnięcia, złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 kwietnia 2024 r. Zarządzeniem z dnia 30 maja 2024 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi odmówił przyjęcia przedmiotowego wniosku. Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany domagając się wznowienia postępowania i wskazując ponadto, że w sprawie występowali nieuprawnieni biegli, którzy nie byli biegłymi sądowymi (nie byli wpisani na listę biegłych przez Prezesa SO w Łodzi).

Czy zażalenie skazanego może zostać uwzględnione? Czy istnieje możliwość wznowienia postępowania w postępowaniu wykonawczym? Czy ujawnienie „nowych lub poprzednio nieznanymi okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia” może być podstawą kolejnego postanowienia w przedmiotowej kwestii?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 9

1. Dyrektor Zakładu Karnego zwrócił się do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z prośbą o rozważenie możliwości wydania wyroku łącznego wobec skazanego Władysława Pietruszki. Z danych o karalności wynikało, że Władysław Pietruszka był skazany 22 wyrokami wydanymi przez sądy rejonowe. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim ustalił, że ostatni wyrok skazujący Władysława Pietruszkę został wydany przez Sąd Rejonowy w Radomsku. W tej sytuacji uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Radomsku. Tenże Sąd stwierdził natomiast, że jeden z wyroków zapadłych przeciwko skazanemu, został wydany przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w przedmiotowej sprawie bowiem, w wyniku rozpoznania apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim – podwyższył wymierzoną Władysławowi Pietruszce karę do 8 lat pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy w Radomsku stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim.

Proszę ocenić trafność procedowania w przedmiotowej sprawie. Jak powinien postąpić Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim? Proszę omówić właściwość sądu do wydania wyroku łącznego.

2. Sąd Rejonowy w Łasku wyrokiem nakazowym z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt III K 870/20, uznał Adama Kowalskiego za winnego tego, że w okresie od 3 sierpnia 2018 r. do 10 stycznia 2020 r. w Łasku uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec uprawnionych Grażyny i Olgi Kowalskich określonego co do wysokości wyrokami Sądu Rejonowego w, tj. czynu z art. 209 § 1 k.k., za co na podstawie art. 209 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. W aktach sprawy znajdował się odpis prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Łasku, z treści którego wynikało że Adam Kowalski został skazany za występki z art. 209 § 1 k.k. popełnione na szkodę tych samych pokrzywdzonych w okresie od 1 października 2018 r. do 20 marca 2019 r.

Proszę ocenić trafność wyroku z dnia 1 grudnia 2020 r. Jakie warunki muszą być spełnione do wydania wyroku nakazowego? Czy w przedmiotowej sprawie zachodziła przesłanka z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt II K 123/19, Eligiusz Mazepa został skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 21 marca 2016 r. do dnia 8 lutego 2017 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat. Nadto Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby pisemnie co 3 miesiące oraz orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 150.000 zł. w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 2 lipca 2021 r. Na wniosek kuratora, Sąd Rejonowy w Mławie postanowieniem z dnia 20 listopada 2023 r., na podstawie art. 75 § 2 k.k., zarządził wobec skazanego wykonanie w/w kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. W wyniku rozpoznania zażalenia złożonego przez skazanego, Sąd Okręgowy zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Proszę ocenić trafność orzeczenia sądu odwoławczego.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 10

1. Katarzyna Bączek została oskarżona o popełnienie szeregu przestępstw z art. 286 § 1 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach oskarżoną uznano za winną wszystkich czynów stanowiących przedmiot rozpoznania i wymierzono jej karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Od wyroku sądu I instancji apelację co do winy złożył obrońca oskarżonej. Na rozprawie odwoławczej przed Sądem Okręgowym w Łodzi obecny był prokurator oraz obrońca. Oskarżona nie stawiała się – kierowane do niej zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej zostało załączone do akt ze skutkiem doręczenia na podstawie art. 138 k.p.k. W dacie tej rozprawy oskarżona była pozbawiona wolności i przebywała w zakładzie karnym na terytorium Niemiec. Okoliczność ta była znana Sądowi Okręgowemu, bowiem o tym fakcie zawiadomiła sama oskarżona, jak i jej obrońca, wskazując dokładny adres niemieckiej jednostki penitencjarnej. Sąd odwoławczy nie uwzględnił wniosku obrońcy o odroczenie rozprawy i uznając obecność obrońcy za wystarczającą dla realizacji prawa do obrony oskarżonej poprowadził rozprawę, a następnie wydał wyrok utrzymujący w mocy orzeczenie sądu I instancji.

Czy w przedmiotowej sprawie zasadnie uznano, że Katarzyna Bączek została prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy apelacyjnej? Czy należało zastosować regulację art. 134 § 2 k.p.k.? Omów zasady obecności oskarżonego na rozprawie apelacyjnej.

2. Sebastian Szybki i Grzegorz Marudny stanęli pod zarzutem popełnienia wspólnie i w porozumieniu przestępstwa z art. 158 § 3 k.k. Sprawa Sebastiana Szybkiego została wyłączona do odrębnego postępowania z uwagi na jego długotrwałą chorobę uniemożliwiającą mu udział w postępowaniu. Wyrokiem, jaki zapadł w Sądzie Rejonowym w Brzezinach, Grzegorz Marudny został uznany winnym zarzucanego mu czynu. Kiedy rozpoczęto czynności w sprawie przeciwko Sebastianowi Szybkiemu, wyrok skazujący Grzegorza Marudnego był już prawomocny. Oskarżony Sebastian Szybki ani w postępowaniu przygotowawczym, ani sądowym nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Poza wyjaśnieniami oskarżonego, dowodami osobowymi były wyjaśnienia i zeznania Grzegorza Marudnego oraz zeznania funkcjonariusza policji kapitana Bolesława Sowy, który bezpośrednio po zdarzeniu stanowiącym przedmiot rozpoznania sporządził notatkę urzędową z rozpytania Sebastiana Szybkiego i Grzegorza Marudnego na okoliczność przebiegu zajścia z udziałem obu mężczyzn i pokrzywdzonego. Funkcjonariusz zawarł w niej stwierdzenie, iż Sebastian Szybki podał, że dokładnie nie pamięta, ale kiedy wstawał od stołu, to mógł raz kopnąć leżącego na podłodze pokrzywdzonego. Sąd Rejonowy dokonując oceny wyjaśnień Sebastiana Szybkiego nie dał im wiary uznając, że pozostają one w sprzeczności z wyjaśnieniami i zeznaniami Grzegorza Marudnego oraz przesłuchanego na okoliczność sporządzonej notatki funkcjonariusza policji kapitana Bolesława Sowy.

Proszę ocenić trafność analizy wyjaśnień oskarżonego Sebastiana Szybkiego w sytuacji, gdyby zeznania policjanta były jedynym dowodem służącym do weryfikacji wyjaśnień S. Szybkiego oraz zeznań i wyjaśnień Grzegorza Marudnego – jak zarzut należałoby podnieść w apelacji w przypadku skazania Sebastiana Szybkiego? Czy czynność tzw. rozpytania osoby może podlegać utrwaleniu w formie notatki urzędowej? Czy taka notatka z rozpytania podlega ujawnieniu na rozprawie?

3. Skazany Zenobiusz Porzeczką ubiegał się o udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy w Warszawie nie uwzględnił tego wniosku i na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. postępowanie w sprawie umorzył. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał, że w odniesieniu do osoby skazanego nie została spełniona przesłanka z art. 78 k.k., dotycząca minimum odbytej kary.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego orzeczenia z punktu widzenia jego podstawy prawnej oraz treści zapadłego rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE
ZESTAW Nr 11**

1. Prywatnym aktem oskarżenia Dominik Ananas został oskarżony o to, że w dniu 3 sierpnia 2023 r., około godziny 18:00 w miejscowości Młociny naruszył nietykalność cielesną Stefana Karwowskiego w ten sposób, że szarpał go, złapał za szyję, dusząc go przy tym, a następnie rzucił nim o ziemię, tj. o popełnienie czynu z art. 217 § 1 k.k. Sąd Rejonowy w Wieliczce wyrokiem z dnia 18 marca 2024 r., uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu. Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca. Zawiadomienie oskarżonego o terminie rozprawy odwoławczej, które wróciło z adnotacją „zwrot – nie podjęto w terminie”, zostało uznane przez sąd odwoławczy za doręczone prawidłowo w trybie art. 133 § 1 i 2 k.p.k., a wobec braku innych przeszkód Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził, że wystąpiły warunki do rozpoznania sprawy pod nieobecność Dominika Ananasa i wydania wyroku. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Czy podjęcie decyzji o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność oskarżonego było zasadne? Czy w przypadku stwierdzenia, że korespondencja adresowana do oskarżonego została przesłana na adres nie będący miejscem zamieszkania Dominika Ananasa, dłuższego pobytu i jednocześnie jego adresem do doręczeń, rozprawę należało odroczyć czy też uznać obecność obrońcy za wystarczającą dla realizacji prawa do obrony oskarżonego i prowadzić postępowanie pod nieobecność Dominika Ananasa? Jak kodeks postępowania karnego reguluje kwestię obecności oskarżonego na rozprawie przed sądem pierwszej i drugiej instancji?

2. Stanisław Kozak, Tomasz Stanisławski i Tymoteusz Stanisławski zostali oskarżeni o dokonanie wspólnie i w porozumieniu rozboju na osobie Remigiusza Lisa. Nadto Stanisławowi Kozakowi postawiono zarzut kradzieży z włamaniem. W toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach na jedną z kolejnych rozpraw, podczas których przesłuchiowano świadków, nie stawili się bracia Stanisławscy - prawidłowo powiadomieni o jej terminie. Na tę rozprawę wezwano ojca braci Stanisławskich – Józefa, który po stosownym pouczeniu skorzystał z prawa do odmowy złożenia zeznań. Jego depozycje z postępowania przygotowawczego odnosiły się do wszystkich trzech oskarżonych i rozboju na osobie Remigiusza Lisa. Sąd postanowił przesłuchać świadka na okoliczności dotyczące rozboju, pod warunkiem, że będzie ono ograniczone do osoby oskarżonego Kozaka. Podczas przesłuchania ujawniono wcześniejsze zeznania w/w świadka w tych fragmentach, które dotyczyły oskarżonego Kozaka. W sprawie zapadł wyrok skazujący wszystkich trzech oskarżonych, przy czym zeznania Józefa Stanisławskiego były jednym z dowodów poddanych analizie w odniesieniu do osoby oskarżonego Kozaka. Z wyrokiem nie zgodził się obrońca oskarżonego Stanisława Kozaka, ustanowiony już po wydaniu wyroku. W złożonej apelacji obrońca podniósł m.in. zarzut obrazy art. 41 § 1 k.p.k. polegający na tym, że w sprawie wyrokował sędzia Przemysław Pawełek, wcześniej rozstrzygający w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania względem Tomasza Stanisławskiego, a który w uzasadnieniu postanowienia o przedłużeniu aresztu ujawnił swoje negatywne zapatrywania faktyczne i prawne wobec osoby oskarżonego Kozaka. Nadto podniósł naruszenie art. 182 § 1 k.p.k. w zw. z art. 186 § 1 k.p.k. z powodu oparcia się przez sąd orzekający na zeznaniach Józefa Stanisławskiego.

Proszę ocenić trafność postawionych przez obrońcę zarzutów.

3. Urząd Celny w Kielcach skierował do Sądu Rejonowego w Kielcach wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez Michała Górę za czyn z art. 65 § 3 k.k.s. W złożonym wniosku wskazał m.in., że sprawca w dniu 2 lipca 2024 r. uiścił kwotę 15.000 zł tytułem kary grzywny, kwotę 143 zł stanowiącą równowartość zryczałtowanych kosztów postępowania oraz kwotę 369 zł tytułem kosztów likwidacji tytoniu, nadto, że Michał G. wyraził zgodę na przepadek przedmiotów przestępstwa w postaci 150 kg tytoniu znajdującego się w 15 plastikowych workach. Sprawa została skierowana na posiedzenie, o którym nikogo nie zawiadomiono. Postanowieniem z dnia 3 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Kielcach udzielił Michałowi Górze zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za w/w czyn i za czyn ten orzekł następnie wobec sprawcy karę grzywny w kwocie 100 stawek dziennych w wysokości 150 zł każda. Przedmiotowe postanowienie zawiera ponadto rozstrzygnięcie o przepadku na rzecz Skarbu Państwa 150 kg tytoniu znajdującego się w 15 plastikowych workach, z zarządzeniem ich zniszczenia oraz o kosztach postępowania związanych z dobrowolnym poddaniem się odpowiedzialności.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie i wydanego rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 12

1. Jan Kowalski stanął pod zarzutami popełnienia dwóch czynów z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionych na szkodę Zenobii Kawalec. Pierwsze i - jak się później okazało - jedyne przesłuchanie pokrzywdzonej odbyło się w siedzibie Komisariatu Policji w Chrzanowie – czynność przeprowadził funkcjonariusz Jerzy Cichoń, który w jednym protokole przyjął zawiadomienie o popełnionych przestępstwach oraz zamieścił zeznania Zenobii Kawalec, przesłuchanej w charakterze świadka. Mimo bowiem podjętych prób, by przesłuchać pokrzywdzoną stosownie do wymogów art. 185c § 2 k.p.k., pozostały one bezskuteczne z powodu niestawiennictwa pokrzywdzonej – osoby bezdomnej i prowadzącej niestabilizowany tryb życia. Dowód ten, poddany analizie przez Sąd Rejonowy, stał się podstawą do przesądzenia o sprawstwie i winie oskarżonego w wydanym następnie wyroku skazującym Jana Kowalskiego. Obrońca oskarżonego w wywiedzionej apelacji wskazał na rażące naruszenie art. 168a k.p.k. oraz art. 185c k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.

Proszę dokonać analizy podniesionego zarzutu. Czy zeznania złożone w tej sprawie przez pokrzywdzoną powinny być podstawą dowodową wyroku w przedmiotowej sprawie?

2. W akcie oskarżenia prokurator zarzucił trzem oskarżonym: Dariuszowi Majowi, Zbigniewowi Kowalikowi i Mariuszowi Kiełek popełnienie przestępstwa określonego w art. 158 § 3 k.k. Podczas wstępnej kontroli oskarżenia przewodniczący wydziału Sądu Okręgowego w Poznaniu w czasie tzw. dekretacji uznał, iż "... z opisu czynu wynika, że może on wyczerpywać znamiona art. 148 § 1 k.k.", w związku z czym zarządził rozpoznanie sprawy w składzie dwóch sędziów i trzech ławników. Na rozprawie głównej obrońca oskarżonego Dariusza Maja zgłosił zarzut niewłaściwego składu sądu, wnosząc o odroczenie rozprawy z powodu nieprzygotowania obrony, wynikającego z braku stosownego uprzedzenia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonym. Pozostali obrońcy przyłączyli się do tego wniosku i poparli zarzut nienależytej obsady sądu, a ponadto złożyli wniosek o wyłączenie całego składu sądu ze względu na jego uprzedzenie do oskarżonych i stronniczość, wynikającą z dostrzeżenia możliwości przyjęcia surowszej kwalifikacji jeszcze przed przeprowadzeniem postępowania dowodowego. Po przerwie, podczas której nie uwzględniono wniosku o wyłączenie sędziów, Sąd Okręgowy na tej samej rozprawie postanowił uprzedzić strony o możliwości zakwalifikowania czynu oskarżonych z art. 148 § 1 k.k., nie uwzględnić wniosku o rozpoznanie sprawy w składzie jednego sędziego i rozpoznać sprawę w składzie dwóch sędziów i trzech ławników. Następnie sąd w pięcioosobowym składzie, po przesłuchaniu oskarżonych na rozprawie w dniu 6 maja 2023 r. ponownie uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu, a po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Okręgowy w powyższym, poszerzonym składzie w dniu 3 lipca 2024 r. ogłosił wyrok, którym uznano wszystkich oskarżonych za winnych czynu zarzucanego aktem oskarżenia i skazano z mocy art. 158 § 3 k.k.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie w zakresie decyzji przewodniczącego wydziału. Czy możliwość zakwalifikowania czynu zarzucanego w akcie oskarżenia z innego przepisu prawnego jest ograniczona wyłącznie do rozprawy? Czy w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza, o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.?

3. Urząd Celno-Skarbowy w Częstochowie skierował do Sądu Rejonowego w Częstochowie wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez Bożennę Stachowiak w związku z wykroczeniem skarbowym z art. 65 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. Z akt sprawy wynikało, że w dniu Bożenna Stachowiak 28 marca 2024 r. wpłaciła na konto sum depozytowych urzędu ustaloną z finansowym organem postępowania przygotowawczego kwotę 843,00 złotych (700 zł tytułem kary grzywny i 143 zł jako zryczałtowaną równowartość kosztów postępowania). Sąd Rejonowy w Częstochowie, wyrokiem nakazowym z dnia 12 września 2024 r., ustalając, że wina sprawcy i okoliczności popełnienia wykroczenia skarbowego nie budzą wątpliwości, uznał Bożennę Stachowiak za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i wymierzył jej grzywnę w wysokości 800 zł.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania sądu. Czy wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności stanowi lub zastępuje akt oskarżenia? Jaki jest skutek złożenia takiego wniosku i sposób jego rozpoznania?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 13

1. Mariola Duch i Lucjan Krecik zostali oskarżeni o popełnienie wspólnie i w porozumieniu trzech występków. Sąd Rejonowy w Lubinie rozpoznał sprawę oskarżonych na rozprawach w dniach 28 stycznia 2023 r. i 18 maja 2023 r., po czym zamknął przewód sądowy i odroczył wydanie wyroku do dnia 25 maja 2023 r. Na rozprawie w dniu 25 maja 2023 r., na którą nie stawiała się żadna ze stron procesu, Przewodniczący po sporządzeniu i podpisaniu skazującego wyroku odstąpił od jego ogłoszenia z uwagi na brak stron i publiczności.

**Czy, a jeśli tak, to jakich nieprawidłowości dopuszczono się w przedmiotowej sprawie?
Czy mogą one rzutować na sytuację procesową oskarżonego Lucjana Krecika?**

2. W dniu 24 maja 2024 r. do Sądu Rejonowego w Pucku, wpłynął wniesiony przez Lidię Kraszkę. W trybie prywatnoskargowym akt oskarżenia przeciwko Zdzisławowi Kogutowi. Zarządzeniem z dnia 20 lipca 2024 r. sprawa została skierowana na posiedzenie pojednawcze, o którego terminie powiadomieni zostali oskarżony i jego obrońca, a także oskarżycielka prywatna oraz jej pełnomocnik adw. Mieczysław Hutny. Odstąpiono jednocześnie od powiadomienia drugiego pełnomocnika – adw. Eugeniusza Wróbla. Wobec tego, że oskarżycielka prywatna i adw. Mieczysław Hutny nie stawili się na posiedzenie pojednawcze bez usprawiedliwienia, Sąd Rejonowy w G., uznawszy, że oskarżycielka prywatna odstąpiła od oskarżenia, umorzył postępowanie.

**Czy w przedmiotowym postępowaniu dopuszczono się nieprawidłowości? W jakich
sytuacjach procesowych niestawiennictwo oskarżyciela prywatnego może być uznane za
odstąpienie od oskarżenia?**

3. Marcin Popiołek dopuścił się wykroczenia z art. 107a k.w., w związku z którym Sąd Rejonowy w Poddębicach skazał obwinionego na karę 2000 złotych grzywny. Obwiniony, nie zgodził się z wyrokiem i wywiódł apelację. Po jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Marcin Popiołek nie był na ogłoszeniu wyroku, dzień wcześniej uległ wypadkowi i przez dwa miesiące przebywał w szpitalu. Chcąc poznać powody, dla których sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji, Marcin Popiołek złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego. Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim zarządzeniem odmówił przyjęcia wniosku z powodu upływu terminu zawitego do jego złożenia. Marcin Popiołek wniósł zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Łodzi podnosząc, że zarządzenie jest nieprawidłowe i niesprawiedliwe.

**Proszę ocenić prawidłowość czynności podjętych przez obwinionego. Omów właściwość
sądu do rozpoznania środków odwoławczych w postępowaniu w sprawach
o wykroczenia.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 14

1. Sąd Rejonowy w Pabianicach postanowieniem z dnia 20 czerwca 2024 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku powołano się na fakt, iż przedmiotowe postępowanie dotyczy Dobromira Pomysłowego, który został oskarżony o to, że działając jako funkcjonariusz publiczny - policjant dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a postępowanie przygotowawcze zostało przez Prokuratora Okręgowego w Łodzi przekazane innej jednostce niż właściwa z uwagi na kontakty służbowe prokuratorów z oskarżonym.

Proszę ocenić zasadność wystąpienia. Jakie czynniki warunkują skorzystanie z instytucji z art. 37 k.p.k.?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 11 lipca 2024 r., Zenona Ptaszka uznano za winnego popełnienia czynu polegającego na dokonaniu, nie później niż 23 sierpnia 2023 r. w Bielsku Białej zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej, czego skutkiem było wyrządzenie szkody Zakładowi Energetycznemu w wysokości nie niższej niż 1 gr, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 k.k. Zgodnie z treścią pkt. 1 wyroku, Sąd wymierzył oskarżonemu „karę 6 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie” oraz w pkt. 2 orzeczono wobec niego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 200 zł. Następnego dnia po ogłoszeniu wyroku sprawę skierowano na posiedzenie w celu sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w wyroku.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację. Czy rozbieżność w treści wyroku w odniesieniu do wymierzonej kary może być skorygowana w trybie sprostowania oczywistej omyłki? Jakie omyłki w orzeczeniach i zarządzeniach oraz ich uzasadnieniach podlegają sprostowaniu i w jakim trybie oraz formie to się odbywa?

3. Do Sądu Rejonowego w Łodzi wpłynęły materiały dotyczące nieletniego Konrada Zielińskiego (lat 14), dotyczące zdarzenia zaistniałego z jego udziałem. W dniu 3 maja 2024 r. podczas spotkania towarzyskiego w miejscu zamieszkania nieletniego, nieletni oraz jego koledzy i koleżanki z klasy spożywali alkohol i palili papierosy. Ponieważ impreza była zbyt głośna, interweniował dorosły brat nieletniego – nakazał wszystkim gościom natychmiastowe opuszczenie domu. Niezadowolony Konrad Zieliński uderzył brata rozbitą butelką w ramię, powodując krwawiącą ranę. Doznane przez pokrzywdzonego obrażenie spowodowało naruszenie czynności ciała na czas poniżej 7 dni, w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. Rodzice nieletniego i jego pokrzywdzony brat nie chcieli zeznawać w przedmiotowej sprawie.

Jakie warunki muszą być spełnione aby w zaistniałej sytuacji doszło do wszczęcia postępowania w sprawie nieletniego? Jaki będzie przedmiot tego postępowania? Czy w tym postępowaniu nieletni musi mieć obrońcę?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 15

1. Jan Malinowski stanął pod zarzutem popełnienia występku z art. 278 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. oraz art. 207 § 1 k.k. Po przesłuchaniu oskarżonego oraz części świadków, a także dokonaniu konfrontacji wyjaśnień oskarżonego z zeznaniami pokrzywdzonej czynem z art. 207 § 1 k.k., Sąd Rejonowy wobec rysujących się uzasadnionych wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego dopuścił na rozprawie dowód z pisemnej opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów oraz wyznaczył dla oskarżonego obrońcę z urzędu. Oskarżony, mimo prawidłowego powiadomienia o terminie badania, nie zgłosił się na nie ani nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Nie zgłosił się także na kolejne badanie, o którego terminie również wiedział. W piśmie skierowanym do sądu wskazał, że nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności ani dostarczania dowodów na swoją niekorzyść.

Czy oskarżony ma obowiązek poddania się badaniu przez biegłych? W jaki sposób sąd może wyegzekwować stawiennictwo oskarżonego na takim badaniu i czy taka decyzja jest zaskarżalna?

2. Oskarżony Tadeusz Kocięba w piśmie skierowanym do Sądu Rejonowego w Zamościu złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Oświadczył, że nie pracuje, sprawuje opiekę nad niepełnosprawną matką, która wymaga całodobowej opieki. Miesięczny dochód, jaki posiada to kwota 2000 zł. Z uwagi na fakt, że tak sformułowany wniosek nie dawał podstaw do ustanowienia obrońcy z urzędu, oskarżonego stosownym zarządzeniem wezwano do uzupełnienia wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu poprzez wykazanie (odpowiednimi dokumentami) w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma, że ze względu na swoją sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów nie jest on w stanie ponieść, bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny, kosztów obrony, pod rygorem nieuwzględnienia wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Oskarżony odebrał korespondencję zawierającą powyżej opisane zobowiązanie, ale pomimo upływu zakreślonego terminu, nie ustosunkował się w żaden sposób do tego zobowiązania.

Jakiej treści rozstrzygnięcie powinno zapaść w zaistniałej sytuacji? Czy rozstrzygnięcie to jest zaskarżalne? Czy oskarżony może skutecznie ponowić wniosek? W jakiej sytuacji może dojść do cofnięcia wyznaczenia obrońcy? Czy taka decyzja podlega zaskarżeniu?

3. We wniosku o ukaranie, jakie wpłynął do Sądu Rejonowego w Częstochowie, obwinionemu Stanisławowi Małolepszemu zarzucono czyny stanowiące wykroczenia z art. 97 k.w. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym, art. 94 § 2 k.w., art. 141 k.w. Jeszcze przed skierowaniem wniosku, wobec uzasadnionej wątpliwości co do poczytalności Stanisława Małolepszego, obwiniony został poddany badaniu przez biegłego psychiatrę, nadto wyznaczono mu obrońcę z urzędu w osobie adw. Marioli Knysak. Z załączonej do akt sprawy opinii wynikało, że czyny zarzucane obwinionemu nie zostały popełnione w warunkach wyłączenia lub znacznego ograniczenia zdolności rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem oraz że stan psychiczny obwinionego pozwala mu na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Wyznaczając termin rozprawy, sąd wezwał wyłącznie obwinionego oraz świadków, a po jej przeprowadzeniu wydał wyrok skazujący.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w sprawie. Jakie są podstawy obrony obligatoryjnej w postępowaniu w sprawach o wykroczenie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 16

1. W dniu 12 lipca 2024 r. Jerzy Ogórek został skazany nieprawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach za czyn z art. 278 § 1 k.k. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku celem wywiedzenia apelacji złożyli w ustawowym terminie obrońca oskarżonego, oskarżony oraz prokurator. Po sporządzeniu uzasadnienia, Przewodniczący II Wydziału Karnego w/w Sądu zarządził doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem wszystkim wnioskującym za pośrednictwem operatora pocztowego – Poczty Polskiej.

Proszę ocenić prawidłowość dokonanych czynności przy założeniu, że sąd dysponował wyrokiem oraz uzasadnieniem w postaci elektronicznej, zaś oskarżony podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego wskazał adres zamieszkania oraz adres poczty elektronicznej.

2. Do Sądu Rejonowego w Zabrzu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Zenobiuszowi Kowalikowi, Mateuszowi Malinie i Stefanowi Podleśnemu. Zenobiuszowi Kowalikowi i Mateuszowi Malinie zarzucono popełnienie wspólnie i w porozumieniu przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu marki Toyota o wartości 15.000 złotych, a Stefanowi Podleśnemu – przestępstwa paserstwa polegającego na nabyciu tegoż pojazdu. Na rozprawie przed sądem sprawcy kradzieży z włamaniem przyznali się do postawionego im zarzutu i wskazali na Stefana Podleśnego jako nabywcę skradzionego wcześniej pojazdu, w przeciwieństwie do pasera, który nie przyznał się do winy i kwestionował swoją znajomość z Kowalikiem i Maliną. Po złożeniu wyjaśnień Stefan Podleśny złożył wniosek o przesłuchanie pięciu świadków, którzy mieli potwierdzić jego słowa, w tym świadka przebywającego za granicą. Ponieważ sąd uwzględnił wniosek dowodowy w całości, prokurator poddał pod rozagę możliwość wydania wyroku częściowego, gdyż w jego ocenie przeprowadzone dotychczas dowody zezwalają na rozstrzygnięcie w przedmiocie odpowiedzialności karnej Z. Kowalika i M. Maliny. Orzekający w przedmiotowej sprawie sędzia zarządził godzinną przerwę w rozprawie na czas niezbędny do przeprowadzenia narady w tym zakresie. Po przerwie sędzia ogłosił postanowienie o wydaniu wyroku częściowego wobec Z. Kowalika i M. Maliny, albowiem okoliczności czynu zarzucanego tymże oskarżonym i ich wina nie budzą wątpliwości, po czym sprawę Stefana Podleśnego wyłączył do odrębnego rozpoznania i ją odroczył, zaś co do Zenobiusza Kowalika i Mateusza Maliny zamknął przewód sądowy.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych czynności w przedmiotowej sprawie. Omów przesłanki wydania wyroku częściowego.

3. Skazany Zdzisław Leński odbywa zastępczą karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (SDE).

Czy jest możliwe warunkowe przedterminowe zwolnienie skazanego z odbycia tej kary? Który sąd jest właściwy do orzekania o warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności w SDE? Omów właściwość sądu orzekającego w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 17

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 24 lipca 2024 r. Mariola Kołodziej została skazana na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby. Z wyrokiem nie zgodzili się obrońca oskarżonej oraz prokurator, wnosząc w ustawowym terminie apelacje. Wykonując zarządzenie Przewodniczącego Wydziału o zawiadomieniu stron o przyjęciu apelacji oraz o doręczeniu odpisów apelacji stronie przeciwnej, dokonano doręczenia poprzez umieszczenie treści wszystkich pism w portalu informacyjnym. W taki sam sposób, czyli przez portal, doręczono prokuratorowi oraz obrońcy odpis wyroku z uzasadnieniem.

Proszę ocenić prawidłowość dokonanych czynności. Omów zasady doręczania pism za pośrednictwem portalu informacyjnego.

2. Prokurator skierował do Sądu Okręgowego w Słupsku akt oskarżenia przeciwko Mirosławowi Poddębskiemu, zarzucając oskarżonemu popełnienie ciągu przestępstw obejmującego 13 oszustw z art. 286 § 1 k.k., przy czym trzy z nich dotyczyły mienia znacznej wartości w rozumieniu art. 294 § 1 k.k., a ponadto dokonanie zbrodni rozboju z art. 280 § 2 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Oskarżony nie kwestionował swojej winy w odniesieniu do dokonanych oszustw, natomiast w odniesieniu do rozboju konsekwentnie nie przyznawał się i domagał konfrontacji z pokrzywdzonym oraz dwoma świadkami zdarzenia, którzy po raz kolejny nie stawili się na rozprawę, usprawiedliwwszy swoje niestawiennictwo. W związku z sygnalizowaną przez sąd możliwością kontynuowania rozprawy na nowym terminie i potrzebą odroczenia z powodu urlopu członków składu orzekającego, obrońca złożył wniosek o skierowanie sprawy na naradę wstępną, ponieważ jego zdaniem istnieje możliwość wydania wyroku częściowego w zakresie zarzucanego oskarżonemu ciągu przestępstw. Prokurator przyłączył się do wniosku, wskazując że w ten sposób pokrzywdzeni uzyskają dodatkową satysfakcję z szybkiego zakończenia ich sprawy. Przewodniczący zarządził półgodzinną przerwę, a po odbyciu narady, podczas której sąd uznał, że przeprowadzone dowody wskazują na sprawstwo i winę oskarżonego Mirosława Poddębskiego w zakresie ciągu przestępstw polegających na oszustwach, przewodniczący poinformował o tym fakcie prokuratora, oskarżonego i jego obrońcę. Po zamknięciu przewodu sądowego sąd odroczył rozprawę w celu kontynuowania postępowania dowodowego w zakresie zarzutu rozboju, polecając wezwać na kolejny termin nieobecnego pokrzywdzonego oraz świadków. Sąd uznał przy tym, że oskarżony, jego obrońca i prokurator są już o tym terminie powiadomieni. Następnie udzielił głosu stronom, po czym wydał wyrok częściowy za ciąg przestępstw oszustw.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Omów przesłanki narady wstępnej i wyroku częściowego.

3. Paweł Zasada został skazany na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i poczynając od dnia 10 grudnia 2023 r. odbywa tę karę w ZK w Sieradzu. Po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego, postanowieniem z dnia 5 lipca 2024 r. Sąd Okręgowy w Łodzi odmówił skazanemu Pawłowi Zasadzie udzielenia zezwolenia na odbywanie reszty kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (SDE). W dniu 15 września 2024 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynął ponowny wniosek o udzielenie Pawłowi Zasadzie zezwolenia na odbywanie reszty kary w SDE, sporządzony przez naczelnika ZK w Sieradzu. Sąd Okręgowy wniosek ten pozostawił bez rozpoznania.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Jakie są warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w SDE?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 18

1. Zdzisław Nowotko za czyn z art. 286 § 1 k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 3 lipca 2024 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby. Nadto oskarżonemu wymierzono grzywnę oraz oddano go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Ponieważ oskarżony kwestionował swą winę i sprawstwo, obrońca oskarżonego w ustawowym terminie złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy za pośrednictwem portalu informacyjnego – umieszczenie w portalu nastąpiło dnia 3 września 2024 r. W dniu 14 października 2024 r. oskarżony odebrał od listonosza przesyłkę pocztową – wezwanie do uiszczenia grzywny orzeczonej prawomocnym wyrokiem z dnia 3 lipca 2024 r. Zdziwiony treścią korespondencji, niezwłocznie skontaktował się z obrońcą, który poinformował go, że wyrok z pewnością nie jest prawomocny, ponieważ do chwili obecnej nie otrzymał odpisu wyroku z uzasadnieniem.

Proszę ocenić czy obrońca może zasadnie twierdzić, że faktycznie nie otrzymał korespondencji z Sądu Rejonowego? Czy w przedmiotowej sprawie doszło do uprawomocnienia się wyroku, a jeśli tak, to w jakiej dacie? W jaki sposób sąd doręcza pisma procesowe lub inne pisma prokuratorowi i obrońcy? Czy w zaistniałej sytuacji procesowej oskarżony może skutecznie domagać się przywrócenia terminu do wniesienia apelacji?

2. Przed Sądem Rejonowym w Pabianicach toczy się postępowanie zainicjowane aktem oskarżenia wniesionym przez subsydiarnego oskarżyciela posiłkowego. Na kolejnym terminie rozprawy pojawił się, znany z urzędu składowi orzekającemu, prokurator Jan Maluśkiewicz z Prokuratury Rejonowej w Pabianicach. To on wcześniej prowadził postępowanie przygotowawcze w przedmiotowej sprawie, dwukrotnie je umarzając. Prokurator zajął miejsce w ławie obok subsydiarnego oskarżyciela posiłkowego i jego pełnomocnika. Na pytanie przewodniczącego składu orzekającego w jakim charakterze prokurator uczestniczy w rozprawie, Jan Maluśkiewicz po chwili zastanowienia się odpowiedział, że chce wstąpić do sprawy jako uczestnik postępowania.

Czy takie oświadczenie będzie wystarczające czy też prokurator musi złożyć stosownej treści pismo procesowe? Czy dokonany przez prokuratora wybór podlega ocenie sądu? Czy uprawnienie prokuratora, który wstąpi do sprawy jako uczestnik postępowania będzie tożsame, gdyby do sprawy wstąpił jako oskarżyciel publiczny?

3. Za czyn z art. 197 § 3 pkt 1 k.k. Tadeuszowi Litewskiemu wymierzono prawomocnie karę 8 lat pozbawienia wolności. Z dniem 3 marca 2021 r. skazany nabył uprawnienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia pozostałej części kary. Obrońca Tadeusza Litewskiego wystąpił z wnioskiem (kolejnym) o udzielenie skazanemu warunkowego zwolnienia. Wcześniejsze wnioski nie zostały uwzględnione. W toku postępowania Sąd Okręgowy uzyskał opinię o skazanym, z treści której wynikało, że skazany biernie uczestniczy w procesie resocjalizacji, identyfikuje się z zasadami podkultury więziennej i prezentuje bezkrytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa. Na posiedzeniu skazany popierając złożony wniosek o udzielenie mu warunkowego zwolnienia wskazał, że obecnie ma już dobrą opinię w zakładzie karnym, a wcześniejsza opinia została sporządzona przez wychowawcę, który „uwziął się na niego”. Skazany zadeklarował, że na pewno zmieni się w przyszłości na korzyść i uważa, że jest już dobrym człowiekiem. Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 21 października 2024 r. zwolnił Tadeusza Litewskiego z odbycia pozostałej części kary, ustalając okres próby i oddając skazanego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego. W uzasadnieniu Sąd odwołał się do krótkiego okresu kary pozostałej do odbycia skazanemu oraz jego deklaracji, które pozwalają wyprowadzić wniosek, że po opuszczeniu zakładu karnego T. Litewski będzie przestrzegał porządku prawnego. Z postanowieniem nie zgodził się prokurator, zarzucając udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia mimo braku dodatniej prognozy.

Czy podniesiony przez oskarżyciela publicznego zarzut można w realiach tej sprawy uznać za zasadny? Jakimi kryteriami winien kierować się sąd rozstrzygając w przedmiocie warunkowego zwolnienia skazanego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 19

1. Do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wpłynął akt oskarżenia przeciwko Marcinowi Kuli, Tadeuszowi Rydzowi i Sebastianowi Małolepszemu. Wszystkim oskarżonym zarzucono popełnienie wspólnie i w porozumieniu ciągu przestępstw polegających na kradzieżach z włamaniem do domków letniskowych. Podczas rozprawy oskarżeni Marcin Kula i Tadeusz Rydz nie przyznali się do winy i odmówili składania wyjaśnień, natomiast oskarżony Sebastian Małolepszy przyznał się do dokonania wszystkich włamań składających się na ciąg przestępstw, o jakim była mowa w akcie oskarżenia i złożył wyczerpujące wyjaśnienia, w których potwierdził okoliczności przestępnych zachowań, w tym ich dokonanie wspólnie z pozostałymi oskarżonymi. Nadto złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze. Prokurator wyraził zgodę na zaproponowaną karę, po czym złożył wniosek o wyłączenie sprawy Sebastiana Małolepszego do odrębnego rozpoznania.

Proszę ocenić zasadność złożonego wniosku o wyłączenie sprawy do odrębnego rozpoznania. Kiedy może nastąpić wyłączenie sprawy do odrębnego rozpoznania? Jakie są zasady rozpoznania sprawy głównej i sprawy wyłączonej w tym samym składzie sądu?

2. Przed Sądem Okręgowym w Poznaniu toczy się postępowanie przeciwko Zuzannie Pawełek i 12 innym, przy czym oskarżonej zarzuca się kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełniania przestępstw polegających na wprowadzaniu do obrotu środków odurzających i substancji psychotropowych oraz o popełnienie w ramach tej grupy przestępstw polegających na wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości marihuany oraz amfetaminy. Żaden z występujących w sprawie oskarżonych nie przyznał się do winy; wszyscy – tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym skorzystali z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Jeden z kluczowych świadków oskarżenia nie stawiał się na wezwania sądu i nie można było doręczyć mu wezwania. W drodze wywiadu policji ustalono, że świadek ten przebywa za granicą, jednakże ustalenie adresu jego zamieszkania czy pobytu za granicą okazało się niemożliwe. Przewodniczący składu orzekającego w zaistniałej sytuacji na podstawie art. 350a k.p.k. zaniechał wezwania tego świadka na rozprawę.

W jakim trybie i w jaki sposób zeznania tego świadka będą podlegały ujawnieniu na rozprawie? Omów zasady przeprowadzania na rozprawie dowodu z protokołu przesłuchania świadka w postępowaniu przygotowawczym lub w innym postępowaniu.

3. Jakub Otręba został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo skarbowe, popełnione w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej. Rok po opuszczeniu zakładu karnego, po odbyciu kary w całości, Jakub Otręba ponownie popełnił umyślne przestępstwo skarbowe (tego samego rodzaju jak to, w związku z którym wcześniej odbywał karę), także działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Za to przestępstwo wymierzono mu prawomocnie karę 3 lat pozbawienia wolności. Obrońca Jakuba Otręby złożył wniosek o udzielenie skazanemu warunkowego zwolnienia podnosząc, że skazany odbył już 2/3 orzeczonej kary. Ze sporządzonej opinii wynika, że skazany aktywnie uczestniczy w programie resocjalizacyjnym, ma krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa i był wielokrotnie nagradzany. Sąd Okręgowy uwzględnił złożony wniosek i udzielił skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary pozostałej do odbycia i ustalił dwuletni okres próby.

Proszę ocenić trafność wydanego rozstrzygnięcia. Omów warunki udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia w sprawach o przestępstwa skarbowe.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 20

1. Do Sądu Rejonowego w Pucku wpłynął akt oskarżenia przeciwko Magdalenie Kwaśny i Grażynie Stanisławskiej, oskarżonym o dokonanie wspólnie i w porozumieniu przestępstwa oszustwa kwalifikowanego na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Tym samym aktem oskarżenia Magdalenie Kwaśny zarzucono ponadto dwie kradzieże z włamaniem, a Grażynie Stanisławskiej spowodowanie wypadku drogowego, w wyniku którego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu doznali kierowca i pasażer samochodu, z którym zderzył się pojazd kierowany przez oskarżoną. Wypadek drogowy miał miejsce podczas przekraczania granicy polsko-niemieckiej. Podczas prowadzonego postępowania sądowego, podczas którego przesłuchano obie oskarżone i pokrzywdzonych przestępstwami kradzieży z włamaniem okazało się, że w związku z przedłużającą się hospitalizacją pokrzywdzonych: kierowcy i pasażera, przebywających w RFN, oczekiwanie na przesłanie przez stronę niemiecką niezbędnych dla rozstrzygnięcia dowodów w określonym wcześniej 6-miesięcznym terminie ulegnie dalszemu wydłużeniu na czas nieoznaczony.

Proszę ocenić czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do wyłączenia sprawy Grażyny Stanisławskiej do odrębnego rozpoznania? Czy w sprawie złożonej podmiotowo oskarżony, którego sprawę wyłączono do odrębnego rozpoznania, może występować w sprawie pozostałych oskarżonych i jakie ma uprawnienia? Omów przesłanki wyłączenia sprawy do odrębnego rozpoznania.

2. Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 13 grudnia 2024 r., uwzględniając wniosek oskarżonego złożony w trybie art. 387 § 1 k.p.k., uznał Błażeja Nowika za winnego tego, że w okresie od 9 lutego 2022 r. do 23 czerwca 2024 r., w Lubinie uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego w kwocie 400 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego Kamila Nowika, przy czym łączna wysokość powstałych na skutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń miesięcznych, narażając uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych życiowych potrzeb, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co na podstawie art. 209 § 1a k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd orzekł również o kosztach postępowania. Do akt przedmiotowej sprawy dołączono dane o karalności oskarżonego z dnia 13 marca 2020 r., natomiast z zeznań konkubiny oskarżonego – matki małoletniego pokrzywdzonego wynikało, że przeciwko oskarżonemu toczyło się postępowanie o czyn z art. 209 § 1 k.k. popełniony na szkodę syna Kamila Nowika w okresie do 17 września 2022 r.

Proszę ocenić trafność rozstrzygnięcia w płaszczyźnie wymogów art. 387 § 1 k.p.k. Czy złożenie wniosku w trybie wskazanego unormowania jest dla sądu wiążące? Czy możliwa jest modyfikacja wniosku i pod jakimi warunkami?

3. Sąd Rejonowy w Białymstoku w wydanym wyroku zaliczył oskarżonemu Igorowi Cichoniowi na poczet wymierzonej mu kary 3 lat pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5 maja 2022 r. do dnia 7 lipca 2024 r. Naczelnik Aresztu Śledczego zwrócił się do Sądu Rejonowego w Białymstoku o rozstrzygnięcie na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. wątpliwości dotyczących zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary 3 lat pozbawienia wolności. W złożonym wniosku Naczelnik wskazał, że Igor Cichoń był w przedmiotowej sprawie zatrzymany w okresie od dnia 3 maja 2022 r. do dnia 5 maja 2022 r.

Proszę zaproponować tryb rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego wniosku. Czy rozstrzygnięcie to będzie podlegało zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 21

1. Jacenty Podryga został oskarżony o to, że w dniu 11 stycznia 2023 r. w Wieliczce, działając wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci heroiny o masie 34,08 g netto, co stanowi 68 porcji handlowych środka odurzającego, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a nadto o to, że w dniu 9 marca 2023 r. w Wieliczce, wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci 12,35 g heroiny, co stanowi 83 porcje konsumpcyjne, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Postępowanie w tej sprawie było prowadzone w formie śledztwa. Wyrok skazujący, jaki w dniu 13 listopada 2023 r. zapadł w odniesieniu do oskarżonego w Sądzie Rejonowym w Wieliczce, został zaskarżony przez obrońcę Jacentego Podrygi – co do winy. Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie wydając zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy odwoławczej, ustalił skład sądu na 1-osobowy. W takim składzie procedowano na rozprawie apelacyjnej przed Sądem Okręgowym i w takim składzie w dniu 15 lipca 2024 r. zapadł wyrok.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania przed sądem odwoławczym. Omów składy sądu odwoławczego na rozprawie i posiedzeniu oraz skutki procesowe orzekania w niewłaściwym składzie przez ten sąd.

2. Anatol Karpiński i Zenobia Głuszak zostali wezwani na rozprawę toczącą się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach w charakterze świadków. W wyznaczonym terminie, to jest 22 października 2024 r., oboje stawili się w budynku sądu. Sprawa została wywołana, a po sprawdzeniu obecności polecono świadkom opuszczenie sali rozpraw i oczekiwanie na dalsze wezwanie. Do przesłuchania A. Karpińskiego i Z. Głuszak nie doszło, ponieważ w sprawie został wydany wyrok na podstawie art. 387 k.p.k. Tydzień później do Sądu Rejonowego wpłynęły wnioski obojga świadków o zwrot kosztów podróży, przy czym Zenobia Głuszak wskazała, że na rozprawę przyjechała samochodem osobowym, korzystając z uprzejmości sąsiada, który jej towarzyszył w charakterze opiekuna. Natomiast Anatol Karpiński wniósł także o zwrot utraconego zarobku.

Proszę wskazać dalszy tryb postępowania w przedmiocie złożonych wniosków. Czy świadek może domagać się zwrotu kosztów podróży i utraconego zarobku (dochodu) wyłącznie z powodu stawiennictwa na wezwanie sądu? Czy w przedmiocie należności związanych z udziałem w sprawie sąd orzeka z urzędu, czy na wniosek? Czy orzeczenie sądu podlega zaskarżeniu? Czy roszczenie o zwrot należności podlega przedawnieniu?

3. Zofia Malinowska w dniu 31 października 2024 r. skierowała do Sądu Rejonowego w Wadowicach osobiście przygotowany wniosek o ukaranie swojego sąsiada Stefana Wilczyńskiego za to, że w dniu 18 sierpnia 2024 r. w Wadowicach z ogrodu należącego do Zofii Malinowskiej bezprawnie zabrał 5 ogórków, 8 pomidorów oraz 5 róż, to jest za wykroczenie z art. 123 § 1 k.w. Pokrzywdzona złożyła ten wniosek, ponieważ mimo zawiadomienia policji o zachowaniu Stefana Wilczyńskiego i złożenia żądania jego ukarania, Stefan Wilczyński śmiał się z niej i oświadczył, że żadnego postępowania nie będzie. Tymczasem w dniu 4 listopada 2024 r. do Sądu Rejonowego w Wadowicach wpłynął z Komendy Policji w Wadowicach wniosek o ukaranie Stefana Wilczyńskiego o wykroczenie z art. 123 § 1 k.w. popełnione 18 sierpnia 2024 r. na szkodę Zofii Malinowskiej. O tym fakcie Zofia Malinowska nie została powiadomiona.

Jak powinien postąpić Sąd w opisanej sytuacji? W jaki sposób pokrzywdzony może realizować swoje uprawnienia w sprawach o wykroczenia ścigane na żądanie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 22

1. Do Sądu Rejonowego w Kościerzynie wpłynął akt oskarżenia przeciwko Elżbiecie Kawce o czyny z art. 207 § 1 k.k. i art. 209 § 1 k.k. popełnione na szkodę jej małoletnich dzieci. W związku z wyznaczeniem składu orzekającego do rozpoznania sprawy i powziętą wiedzą, iż sprawa została przydzielona do referatu sędziego SR Dawida Gajnego, oskarżona złożyła wniosek o wyłączenie sędziego Gajnego od rozpoznania jej sprawy na podstawie art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k. W uzasadnieniu wniosku wskazała, że na etapie postępowania przygotowawczego w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w Kościerzynie w osobie sędziego SR Dawida Gajnego zastosował względem niej tymczasowe aresztowanie na okres dwóch miesięcy, po czym w ramach kontroli instancyjnej sąd odwoławczy uchylił ten środek zapobiegawczy i nie stosował już żadnego innego środka. Oskarżona podniosła przy tym, że w tej sytuacji wątpi w bezstronność sędziego.

Czy wniosek oskarżonej jest zasadny? Czy złożenie wniosku o wyłączenie na podstawie art. 40 § 1 k.p.k. albo art. 41 § 1 k.p.k. jest ograniczone terminem? Omów tryb rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego.

2. Właściwy holenderski organ sądowy wystąpił do Sądu Rejonowego w Radomsku o wykonanie prawomocnego orzeczenia nakładającego karę grzywny 50 euro za wykroczenie popełnione przez Jana Szybkiego na terytorium Holandii, a polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości o 5 km/h. Do wystąpienia załączono wszystkie niezbędne dokumenty przetłumaczone na język polski i poświadczone za zgodność z oryginałem, zawierające istotne informacje niezbędne do wykonania orzeczenia. Wynikało z nich m.in., że Jan Szybki zamieszkuje w okręgu Sądu Rejonowego w Bełchatowie, jak również, że osobiście pokwitował odbiór na poczcie przesłanego mu odpisu orzeczenia wraz z pouczeniem co do możliwości wniesienia odwołania. Postanowieniem z dnia 16 września 2024 r. Sąd Rejonowy w Radomsku, po rozpoznaniu wystąpienia właściwego organu sądowego w przedmiocie wykonania orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym, odmówił wykonania przedmiotowego orzeczenia. W uzasadnieniu wskazał, że przypisane ukaranemu zachowanie nie było społecznie szkodliwe, skoro doszło do nieznacznego przekroczenia dopuszczalnej prędkości.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy wydane orzeczenie podlega zaskarżeniu? Jakie okoliczności podlegają badaniu Sądu w sprawie wykonania orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym?

3. Rozstrzygając w wyroku w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonego Norberta Plucińskiego, któremu zarzucono popełnienie czynu z art. 279 § 1 k.k., skazując oskarżonego i wymierzając mu karę, Sąd Rejonowy w Częstochowie w pkt. 3 wyroku na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł o przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci metalowego łomu, przechowywanego w Biurze Dowodów Rzeczowych Sądu Rejonowego w Częstochowie pod nr Drz. 12/23. Wyrok uprawomocnił się bez jego zaskarżenia.

Kto i w jakim trybie będzie uprawniony do wykonania orzeczenia o przepadku? Proszę wskazać czynności niezbędne do wykonania orzeczenia o przepadku.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 23

1. Do Sądu Rejonowego w Zgierzu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Tobiaszowi Zdunkowi, oskarżonemu o to, że w dniu 2 lutego 2020 r. w Zgierzu zabrał w celu przywłaszczenia czekolady, alkohol i papierosy o łącznej wartości 653 złotych na szkodę Sieci Biedronka Jeronimo Martens, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu rozprawy głównej wyłącznie na jednym terminie w dniu 30 listopada 2023 r., Sąd Rejonowy w Zgierzu wydał wyrok, którym na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, a nadto orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych.

Czy Sąd Rejonowy postąpił prawidłowo? Zaproponuj treść rozstrzygnięcia.

2. Na rozprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Łasku przeciwko Malwinie Rozpędek, oskarżonej o dokonanie kradzieży szczególnie zuchwałej, popełnionej w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. o czyn z art. 278 § 3a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., po przesłuchaniu świadków potwierdzających dokonanie przestępstwa przez oskarżoną, obrońca oskarżonej złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Maurycego Kota na okoliczność, iż w dacie zdarzenia, o jakim mowa w akcie oskarżenia, Malwina Rozpędek przebywała w towarzystwie świadka, z którym pozostaje w bliskiej - intymnej relacji, za granicą. Jednocześnie, wobec rysujących się wątpliwości co do prawidłowości przyjętej kwalifikacji prawnej w zakresie recydywy, prokurator wnioskował o zarządzenie przerwy w rozprawie lub o jej odroczenie w celu zwrócenia się do właściwych jednostek penitencjarnych o nadesłanie danych odnoszących się do okresów odbytej przez oskarżoną kary pozbawienia wolności. Oba wnioski zostały zgłoszone po tym, kiedy przewodniczący zwrócił się do stron czy przed planowanym zamknięciem przewodu sądowego strony wnoszą o jego uzupełnienie. Wysłuchawszy obu wniosków, przewodniczący wydał następnie zarządzenie o nieuwzględnieniu wniosku obrońcy, wskazując przy tym, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierzał udowodnić. Natomiast w odniesieniu do wniosku prokuratora ogłosił postanowienie o oddaleniu tego wniosku, ponieważ w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania.

Proszę ocenić trafność decyzji podjętych w przedmiotowej sprawie. W jakiej formie zapada rozstrzygnięcie o uwzględnieniu wniosku dowodowego? Czy oddalenie wniosku dowodowego stanowi przeszkodę późniejszego dopuszczenia dowodu? Czy, a jeśli tak, to jakie znaczenie w tym ostatnim przypadku może mieć fakt, że nie ujawniły się żadne nowe okoliczności?

3. Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego w Częstochowie, prowadzący postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwa skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 55 § 1 k.k.s. wniósł do Sądu Rejonowego w Częstochowie akt oskarżenia przeciwko Beacie Parzyszek. Wydając zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy głównej, przewodniczący Wydziału Karnego polecił wezwanie oskarżonej Beaty Parzyszek i świadków wymienionych w akcie oskarżenia – zawnioskowanych do bezpośredniego przesłuchania oraz powiadomienie prokuratora – wokandą.

Czy zarządzenie jest prawidłowe? Jakie są zasady udziału prokuratora i finansowego organu postępowania przygotowawczego w rozprawie głównej?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 24

1. Do Sądu Rejonowego w Olsztynie wpłynął akt oskarżenia przeciwko Robertowi Kosińskiemu, któremu zarzucono ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k. W przedmiotowej sprawie ustalono 157 pokrzywdzonych, przy czym 112 z nich złożyło w terminie oświadczenia o woli występowania w sprawie oskarżyciela posiłkowego. Sąd Rejonowy wydał postanowienie, którym liczbę oskarżycieli ograniczył do 30 osób – wymienionych z imienia i nazwiska, wskazując na możliwości techniczne i związane z nim ograniczenia wynikające z wielkości sali rozpraw, która nie może pomieścić tak znacznej ilości uczestników. W tym samym postanowieniu orzekł, że pozostali oskarżyciele posiłkowi – także wymienieni w orzeczeniu, nie mogą brać udziału w postępowaniu.

Czy decyzja sądu była prawidłowa? Czy możliwym było wniesienie zażalenia? Jaka decyzja winna zapasć w sytuacji, gdy w dalszym toku postępowania sąd stwierdziłby, że oświadczenie o przystąpieniu do postępowania zostało złożone po terminie lub przez osobę nieuprawnioną i czy podlega ona zaskarżeniu?

2. Skazany Eligiusz Zawieja, aktualnie odbywający karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 23 lipca 2029 r., wystąpił do Sądu Rejonowego w Kaliszu z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego, obejmującego trzy wyroki jednostkowe wydane przez ten sąd. Ponieważ oskarżony złożył wniosek o doprowadzenie go na rozprawę w przedmiocie wyroku łącznego, Sąd Rejonowy wydał postanowienie, na mocy którego wniosku oskarżonego nie uwzględnił. Po załączeniu bowiem akt spraw objętych wnioskiem okazało się, że w sprawie zakończonej ostatnim wyrokiem oskarżony był reprezentowany przez obrońcę w osobie adw. Jerzego Madalińskiego i to tego obrońcę sąd zawiadomił o terminie rozprawy w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych czynności. Omów zasady udziału skazanego w rozprawie o wydanie wyroku łącznego.

3. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Gorzowie Wielkopolskim wniósł do Sądu Rejonowego w Gorzowie akt oskarżenia przeciwko Lucjanowi Szyszce, zarzucając mu przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. W toku postępowania przygotowawczego oskarżony został poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów w związku z uzasadnionymi wątpliwościami co do stanu jego zdrowia psychicznego. W wydanej opinii biegli nie znaleźli podstaw do zakwestionowania poczytalności oskarżonego.

Czy finansowy organ postępowania przygotowawczego był uprawniony do wniesienia aktu oskarżenia w tej sprawie? Wskaż organy uprawnione do pełnienia funkcji oskarżyciela publicznego w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 25

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Sosnowcu skierował do Sądu Rejonowego w Sosnowcu akt oskarżenia przeciwko Jolancie Zagajnej o czyn z art. 157 § 2 k.k., polegający na tym, że w dniu 17 marca 2024 r. w Sosnowcu uderzyła pięścią w twarz Jana Kowalskiego, powodując u pokrzywdzonego złamanie kości nosa, które naruszyło czynności narządów jego ciała na czas nie przekraczający siedmiu dni. W toku postępowania przygotowawczego, które początkowo zostało wszczęte w kierunku art. 156 § 1 pkt 2 k.k., prokurator – wobec treści opinii biegłego chirurga oraz neurologa, wskazujących rodzaj i stopień obrażeń ciała doznanych przez Jana Kowalskiego i zmianie treści zarzutu postawionego Jolancie Zagajnej na czyn z art. 157 § 2 k.k., w trybie art. 60 § 1 k.p.k. objął ściganiem z urzędu obecnie zarzucany oskarżonej czyn, gdyż w jego ocenie wymagał tego interes społeczny. Jeszcze w trakcie toczącego się postępowania przygotowawczego, niezadowolony z pracy organów ścigania pokrzywdzony wystąpił z prywatnym aktem oskarżenia przeciwko Jolancie Zagajnej, adresowanym do Sądu Rejonowego w Sosnowcu, zarzucając jej, że w dniu 17 marca 2024 r. w Sosnowcu uderzając oskarżyciela prywatnego pięścią w twarz spowodowała u niego złamanie nosa, naruszające czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni, tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt II K 145/24. Miesiąc później wpłynął akt oskarżenia z prokuratury, a sprawę zarejestrowano pod sygn. akt II K 231/24.

Proszę wskazać, jakie czynności należy podjąć w każdej z tych spraw. Czy, a jeśli tak, to w jakim charakterze prokurator może brać udział w postępowaniu o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego? Czy objęcie ściganiem w trybie art. 60 § 1 k.p.k. prowadzi do zmiany trybu ścigania?

2. Markowi Górskiemu zarzucono czyn polegający na tym, że w dniu 3 listopada 2022 r. w Słupsku zabrał w celu przywłaszczenia rowerek dziecięcy o wartości 700 złotych, działając na szkodę Joanny Gwóźdź. Wyrokiem z dnia 15 maja 2023 r. Sąd Rejonowy w Słupsku uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, a nadto orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych. Ponieważ oskarżony nie zgadzał się z wyrokiem, jego obrońca wniósł apelację. Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 3 grudnia 2023 r. uniewinnił oskarżonego od przypisanego mu czynu. W ustnych motywach wyroku podał, że skoro w dacie orzekania czyn oskarżonego nie stanowił przestępstwa, lecz wykroczenie z art. 119 § 1 k.k., a przepis art. 400 k.p.k. nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym, w którym należy stosować przepisy k.p.k., to tym samym nie mógł skazać Marka Górskiego za wykroczenie.

Proszę ocenić trafność rozstrzygnięcia sądu odwoławczego oraz zaprezentowanej w uzasadnieniu argumentacji. W jakim trybie następuje zaskarżenie wyroku w sprawie, która pierwotnie była sprawą o przestępstwo, a następnie stała się sprawą o wykroczenie?

3. Prokurator Rejonowy w Bydgoszczy wniósł do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy akt oskarżenia przeciwko Ludwikowi Powolnemu, zarzucając mu przestępstwo skarbowe z art. 55 § 1 k.k.s. Wyrokiem z dnia 15 października 2023 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uniewinnił oskarżonego od zarzucanego mu czynu, a kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożył Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego w Bydgoszczy, a po otrzymaniu odpisu wyroku z uzasadnieniem - w ustawowym terminie wywiódł apelację. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 16 maja 2024 r. utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Proszę ocenić czynności podjęte po wydaniu wyroku przez sąd I instancji. Czy udział finansowego organu postępowania przygotowawczego w postępowaniu sądowym jest obligatoryjny, czy fakultatywny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 26

1. Aktem oskarżenia, wniesionym przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego Teodora Zawady, Norbertowi Kuleszy i Przemysławowi Kowalikowi zarzucono czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. W toku prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Zgierzu postępowania, na kolejnej rozprawie do przedmiotowej sprawy wstąpił prokurator na podstawie art. 55 § 4 k.p.k. Sąd ten wyrokiem z dnia 16 stycznia 2024 r. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umorzył postępowanie. Podstawą rozstrzygnięcia stało się ustalenie, że pełnomocnik wniósł akt oskarżenia uchybiając terminowi, o jakim mowa w art. 55 § 1 k.p.k. Prokurator nie zgadzając się z wyrokiem, wniósł apelację, w której podnosząc zarzut obraży art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. wskazał, że skoro mógł wstąpić w każdym czasie do sprawy wszczętej na podstawie subsydiarnego aktu oskarżenia, zaś w związku z takim wstąpieniem przedmiotowe postępowanie toczyło się z urzędu, to tym samym postępowanie z subsydiarnego aktu oskarżenia przekształciło się w postępowanie z oskarżenia publicznego i w konsekwencji nastąpiła konwalidacja uchybienia polegającego na wniesieniu subsydiarnego aktu oskarżenia po terminie.

Czy zarzut prokuratora jest trafny? Czy prokurator, który wstąpił do postępowania wszczętego przez pokrzywdzonego subsydiarnym aktem oskarżenia, w wypadku umorzenia postępowania sądowego w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., może - aż do czasu upływu okresu przedawnienia za dany czyn - wystąpić z własnym aktem oskarżenia w sprawie wcześniej przez siebie umorzonej w fazie in rem?

2. W trakcie przewodu sądowego toczącego się w pierwszej instancji przed Sądem Okręgowym w Słupsku okazało się, że czyn, który pierwotnie zarzucono oskarżonemu, w rzeczywistości wyczerpuje znamiona wykroczenia. Sąd ten, w związku z koniecznością odroczenia rozprawy, stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Słupsku do rozpoznania w postępowaniu wykroczeniowym.

Proszę ocenić prawidłowość podjętej decyzji procesowej. Jaka jest relacja pomiędzy regulacjami zawartymi w art. 400 k.p.k. i art. 35 § 2 k.p.k.? Czy rozpoznanie sprawy o wykroczenie w postępowaniu karnym może stanowić podstawę do uchylenia wyroku?

3. Romuald Szcześniak został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach na karę 6 lat pozbawienia wolności i poczynając od dnia 15 lipca 2022 r. karę tę odbywał w Zakładzie Karnym w Łodzi. Sąd Okręgowy w Łodzi, postanowieniem z dnia 3 marca 2023 r. udzielił skazanemu przerwy w karze na okres 7 miesięcy w związku ze stwierdzoną inną niż psychiczna, ciężką chorobą nowotworową zagrażającą życiu R. Szcześniaka. Skazany skorzystał z przerwy i w wyznaczonym terminie stawiał się w Zakładzie Karnym w Łodzi. W dniu 6 maja 2024 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynął wniosek skazanego o udzielenie mu kolejnej przerwy. W uzasadnieniu skazany podniósł, iż jego choroba nowotworowa, w związku z którą wcześniej korzystał z przerwy w karze, odnowiła się. Sąd wniosku nie uwzględnił wskazując, że prośbę o przerwę w karze skazany złożył przed upływem roku od czasu ukończenia poprzedniej przerwy.

Proszę ocenić trafność wydanego rozstrzygnięcia. Jaki sąd jest właściwy do rozpoznania wniosku o udzielenie przerwy w karze? Czy wniosek o udzielenie przerwy w karze musi pochodzić wyłącznie od skazanego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 27

1. Tadeusz Pisarek został oskarżony o czyn z art. 177 § 1 k.k. W toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Brodnicy został przesłuchany m.in. biegły Mirosław Szybki – ekspert z zakresu badania wypadków drogowych, wpisany na listę biegłych sądowych. Biegły ten, odpowiadając na pytania sądu i stron, ustosunkował się ponadto do treści opinii prywatnej, sporządzonej na zlecenie obrońcy oskarżonego również przez biegłego z listy biegłych sądowych – inż. Norberta Kapuścińskiego. Opinia prywatna kwestionowała stanowisko wyrażone przez biegłego Mirosława Szybkiego, w świetle którego występujący w sprawie materiał dowodowy oraz ślady uszkodzeń pojazdów mechanicznych uczestniczących w zdarzeniu, w wystarczającym stopniu pozwalały na rekonstrukcję przebiegu zdarzenia i wyciągnięcie wniosków zawartych w opinii. Biegły Mirosław Szybki wyjaśnił, z jakich powodów w jego ocenie wnioski opinii prywatnej są nieuprawnione i szczegółowo, z odwołaniem się do bogatej literatury uzasadnił swoje stanowisko. Wyrok skazujący oskarżonego za czyn z art. 177 § 1 k.k. został zaskarżony przez obrońcę, który w złożonej apelacji zarzucił sądowi pominięcie opinii wydanej przez biegłego sądowego Norberta Kapuścińskiego, a także nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z opinii innego biegłego, w szczególności biegłego Norberta Kapuścińskiego w sytuacji, gdy opinia biegłego Szybkiego była nierzetelna, albowiem wnioski w niej zawarte pozostawały w opozycji do wniosków sformułowanych przez biegłego Kapuścińskiego.

Proszę ocenić zasadność zarzutów podniesionych przez obrońcę. Jakiego rodzaju dowodem w postępowaniu karnym jest opinia prywatna i w jaki sposób może być wykorzystana?

2. Bogusław Zamorski został oskarżony o popełnienie na szkodę swojej żony Zofii i małoletnich dzieci przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego na podstawie art. 275a k.p.k. zastosowano wobec oskarżonego tytułem środka zapobiegawczego opuszczenie lokalu zajmowanego wraz z żoną i dziećmi, a także zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość nie mniejszą niż 100 metrów. Czas trwania środka oznaczono na 3 miesiące. W postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Nidzicy, Sąd ten postanowieniem z dnia 3 października 2024 r. przedłużył stosowanie w/w środka na kolejne 3 miesiące. Na rozprawie w dniu 20 października 2024 r. pokrzywdzona poinformowała Sąd, że oskarżony nie respektuje zakazu, śledzi ją i dzieci, a nadto w dniu poprzedzającym rozprawę przyjechał do domu i oświadczył, że to jest jego mieszkanie i nie zamierza go opuszczać. Oskarżony potwierdził okoliczności przywołane przez żonę i stwierdził, że skoro pokrzywdzona jest jego żoną, a mieszkanie stanowi jego własność, to ma prawo wiedzieć co robi jego żona i dzieci, jak również korzystać ze swojej własności. Prokurator złożył wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego, a Sąd wniosek uwzględnił.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego orzeczenia. Wskaż podstawę prawną i treść rozstrzygnięcia oraz zasady jego zaskarżenia.

3. Postanowieniem z dnia 3 marca 2023 r. Sąd Rejonowy w Ełku rozłożył na raty grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 50 złotych wymierzoną oskarżonemu Stanisławowi Goduli na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 2 kwietnia 2022 r. W przedmiotowym postanowieniu sąd wskazał, że grzywna zostaje rozłożona na 10 równych rat w kwotach po 500 złotych, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca, poczynając od kwietnia 2023 r. Skazany uiszczył tylko dwie raty grzywny, uchylając przy tym za każdym razem terminowi. Postanowieniem z dnia 9 listopada 2023 r. Sąd odwołał skazanemu rozłożenie grzywny na raty. Z tym orzeczeniem nie zgodził się skazany podnosząc, że z powodu nagłej choroby i związanej z nią hospitalizacji nie był w stanie wywiązać się terminowo z nałożonego zobowiązania. Nadto zarzucił sądowi, że zaskarżone orzeczenie zapadło na jego niekorzyść już po upływie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia o rozłożeniu grzywny na raty.

Czy zarzuty skazanego są zasadne? Czy sąd może ponownie rozłożyć grzywnę na raty w sytuacji, gdy wcześniej takie rozłożenie odwołał?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 28

1. Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 18 grudnia 2023 r., utrzymał w mocy wobec Fabiana Świerszcza wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 17 grudnia 2022 r. Jeszcze przed dniem wydania wyroku przez Sąd Okręgowy, skazany przesłał pismo, w którym domagał się sporządzenia uzasadnienia i przesłania go wraz z odpisem wyroku. Kolejny wniosek Fabian Świerszcz złożył w dniu 21 grudnia 2023 r. domagając się „przysłania wyroku”. Po otrzymaniu odpisu wyroku, w dniu 4 stycznia 2024 r. złożył wniosek o doręczenie mu uzasadnienia wyroku. Zarządzeniem Przewodniczącego X Wydziału Karnego w Sądzie Okręgowym w Słupsku z dnia 8 stycznia 2024 r., odmówiono przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Proszę ocenić prawidłowość dokonanej przez przewodniczącego wydziału czynności. Jak w przedmiotowej sprawie należałoby ocenić i nadać bieg pismom oskarżonego?

2. Do Sądu Okręgowego w Krakowie wpłynął akt oskarżenia przeciwko Feliksowi Długoszowi o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Sprawę rozpoznawano w składzie – przewodnicząca: SSO Martyna Zawoja oraz ławnicy: Zenobiusz Dołęga i Renata Goździk. Na kolejny termin rozprawy przerwanej nie stawił się ławnik Zenobiusz Dołęga, ponieważ w drodze do sądu uległ wypadkowi komunikacyjnemu i został przewieziony do szpitala w stanie zagrażającym życiu. Wkrótce okazało się, że wyznaczona w tej samej dacie rozprawa tocząca się przed innym składem orzekającym nie odbyła się, jeden z ławników – Stanisław Czarny wyraził gotowość udziału w składzie rozpoznającym sprawę Feliksa Długosza. Po odbytej naradzie skład orzekający doszedł do wniosku, że zasadnym będzie prowadzenie rozprawy przerwanej w dalszym ciągu mimo zmiany składu, gdyż nie zagraża to prawidłowości orzekania w sprawie. Takiej treści postanowienie zostało ogłoszone stronom, po czym przewodnicząca zarządziła przerwę w rozprawie na czas niezbędny do zapoznania się przez ławnika Feliksa Długosza z dotychczasowym przebiegiem rozprawy, w tym przeprowadzonymi dowodami. Na kolejnym terminie rozprawy przewodnicząca odczytała oświadczenie ławnika, potwierdzającego zapoznanie się z dotychczasowym przebiegiem rozprawy oraz przeprowadzonymi dowodami i nie wnoszącego o powtórzenie dowodów dotychczas przeprowadzonych, przesłuchano obecnego ostatniego z podlegających przesłuchaniu świadków, po czym doszło do zamknięcia przewodu sądowego i wydania wyroku skazującego. Obrońca oskarżonego, który nie zgodził się z wyrokiem, w złożonej apelacji podniósł m.in. zarzut z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Proszę ocenić zasadność podniesionego przez obrońcę zarzutu. Czy w świetle obowiązujących unormowań k.p.k. dopuszczalną jest na tej samej rozprawie przerwanej zmiana więcej niż jednego członka składu orzekającego bądź też zmiana kilkakrotna w przebiegu całej rozprawy? Jak należałoby postąpić, gdyby w sytuacji opisanej wyżej chodziło o rozprawę odroczoną, a nie przerwana? Jak należałoby postąpić, gdyby w rozprawie brał udział ławnik rezerwowy i czy wówczas wymagane byłyby wskazane powyżej czynności sądu?

3. Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł do Sądu Rejonowego w Świdnicy przeciwko Mieczysławowi Zagajnemu akt oskarżenia o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. W związku z treścią wydanego wobec oskarżonego wyroku skazującego, obrońca Mieczysława Zagajnego złożył apelację do Sądu Okręgowego. Wydając zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy odwoławczej Przewodniczący Wydziału II Odwoławczego odstąpił od zawiadomienia finansowego organu postępowania przygotowawczego, tj. Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego w Świdnicy, ponieważ z akt sprawy wynikało, że organ ten nie uczestniczył w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Proszę ocenić trafność podjętej decyzji. Czy należałoby powiadomić o terminie rozprawy odwoławczej finansowy organ postępowania przygotowawczego, jeżeli ten organ wniósł akt oskarżenia w sprawie o wykroczenie skarbowe?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 29

1. Do Sądu Rejonowego w Mławie wpłynął akt oskarżenia przeciwko Zdzisławowi Marczakowi, oskarżonemu o czyn z art. 207 § 1 k.k. Przewodniczący II Wydziału Karnego tego Sądu wydał zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy głównej na dzień 9 października 2024 r., polecając m.in. wezwanie oskarżonego do osobistego stawiennictwa, gdyż jego obecność jest obowiązkowa. W wyznaczonym terminie oskarżony nie stawiał się, ale dzień przed rozprawą nadesłał wniosek o jej odroczenie podnosząc, że musiał wyjechać służbowo do innego miasta. Na rozprawie, na którą stawili się wszyscy wezwani świadkowie, sąd uznał nieobecność oskarżonego za nieusprawiedliwioną i wydał postanowienie o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność Zdzisława Marczaka. Po przeprowadzeniu w dniu 9 października 2024 r. rozprawy i przesłuchaniu świadków, Sąd Rejonowy wydał wyrok skazujący oskarżonego. Ustanowiony po wydaniu wyroku obrońca oskarżonego w wywiedzionej apelacji zarzucił rozpoznanie sprawy pod nieobecność Zdzisława Marczaka, mimo uznania jego obecności za obowiązkową w zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy głównej i przesłania mu wezwania na rozprawę.

Czy zarzut obrońcy jest zasadny? Czy sąd mógłby procedować w przypadku uznania nieobecności oskarżonego za usprawiedliwioną? Kiedy obecność oskarżonego na rozprawie głównej jest obowiązkowa z mocy prawa? Kiedy sąd może prowadzić rozprawę pod nieobecność oskarżonego?

2. Przed Sądem Rejonowym w Mysłowicach toczyło się postępowanie przeciwko Marzenie Górskiej, oskarżonej o przestępstwo określone w art. 13 § 1 w zw. z art. 279 § 1 k.k. W toku postępowania obrońca złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów w celu oceny stanu zdrowia psychicznego oskarżonej w chwili czynu, jak i zdolności udziału oskarżonej w procesie. Z materiału aktowego wynikało, że wedle oświadczenia oskarżonej, złożonego do jednego z protokołów na pierwszej rozprawie, leczyła się psychiatrycznie około 15-20 lat temu, a w innych toczących się przeciwko niej postępowaniach podlegała badaniom z tego powodu.

Jakie wymogi stawia kodeks postępowania karnego opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego? Jak powinien postąpić Sąd Rejonowy w przypadku, gdyby z opinii wynikało, że nie zachodzą okoliczności określone w art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. Proszę wskazać podstawę prawną i treść wydanego rozstrzygnięcia.

3. Lucjan Kowalik, skazany trzema wyrokami wydanymi przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi oraz jednym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu, wystąpił z wnioskiem o zatarcie skazania. Swoją wniosek skierował do Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, ponieważ ten sąd – jako ostatni – orzekał w jego sprawie. Sąd wniosku skazanego nie uwzględnił, a wydane postanowienie uprawomocniło się bez zaskarżenia. Po upływie 6 miesięcy skazany ponownie wystąpił z tożsamym wnioskiem. Sąd Rejonowy tym razem pozostawił wniosek bez rozpoznania.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania jest zaskarżalne?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 30

1. Prokurator oskarżył Bronisława Ciężkiego o to, że w dniu 23 lipca 2024 r. w Radomsku dokonał uszkodzenia instalacji odgradzającej ciąg pieszy od jezdni przy ul. Długiej, poprzez odcięcie trzech słupków metalowych, a następnie dokonał ich przywłaszczenia, czym spowodował szkodę w kwocie 1.699,05 zł na rzecz Stefana Królaka, tj. występkę z art. 288 § 1 k.k. i art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Radomsku ustalono, że właścicielem drogi oraz w/w słupków jest Gmina Radomsko. Nadto, jak wynikało z akt sprawy, to właśnie Gmina złożyła zawiadomienie o przestępstwie (k. 1). Sąd przed zamknięciem przewodu sądowego w trybie art. 399 § 1 k.p.k. uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu poprzez przyjęcie, że czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 288 § 1 k.k. W wydanym w dniu 17 października 2024 r. wyroku Sąd Rejonowy przyjął, że w dniu 23 lipca 2024 r. w Radomsku oskarżony dokonał zniszczenia instalacji odgradzającej ciąg pieszy od jezdni przy ul. Długiej poprzez odcięcie trzech słupków metalowych stanowiących elementy tejże instalacji o wartości nie większej niż 1.699,05 zł działając na szkodę Gminy Radomsko i umorzył postępowanie wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od pokrzywdzonego. W ustnych motywach swojego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że pokrzywdzonym zarzucanym oskarżonemu przestępstwem pozostaje Gmina, która choć zawiadomiła o zaistniałym czynie oskarżonego, to nie wyraziła woli ścigania sprawy.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i przedstawionej argumentacji. Czy w sprawach o przestępstwa ścigane na wniosek możliwe jest cofnięcie wniosku oraz jego ponowne złożenie?

2. Do Sądu Rejonowego w Olsztynie wpłynął akt oskarżenia przeciwko Lucjanowi Kaczmarkowi o czyny z art. 191 § 1 k.k. oraz z art. 193 k.k. Podczas rozprawy, już po przesłuchaniu oskarżonego oraz trzech świadków, sąd doszedł do przekonania, że akta przedmiotowej sprawy wskazują na istotne braki postępowania przygotowawczego, zwłaszcza potrzebę poszukiwania dowodów, a przeprowadzenie niezbędnych czynności przez sąd powodowałoby znaczne trudności. W związku z tym postanowił przekazać sprawę prokuratorowi w celu uzupełnienia dochodzenia poprzez dokonanie ustaleń odnoszących się do miejsca pobytu dwóch świadków oraz ich przesłuchania, po czym rozprawę odroczył bez terminu.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Czy wydane przez sąd postanowienie podlega zaskarżeniu?

3. W dniu 19 czerwca 2024 r. do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wpłynął wniosek Komendanta Miejskiego Policji w Bydgoszczy o ukaranie Petroneli Żabczyńskiej za popełnienie wykroczenia z art. 77 § 1 k.w., polegającego na tym, że w dniu 12 marca 2024 r. w Bydgoszczy przy ul. Frezjowej 46 nie zachowała zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, w wyniku czego doszło do pogryzienia Feliksa Bączka przez psa obwinionej. Jednocześnie, za zgodą obwinionej, na mocy art. 58 § 1 i 2 k.p.w. oskarżyciel wniósł o ukaranie Petroneli Żabczyńskiej bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie jej kary grzywny w kwocie 1.500 zł. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu w dniu 28 października 2024 r., wydał wyrok, mocą którego uznał obwinioną za winną popełnienia zarzucanego jej wykroczenia i za to na podstawie art. 77 § 1 k.w. w zw. z art. 24 § 1 k.w. wymierzył jej karę grzywny w kwocie 1.500 zł.

Proszę ocenić możliwość uwzględnienia wniosku i prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Jakie są warunki skazania obwinionego bez przeprowadzenia rozprawy?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 31

1. Zbigniew Stolarek został oskarżony o popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. Dla potrzeb toczącego się procesu oskarżony udzielił upoważnienia do obrony trzem obrońcom. Podczas postępowania sądowego oskarżonego reprezentowali dwaj obrońcy, ponieważ trzeci, adw. Leopold Starzecki – na skutek przeoczenia, nie został zawiadomiony o terminie rozprawy i faktycznie nie brał w niej udziału. Po wydaniu wyroku skazującego apelacje wywiedli wszyscy trzej obrońcy oskarżonego, przy czym adw. Leopold Starzecki w środku odwoławczym podniósł zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, polegającej na niepowiadomieniu obrońcy w sposób określony obowiązującymi przepisami o terminie rozprawy, skutkującej naruszeniem prawa do obrony oskarżonego i wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację pod kątem prawidłowości procedowania sądu pierwszej instancji oraz trafności zarzutu odwoławczego. Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia sądu odwoławczego.

2. Hieronim Zawada oskarżony został o to, że w nocy 22/23 lutego 2024 r. w Świdnicy przy ul. Podleśnej, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w pobiciu Jędrzeja Raczka i Romana Jurkiewicza w ten sposób, że zadawał im uderzenia rękoma i nogami po całym ciele, przez co naraził ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., czym spowodował u Jędrzeja Raczka obrażenia w postaci otarcia naskórka w obrębie grzbietu nosa, powierzchniowych otarć naskórka w obrębie głowy, krwiaka podskórnego w okolicy nadczołowej lewej, zasinienia w obrębie powieki górnej oka lewego, natomiast u Romana Jurkiewicza obrażenia w postaci krwiaka okularowego oka lewego, powodując rozstrój zdrowia poniżej dni siedmiu, tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Wyrokiem nakazowym z dnia 9 października 2024 r., Sąd Rejonowy w Świdnicy przyjął, że na podstawie zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, uznał oskarżonego Hieronima Zawadę za winnego zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu - i za to na mocy art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 300 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych; na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz Jędrzeja Raczka i Romana Jurkiewicza kwot po 1.000 złotych tytułem zadośćuczynienia i zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Czy Sąd Rejonowy postąpił prawidłowo? Jakie są przesłanki wydania wyroku nakazowego i jego zaskarżenia?

3. Jan Sebastian został obwiniony o to, że w dniu 2 maja 2024 r. w Pabianicach z terenu sklepu Biedronka przy ul. Zielnej 8 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu w postaci wódki o wartości 109,99 zł na szkodę ww. sklepu, tj. o czyn z art. 119 § 1 k.w. Sąd Rejonowy w Pabianicach wyrokiem nakazowym z dnia 15 lipca 2024 r. uznał Jana Sebastiana za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin. Odpis wyroku wraz z odpisem wniosku o ukaranie przesłany obwinionemu wrócił z adnotacją „adresat zmarł”. Po uzyskaniu odpisu aktu zgonu obwinionego z USC w Pabianicach okazało się, że Jan Sebastian zmarł 1 czerwca 2024 r.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego w sprawie wyroku oraz wskazać jakie rozstrzygnięcie powinno zapaść w tej sprawie. Jaki będzie tryb wzruszenia zapadłego wyroku?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 32

1. Prokurator Rejonowy w Skierniewicach złożył do Sądu Rejonowego w Skierniewicach wniosek o umorzenie postępowania wobec Cezariusza Poleskiego, podejrzanego o popełnienie trzech czynów z art. 190 § 1 k.k., z powodu niepoczytalności podejrzanego. Podczas posiedzenia w dniu 3 września 2024 r., podejrzany doprowadzony ze Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych notorycznie nie reagował na pytania Sądu oraz nie stosował się do poleceń, a sam obrońca podejrzanego oświadczył, że "kontakt z podejrzanym jest utrudniony". W tej sytuacji Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów w przedmiocie dalszego udziału podejrzanego w posiedzeniu. W opinii biegli stwierdzili, że "w związku z niemożliwym do nawiązania logicznym i rzeczowym kontaktem werbalno-wzrokowym wynikającym z jej choroby psychicznej opiniowany nie jest w opinii biegłych zdolny do uczestnictwa w toczącym się postępowaniu sądowym". Sąd Rejonowy w Skierniewicach, na posiedzeniu w dniu 23 września 2024 toczącym się bez udziału podejrzanego, umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. postępowanie karne wobec Cezariusza Poleskiego podejrzanego o popełnienie trzech czynów z art. 190 § 1 k.k. i in. uznając, że czynów tych podejrzany dopuścił się mając całkowicie zniesioną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 1 k.k. Sąd orzekł również wobec podejrzanego, na mocy art. 93a § 1 pkt 4 k.k., art. 93b § 1 k.k., art. 93c pkt 1 k.k. i art. 93g § 1 k.k., środek zabezpieczający w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym. Z rozstrzygnięciem Sądu nie zgodził się obrońca podejrzanego, zarzucając rozpoznanie wniosku prokuratora na posiedzeniu i do tego pod nieobecność Cezariusza Poleskiego.

Proszę ocenić zasadność zarzutu. Omów zasady udziału podejrzanego w posiedzeniu i na rozprawie dotyczących rozpoznania wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 324 § 1 k.p.k.

2. Podejrzana Aniela Chałupka była tymczasowo aresztowana od dnia 24 marca 2024 r. do 21 września 2024 r. W okresie tym przeprowadzono w postępowaniu przygotowawczym szereg czynności procesowych, w wyniku których pozyskano dowody wskazujące na duże prawdopodobieństwo, że popełniła ona zarzucane jej przestępstwa z art. 280 § 2 k.k., art. 279 § 1 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k. Po ujawnieniu w sierpniu 2024 r. dowodów na popełnienie przez podejrzaną kolejnych dwóch czynów z art. 286 § 1 k.k. zakres postępowania się poszerzył. Prokurator wystąpił do Sądu Okręgowego z wnioskiem o dalsze stosowanie wobec podejrzaney izolacyjnego środka zapobiegawczego, na okres kolejnych 3 miesięcy. Ponieważ Sąd wniosku nie uwzględnił, prokurator złożył zażalenie, w którym podniósł zarzut obrazy art. 258 § 2 k.p.k. Nadto, w ocenie skarżącego, sąd dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia wyrażający się w stwierdzeniu, że w sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, iż w sprawie w dalszym ciągu zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzana będzie nakłaniała do fałszywych zeznań lub wyjaśnień albo w inny sposób utrudniała postępowania.

Proszę ocenić zasadność podniesionych zarzutów i wskazać przesłanki przedłużenia tymczasowego aresztowania. Jak należy interpretować dyrektywę minimalizacji środków zapobiegawczych?

3. Prawomocnym wyrokiem z dnia 26 września 2024 r., Sąd Rejonowy w Wadowicach uznał Juliusza Kruka za winnego popełnienia przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. i na tej podstawie wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie oraz zobowiązał go do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie małoletniej córki. Ponieważ skazany uchylał się od wykonywania orzeczonej wobec niego kary, Sąd Rejonowy na podstawie art. 65 § 1 k.k.w., zarządził wobec skazanego wykonanie zastępczej kary 40 dni pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności orzeczoną opisanym wyżej wyrokiem, przyjmując jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności za równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Czy postanowienie Sądu jest prawidłowe? Omów zasady orzekania kar zastępczych.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 33

1. Zofia Nowak pokłóciła się ze swoją sąsiadką Genowefą Marciniak, która podczas nieporozumienia nazwała Zofię wariatką i użyła pod jej adresem wulgarnych epitetów. Zofia Nowak wniosła do sądu prywatny akt oskarżenia, w którym zarzuciła Genowefie Marciniak, że dopuściła się na jej szkodę przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. Sąd wezwał Zofię Nowak do usunięcia braku fiskalnego aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 300 złotych. Zofia Nowak w odpowiedzi na pismo z sądu wskazała, iż nie jest w stanie ponieść kosztów procesu. Wkrótce otrzymała z sądu postanowienie o umorzeniu postępowania z uwagi na nieuiszczenie „zaliczki na poczet kosztów procesu”. Po miesiącu od uprawomocnienia się tej decyzji Zofia Nowak postanowiła jeszcze raz wnieść akt oskarżenia, tym razem korzystając już z pomocy prawnika. I tym razem sąd umorzył postępowanie, wskazując jako powód powagę rzeczy osądzonej.

Czy słusznie wezwano oskarżycielkę prywatną do uiszczenia kwoty 300 złotych? Czy możliwym było w zaistniałej sytuacji umorzenie postępowania? Jak powinien wyglądać prawidłowy tok postępowania w sprawie?

2. W prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 30 czerwca 2022 r. w pkt. 3 zamieszczono rozstrzygnięcie o kosztach obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu Zygrydowi Choince, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. Juranda Spychalskiego należne wynagrodzenie (w tym podatek VAT), obliczone wg obowiązujących stawek ustalonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714). W dniu 8 lipca 2024 r. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie wpłynął wniosek adw. Juranda Spychalskiego o wznowienie postępowania w zakresie kosztów zastępstwa procesowego, o którym orzeczono w pkt. 3 wyroku z dnia 30 czerwca 2020 r. i zasądzenie na rzecz obrońcy z urzędu dodatkowej kwoty. W uzasadnieniu obrońca powołał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r., SK 90/22, stwierdzający niekonstytucyjność § 2 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r.

Czy wniosek jest zasadny? Jaki powinien być tryb jego rozpoznania?

3. Sąd Rejonowy w Lubinie postanowieniem z dnia 26 września 2024 r., zamienił skazanemu Mieczysławowi Lisowi karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 miesięcy, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pozostała do wykonania kary ograniczenia wolności w wymiarze miesiąca i 26 dni), orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 5 września 2023 r., na zastępczą karę 28 dni pozbawienia wolności wobec stwierdzenia uporczywego uchylania się od świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Od tego orzeczenia zażalenie wniósł skazany, przytaczając okoliczności, które spowodowały, że od dnia 4 marca 2024 r. zaprzestał dalszego wykonywania pracy na cele społeczne. Sąd odwoławczy postanowieniem z dnia 30 października 2024 r., uchylił zaskarżone postanowienie i na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. umorzył postępowanie w przedmiocie zarządzenia wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności. Zdaniem sądu II instancji wykonanie kary ograniczenia wolności, wymierzonej w takiej postaci jak w przedmiotowej sprawie, następuje z upływem okresu odpowiadającego jej wymiarowi, zapoczątkowanego przystąpieniem skazanego do wykonywania wskazanej pracy, niezależnie od rozmiarów (liczby godzin) wykonanej pracy. Sąd ten stwierdził też, że zarządzenie wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności jest dopuszczalne wyłącznie w czasie poprzedzającym upływ okresu odpowiadającego rozmiarowi orzeczonej kary ograniczenia wolności, zapoczątkowanego w dniu przystąpienia do wykonywania pracy.

Proszę ocenić trafność stanowiska sądu odwoławczego. Omów zasady orzekania kary zastępczej.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 34

1. Mirosławowi Bączkowi zarzucono popełnienie czynu z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Pokrzywdzony przestępstwem złożył wniosek o zastosowanie zabezpieczenia majątkowego na mieniu podejrzanego, by umożliwić uzyskanie naprawienia wyrządzonej szkody. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pile, prowadzący postępowanie przygotowawcze w przedmiotowej sprawie, zastosował w tej sytuacji zabezpieczenie majątkowe na mieniu Mirosława Bączka w części dotyczącej naprawienia szkody do kwoty 650.000 złotych. Postępowanie, z uwagi na osobę oskarżonego, toczy się w okręgu innego sądu niż miejscowo i rzeczowo właściwy. Obrońca podejrzanego, kwestionując słuszność wydanego orzeczenia, złożył zażalenie do Sądu Rejonowego w Pile, w którym zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a polegający na przyjęciu, że spełnione zostały przesłanki do zastosowania zabezpieczenia majątkowego wobec podejrzanego.

Proszę ocenić zasadność podniesionego zarzutu. Jak powinien w tej sprawie postąpić Sąd Rejonowy? Czy byłoby możliwe dokonanie zabezpieczenia majątkowego, gdyby postępowanie toczyło się w fazie in rem? Czy zabezpieczenie może być dokonane na mieniu objętym wspólnością majątkową małżonków?

2. Wyrokiem z dnia 23 lipca 2024 r. Sąd Rejonowy w Łowiczu warunkowo umorzył postępowanie karne wobec Szczepana Zagrodnika, oskarżonego o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2a k.k. W wyroku Sąd Rejonowy nie rozstrzygnął w przedmiocie dowodów rzeczowych. Prokurator, po doręczeniu mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, w ustawowym terminie wniósł od wskazanego wyżej orzeczenia apelację na niekorzyść oskarżonego. Z treści środka odwoławczego zatytułowanego „apelacja” wynikało jednoznacznie, że prokurator kwestionował wyłącznie brak rozstrzygnięcia co do dowodów rzeczowych. Przewodniczący II Wydziału Karnego przyjął wniesiony przez oskarżyciela publicznego środek odwoławczy, o czym zawiadomił prokuratora i oskarżonego, a następnie akta sprawy przekazał niezwłocznie sądowi odwoławczemu – Sądowi Okręgowemu w Łodzi. Przewodniczący Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Łodzi, po dokonaniu niezbędnych czynności, wydał zarządzenie o wyznaczeniu na dzień 29 października 2023 r. rozprawy odwoławczej.

Proszę ocenić prawidłowość czynności podjętych po wydaniu wyroku przez oba sądy oraz wskazać jaki jest tryb orzekania o dowodach rzeczowych i zaskarżania wydanych w tym przedmiocie rozstrzygnięć.

3. Sobiesław Potocki, będąc przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego o wykroczenie z art. 65 § 4 k.k.s., przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i złożył wniosek o wydanie wyroku bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie przez sąd ustalonej kary oraz środka karnego - bez przeprowadzania dowodów. W związku z tym finansowy organ postępowania przygotowawczego skierował do Sądu Rejonowego w Wieluniu akt oskarżenia wraz z wnioskiem o wydanie bez przeprowadzenia rozprawy wobec oskarżonego wyroku skazującego i wymierzenie Sobiesławowi Potockiemu kary grzywny w wysokości 800 zł, orzeczenie przepadku dowodów rzeczowych w postaci 72 paczek po 20 sztuk papierosów i 705 gramów tytoniu oraz zasądzenie kosztów zniszczenia dowodów rzeczowych i kosztów procesu. Sąd Rejonowy na posiedzeniu w dniu 10 października 2024 r. udzielił oskarżonemu zgody na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe i orzekł wobec niego karę grzywny w wysokości 800 zł., a nadto orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci 72 paczek po 20 sztuk papierosów oraz 705 gramów tytoniu.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania przed Sądem Rejonowym. Czy dopuszczalna jest zamiana trybów konsensualnych? Jak powinien postąpić Sąd Rejonowy w sytuacji, w której finansowy organ postępowania przygotowawczego złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy? Czy sąd jest związany treścią uzgodnień dokonanych przez oskarżonego i finansowy organ postępowania przygotowawczego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 35

1. W Prokuraturze Rejonowej w Częstochowie toczyło się postępowanie z zawiadomienia proboszcza parafii pw. Trójcy Świętej o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 163 § 1 pkt 1 k.k., polegającego na sprowadzeniu zdarzenia zagrażającego mieniu w wielkich rozmiarach, mającego postać pożaru kościoła parafialnego. Proboszcz ks. Stanisław Kostka złożył również wniosek o ściganie sprawcy. W dniu 5 maja 2023 r. wszczęto śledztwo, a trzy dni później zarzut popełnienia przestępstwa sprowadzenia pożaru postawiono Kamilowi Strażakowi. W dniu 17 listopada 2023 r. prokurator zmienił postanowienie o przedstawieniu zarzutów i zamiast czynu z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. zarzucił podejrzanemu popełnienie występku z art. 288 § 1 k.k. O takie też przestępstwo Kamil Strażak został oskarżony w akcie oskarżenia skierowanym do Sądu Rejonowego w Częstochowie. Jeszcze w postępowaniu przygotowawczym proboszcz Stanisław Kostka złożył pismo, w którym zawarł oświadczenie o cofnięciu wniosku o ściganie podnosząc, że Kamil Strażak jest młodym człowiekiem, któremu należy dać szansę. Podobne stanowisko proboszcz Kostka wyraził na rozprawie podczas przesłuchania w charakterze świadka. Zgody na cofnięcie wniosku nie wyraził prokurator prowadzący śledztwo, a prokurator obecny na rozprawie głównej sprzeciwił się cofnięciu wniosku. Ostatecznie Sąd Rejonowy w Częstochowie skazał oskarżonego za czyn z art. 288 § 1 k.k.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego wyroku. W jakich sytuacjach cofnięcie wniosku o ściganie może być skuteczne w postępowaniu sądowym?

2. W dniu 8 lutego 2023 r. Sąd Rejonowy w Bytomiu wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu podejrzanego Dezyderiusza Koniecznego na okres 14 dni od daty zatrzymania. Na mocy zaś postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 lipca 2024 r., wydano wobec ww. podejrzanego europejski nakaz aresztowania (ENA), a obecnie trwa procedura związana z wydaniem podejrzanego na jego podstawie. Ten sam Sąd Okręgowy w dniu 29 października 2024 r., na wniosek obrońcy Dezyderiusza Koniecznego o wydanie listu żelaznego dla podejrzanego przebywającego w Belgii, na posiedzeniu bez udziału stron wydał postanowienie uwzględniające złożony wniosek. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał, że wydanie ENA nie stanowi negatywnej przesłanki do wydania listu żelaznego.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania toczącego się w przedmiocie wydania listu żelaznego oraz wydanego w dniu 29 października 2024 r. orzeczenia. Jakie przesłanki muszą być spełnione, aby doszło do wydania listu żelaznego? Czy wydane przez Sąd Okręgowy postanowienie jest zaskarżalne?

3. Honorata Chyży została skazana wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Pile z dnia 5 stycznia 2023 r. za popełnienie w dniu 3 czerwca 2021 r. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Na skutek błędu organizacyjnego leżącego po stronie sądu wyroku zaocznego nie doręczono obwinionej – nie wykonano stosownego zarządzenia w tym zakresie. Podczas kontroli akt sprawy przeprowadzonej w dniu 8 czerwca 2023 r. dostrzeżono uchybienie, jednak Przewodniczący Wydziału nie podjął czynności zmierzających do doręczenia odpisu wyroku zaocznego, ponieważ upłynął już 3-miesięczny okres od dnia wydania tego orzeczenia. Wydał natomiast zarządzenie, aby akta sprawy przedstawić 4 czerwca 2024 r. celem rozstrzygnięcia w przedmiocie umorzenia postępowania.

Czy decyzja była słuszna? Jak należało postąpić w opisanej sytuacji? Jak w kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia uregulowana jest kwestia doręczania i uzasadniania wyroków wydanych w I instancji? Co kryje się pod pojęciem „rozprawy zaocznej”?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 36

1. Przed Sądem Rejonowym w Zgierzu zawisła sprawa przeciwko 4 oskarżonym, którym postawiono zarzut z art. 280 § 1 k.k. Na etapie postępowania rozpoznawczego, na kolejnym terminie rozprawy przerwanej okazało się, że dwóch oskarżonych nie zostało doprowadzonych z aresztu, ponieważ dokonali samouszkodzenia i w wyniku doznanych obrażeń obaj pozostają w śpiączce farmakologicznej, zaś czas ich leczenia jest bliżej nieokreślony. obrońcy tych oskarżonych wniesli o wyłączenie ich sprawy do odrębnego rozpoznania i zawieszenie postępowania w tej części. Sąd uwzględnił wniosek w przedmiocie wyłączenia sprawy do odrębnego postępowania i rozprawę w tej części odroczył bez terminu, pouczając że orzeczenie nie podlega zaskarżeniu, a następnie kontynuował postępowanie przeciwko pozostałym oskarżonym aż do wydania wyroku. Po miesiącu od wyłączenia sprawy wpłynęła informacja, że oskarżeni wyłączeni do odrębnego rozpoznania są już zdolni do udziału w postępowaniu. W tej sytuacji sąd, który dokonał wyłączenia, postanowił o jej rozpoznaniu w dalszym ciągu w tym samym składzie.

Proszę ocenić prawidłowość decyzji sądu w przedmiocie wniosków obrońców oskarżonych oraz prawidłowość czynności związanych z rozpoznaniem sprawy.

2. W związku ze złożeniem przez obrońców oskarżonych i prokuratora wniosków o sporządzenie uzasadnienia wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Łomży w dniu 30 maja 2024 r., po sporządzeniu pisemnych motywów przez sędziego referenta, przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Łomży wydał zarządzenie o doręczeniu w/w wnioskodawcom odpisu przedmiotowego wyroku i uzasadnienia za pośrednictwem portalu informacyjnego Sądu. W taki sam sposób zarządził doręczenie prokuratorowi i obrońcom wniesionych następnie apelacji.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych czynności. Omów sposób doręczania pism za pośrednictwem portalu informacyjnego i poczty elektronicznej. Jakiego rodzaju pisma podlegają doręczeniu przez portal informacyjny?

3. Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze Antoni Warzecha prowadził czynności wyjaśniające czy doszło do popełnienia wykroczenia określonego w art. 52 § 2 pkt 1 k.w. Ponieważ świadkowie Jerzy Dreptak i Katarzyna Brodzik nie stawiali się na wezwania i nie nadesłali usprawiedliwień, prokurator nałożył na nich kary porządkowe w kwotach po 500 złotych. Trzeciego dnia po otrzymaniu postanowienia o ukaraniu Jerzy Dreptak stawił się w Prokuraturze i złożył zeznania, natomiast córka Katarzyny Brodzik złożyła zaświadczenie, z treści którego wynikało, że jej matka nieprzerwanie przebywa w szpitalu w związku z zabiegiem operacyjnym po otwartym złamaniu kończyny dolnej. Prokurator A. Warzecha odmówił uchylenia obu kar, wskazując, że na skutek lekceważenia swoich obowiązków jako świadkowie w sprawie – nie stawiając się na wezwania i nie nadsyłając niezwłocznie usprawiedliwień, doprowadzili do nieuzasadnionego wydłużenia toczącego się postępowania. Pouczył przy tym, że orzeczenie to jest prawomocne.

Czy postanowienie o odmowie uchylenia kary porządkowej zostało wydane przez uprawniony organ? Proszę ocenić prawidłowość dokonanego pouczenia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 37

1. Obrońca oskarżonej Zdzisławy Pieniążek – radca prawny Ignacy Postawny złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 15 lipca 2024 r., wydanego przez Sąd Rejonowy w Wieliczce, w związku z zamiarem wniesienia apelacji. Po opracowaniu pisemnych motywów wyroku przez sędziego referenta, przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Wieliczce zarządził doręczenie obrońcy odpisu wyroku i uzasadnienia za pośrednictwem portalu informacyjnego. Zarządzenie zostało wykonane w dniu 16 lipca 2024 r. W tym czasie obrońca oskarżonej przebywał na urlopie poza granicami Polski, ale o tym fakcie nie zawiadomił Sądu. W dniu 30 września 2024 r., przeglądając swoje konto w portalu informacyjnym Sądu Rejonowego stwierdził, że wyrok z dnia 15 lipca 2024 r. jest już prawomocny. Następnego dnia złożył skargę do Prezesa Sądu Rejonowego w Wieliczce zarzucając nieprawidłową pracę podległego Prezesowi Wydziału i niedoręczenie mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, co skutkowało nieuprawnionym stwierdzeniem prawomocności zaskarżonego wyroku. Nadto tego samego dnia wniósł apelację od zaskarżonego wcześniej wyroku, składając ją bezpośrednio do Sądu Okręgowego w Krakowie i opatrując wyjaśnieniem, z treści którego wynikało, że z przyczyn od siebie niezależnych nie wniósł w terminie środka odwoławczego.

Proszę ocenić zasadność zgłoszonych przez obrońcę oskarżonej zarzutów i prawidłowość podjętych przez niego czynności. Jakie czynności mogą zostać podjęte w obu sądach?

2. Przed Sądem Rejonowym zawisła sprawa przeciwko Janowi Kuleczce, Marianowi Wolnemu i Euzebiuszowi Mapeckiemu. Janowi Kuleczce i Marianowi Wolnemu zarzucono popełniony wspólnie i w porozumieniu czyn z art. 284 § 1 k.k., a Euzebiuszowi Mapeckiemu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. Ten ostatni oskarżony podczas składania wyjaśnień na pierwszej rozprawie przyznał się do postawionego mu zarzutu i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, w przeciwieństwie do pozostałych dwóch oskarżonych, którzy konsekwentnie nie przyznawali się do winy i odmówili składania jakichkolwiek wyjaśnień. Ponieważ prokurator wyraził zgodę na złożoną przez oskarżonego propozycję wydania określonej treści wyroku skazującego, a obecny na rozprawie pokrzywdzony nie zgłosił sprzeciwu, sąd widząc możliwość uwzględnienia złożonego wniosku wobec spełnienia przesłanek określonych w art. 387 § 2 k.p.k. poddał pod rozagę stron kwestię wyłączenia sprawy Euzebiusza Mapeckiego do odrębnego postępowania. Prokurator oraz wszyscy trzej oskarżeni pozostawili ją do uznania Sądu. W tej sytuacji Sąd wydał postanowienie o: przychyleniu się do wniosku oskarżonego Mapeckiego o wydanie wyroku skazującego i wyłączeniu w tym celu sprawy oskarżonego Mapeckiego do odrębnego rozpoznania oraz kontynuowania sprawy Jana Kuleczki i Mariana Wolnego w dalszym ciągu w tym samym składzie. Następnie przewodniczący zarządził półgodzinną przerwę w rozprawie przeciwko oskarżonym Kuleczce i Wolnemu w celu dokończenia czynności w sprawie Euzebiusza Mapeckiego i poprosił oskarżonych Kuleczkę i Wolnego o opuszczenie sali rozpraw. W obecności oskarżonego Mapeckiego i prokuratora doszło do zamknięcia przewodu sądowego i udzielenia głosu stronom, a następnie do ogłoszenia wyroku wydanego zgodnie z treścią złożonego przez oskarżonego Mapeckiego wniosku. Po ogłoszeniu wyroku Sąd kontynuował rozprawę w sprawie przeciwko J. Kuleczce i M. Wolnemu, przesłuchując obecnych świadków.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych przez Sąd Rejonowy czynności.

3. W toku postępowania wyjaśniającego o czyn z art. 66a k.w. prowadzonego przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pabianicach Mieczysława Chałupkę zaszła konieczność przesłuchania Marii Stefaniak, żony oskarżonego, odbywającego karę w systemie dozoru elektronicznego. Świadek samowolnie opuściła siedzibę Prokuratury jeszcze przed złożeniem zeznania, dlatego prokurator Mieczysław Chałupka ukarał Marię Stefaniak karą porządkową w kwocie 1000 złotych. Następnego dnia po otrzymaniu postanowienia o ukaraniu świadek stawiała się w prokuraturze i usprawiedliwiła swoje samowolne oddalenie się, a po pouczeniu o prawie do odmowy złożenia zeznań – skorzystała z tego prawa. Prokurator przełożony odmówił uchylenia kary porządkowej, pouczając Marię Stefaniak, że jego decyzja jest prawomocna i nie podlega dalszemu zaskarżeniu.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych czynności. Kto jest uprawniony do uchylenia kary porządkowej określonej w art. 49 § 1 i 2 k.p.w. i jaki jest tryb zaskarżania decyzji zapadłych w tym przedmiocie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 38

1. Anastazy Potakiewicz został oskarżony o popełnienie czynu z art. 278 § 1 k.k. Wyrokiem z dnia 15 lipca 2024 r. Sąd Rejonowy w Łomży uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu z tą zmianą, że przyjął, iż wyczerpał on dyspozycję art. 279 § 1 k.k. Ponieważ oskarżony nie przyznawał się do postawionego mu zarzutu, jego obrońca wniósł apelację, w której podniósł m.in. obrazę art. 6 k.p.k. i naruszenie prawa do obrony oskarżonego z tego powodu, że sąd orzekający nie uprzedził o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu, do czego doszło w wydanym wyroku.

Proszę ocenić zasadność zarzutu i wskazać skutki procesowe naruszenia art. 399 k.p.k.

2. Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Łodzi rozstrzygnął w przedmiocie kosztów obrony udzielonej oskarżonemu Stefanowi Zielińskiemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym i w pkt. 3 zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Gustawa Jelenia kwotę 738 złotych (w tym VAT) z tego tytułu. W dniu 16 lipca 2024 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynął wniosek adw. G. Jelenia, który na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. domagał się uzupełnienia rozstrzygnięcia o kosztach zasądzonych na jego rzecz poprzez podwyższenie zasądzonej kwoty do 1476 zł. W uzasadnieniu powołał się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r. wydanego w sprawie o sygn. akt SK 90/22, którym orzeczono, że § 2 pkt 1 w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2631) w zakresie, w jakim określa opłaty stanowiące ponoszone przez Skarb Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w wysokości niższej niż stawki minimalne opłat określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1964, z późn. zm.), jest niezgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 zdanie drugie i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Proszę ocenić zasadność złożonego wniosku, zaproponować rozstrzygnięcie i wskazać tryb ewentualnego jego zaskarżenia.

3. Finansowy organ postępowania przygotowawczego złożył do Sądu Rejonowego w Pabianicach wniosek o udzielenie oskarżonemu Sebastianowi Wochowi zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, jako sprawcy dwóch czynów określonych w: art. 110a § 1 k.k.s. w zb. Z art. 110a § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 6 § 2 k.k.s. i w art. 107 § 2 k.k.s. i orzeczenie tytułem grzywny uiszczonej kwotę 150.000 złotych. Tydzień po wpłynięciu wniosku do Sądu, oskarżony cofnął wniosek w zakresie czynu z art. 107 § 2 k.k.s.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd Rejonowy i jakie rozstrzygnięcie powinien wydać w przedmiocie wniosku oskarżonego o cofnięcie i ewentualnie w kwestii wniosku finansowego organu postępowania przygotowawczego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 39

1. Jerzy Zagórny stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., polegającego na podrobieniu podpisu swojej matki. Powołany w sprawie biegły z zakresu badania pisma ręcznego Władysław Zdun stwierdził, iż koniecznym jest uzyskanie dodatkowych wzorów pisma od Jerzego Zagórnego. Ponieważ oskarżony odmówił, przewodniczący składu sądzącego ukarał Jerzego Zagórnego karą porządkową grzywny za odmowę wykonania polecenia sądu. Gdy wreszcie udało się sporządzić opinię, bezspornie potwierdzono autorstwo oskarżonego co do kwestionowanego podpisu. Jerzy Zagórny zwrócił się wówczas do swojego znajomego Stefana Mrocza, który kiedyś był biegłym sądowym, z prośbą o sporządzenie w sprawie tzw. prywatnej opinii. Stefan Mroczek szybko zgodził się wydać w sprawie opinię. W wydanej opinii Stefan Mroczek stwierdził, iż nie da się jednoznacznie rozstrzygnąć czy to oskarżony nakreślił kwestionowany podpis. Na rozprawie oskarżony złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z prywatnej opinii Stefana Mrocza na okoliczność autorstwa podpisu. Sąd uwzględnił ten wniosek, ponadto z urzędu dopuścił dowód z konfrontacji obu biegłych. Stefan Mroczek słuchany na rozprawie w charakterze biegłego był bardziej przekonujący od biegłego Władysława Zduna i jego opinię uznano za bardziej miarodajną. Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu aktu oskarżenia czynu.

Jakie zarzuty może podnieść w swej apelacji prokurator? Jaki jest charakter procesowy tzw. prywatnej opinii, a także tzw. dowodów prywatnych?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim Czesław Skowronek został skazany na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. W wyniku rozpoznania apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Wyrok ten został następnie zaskarżony w całości przez obrońcę kasacją, którą Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną. W dniu 1 lutego 2024 r. do Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynął wniosek Czesława Skowronka o wznowienie postępowania. Uzasadniając ten wniosek podał on brak kontaktu z obrońcą, który nie spełnił jego prośby o złożenie wniosku dowodowego o przesłuchania jako świadka Wienczysława Izdebskiego oraz brak możliwości zapoznania się z aktami sprawy ze względu na wadę wzroku. Sąd Rejonowy stwierdził swoją niewłaściwość i wniosek przekazał Sądowi Okręgowemu do rozpoznania, jako właściwemu, ponieważ w przedmiotowej sprawie orzekał sąd odwoławczy.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych czynności i wskazać rodzaje rozstrzygnięć, jakie mogą zapaść w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania. W jakim trybie może nastąpić wznowienie postępowania?

3. Elżbieta Bednarek została skazana na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Nadto na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 i 6 k.k. nałożono na nią obowiązki: powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz poddania się terapii uzależnień. Z uwagi na chorobę ujawnioną w trakcie wykonywania kary, wymagającą tygodniowych pobyków w szpitalu każdego miesiąca, skazana złożyła wniosek o zmniejszenie orzeczonej liczby godzin wykonywanej pracy do 15 w stosunku miesięcznym oraz o zwolnienie z obowiązku poddania się terapii uzależnień. Sąd wniosek skazanej uwzględnił w całości.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia. Czy na wydane przez sąd postanowienie przysługuje zażalenie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 40

1. Pozbawiony wolności oskarżony Gustaw Zabłotny został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy głównej przed Sądem Rejonowym, zaplanowanej na dzień 4 lipca 2024 r., ale nie złożył wniosku o doprowadzenie. W wyznaczonej dacie Sąd przeprowadził rozprawę i wydał wyrok, udzielając przy tym obecnym stronom stosownego pouczenia. W dniu 12 lipca 2024 r. skazany złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 4 lipca 2024 r. Zarządzeniem z dnia 18 lipca 2022 r. Przewodniczący Wydziału odmówił przyjęcia wniosku skazanego z uwagi na fakt, że został złożony po terminie. Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, który podniósł, że doszło do uchybienia terminu z powodu od niego niezależnych, albowiem przebywa w zakładzie karnym i nie ma możliwości zakupu znaczka pocztowego w terminie innym niż dzień, w którym jest realizowana tzw. wypiska na oddziale, w którym jest izolowany. Nadto, skazany podniósł, że administracja zakładu karnego odmówiła mu możliwości wysłania listu bez znaczka, wobec czego nadał list w najbliższym możliwym terminie, kiedy miał już znaczek pocztowy. Skazany dodał także, że aby zrekompensować opóźnienie nadał list priorytetowy, aby przesyłka dotarła w możliwie najszybszym terminie.

Czy w przedmiotowej sprawie nieobecność oskarżonego na ogłoszeniu wyroku oznaczała obowiązek po stronie sądu doręczenia G. Zabłotnemu czy to orzeczenia, czy też odrębnego pouczenia o treści art. 100 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.? Czy zażalenie będzie podlegało uwzględnieniu? Czy w przedmiotowej sprawie G. Zabłotny może domagać się przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia?

2. Regina Książkiewicz została oskarżona o to, że w dniu 9 listopada 2023 r. w Brzezinach kopnęła Zofię Poranną jeden raz, obutą stopą w twarz, co spowodowało naruszenie czynności ciała Zofii Porannej na okres poniżej 7 dni, tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. Sąd Rejonowy w Brzezinach wyrokiem z dnia 23 maja 2024 r., uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, stanowiącego występki z art. 157 § 2 k.k. Apelację od tego wyroku wniósł obrońca Reginy Książkiewicz. Na rozprawę odwoławczą przed Sądem Okręgowym w Łodzi nie stawiła się oskarżycielka prywatna oraz jej pełnomocnik, oboje prawidłowo powiadomieni o terminie rozprawy. W tej sytuacji Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 22 października 2024 r. uchylił zaskarżony wyrok i postępowanie w sprawie umorzył.

Proszę ocenić trafność wydanego rozstrzygnięcia. Jakie warunki muszą być spełnione do uznania, że oskarżyciel prywatny odstąpił od oskarżenia?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim Mirosław Kozak został skazany na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Ponieważ po miesiącu wykonywania kary skazany poważnie zachorował, co oznaczało potrzebę poddania się częstym zabiegom rehabilitacyjnym, kurator sądowy złożył wniosek do Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim o ustalenie rozliczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w okresach co dwa tygodnie. Sąd Rejonowy złożył wniosek uwzględnił w całości, wydając stosowne postanowienie po upływie miesiąca od złożenia wniosku.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 41

1. Do Sądu Rejonowego w Wadowicach wpłynął wniosek skazanego Mateusza Marciniaka o wydanie wyroku łącznego. Przed terminem rozprawy skazany – będąc pozbawionym wolności, złożył wniosek o doprowadzenie go na rozprawę oraz wezwanie obrońcy z urzędu, który reprezentował go w jednej ze spraw, a został wyznaczony z uwagi na skazanie Mateusza Marciniaka za zbrodnię.

Proszę wskazać czynności, jakie należy podjąć w tej sprawie. Proszę omówić kwestię udziału skazanego pozbawionego wolności w rozprawie o wydanie wyroku łącznego oraz posiadania obrońcy w tym postępowaniu.

2. Kazimierz Pawlak i Władysław Kargul, sąsiedzi z jednej wsi, pozostawali ze sobą w ciągłym konflikcie. Faktem jest też, że po każdej kłótni szybko dochodzili do porozumienia i wybacжали sobie wzajemne uszczypliwości, wyzwiska i szarpaniny. W dniu 3 maja 2024 r. sąsiedzi poróżnili się z powodu swoich zwierząt domowych – kota K. Pawlaka i psa W. Kargula. Mężczyźni wyzywali się wzajemnie, używając pod adresem przeciwnika wulgarnych słów. Tym razem Władysław Kargul skierował do Sądu Rejonowego w Białymstoku prywatny akt oskarżenia przeciwko Kazimierzowi Pawlakowi, zarzucając mu czyn z art. 216 § 1 k.k. Nie doszło do pojednania się stron i sprawę skierowano na rozprawę główną, wyznaczając jej termin na 3 lipca 2024 r. Już po otwarciu przewodu sądowego, oskarżony K. Pawlak oświadczył, że występuje z wzajemnym aktem oskarżenia przeciwko oskarżycielowi prywatnemu W. Kargulowi o czyn z art. 216 § 1 k.k., popełniony 3 maja 2024 r. W tej sytuacji Sąd Rejonowy postanowił o łącznym rozpoznaniu obu spraw, przeprowadził postępowanie dowodowe i wydał wyrok, w którym uznawszy winę obu oskarżonych – odstąpił od wymierzenia kary W. Kargulowi i K. Pawlakowi.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy w sytuacji oskarżenia wzajemnego możliwym jest odstąpienie od oskarżenia? Jakie skutki może wywołać dla postępowania w sprawie z oskarżenia prywatnego wstąpienie prokuratora?

3. Władysław Jurewicz odbywał karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Radomsku w systemie dozoru elektronicznego (SDE). Z uwagi na postawę skazanego, który nie stosował się do nałożonych obowiązków oraz naruszał porządek prawny, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim uchylił udzielone wcześniej zezwolenie na odbywanie przez W. Jurewicza kary w SDE, zaliczając na poczet kary okres objęty SDE. Skazany kontynuował odbywanie pozostałej części kary w Zakładzie Karnym. Z uwagi na postawę skazanego, jego znaczące postępy w procesie resocjalizacji i krytyczną postawę wobec popełnionego przestępstwa dyrektor Zakładu Karnego wystąpił do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim o ponowne udzielenie skazanemu zezwolenia na odbywanie pozostałej części kary, tj. 4 miesięcy i 15 dni w SDE.

Proszę zaproponować rozstrzygnięcie w przedmiocie złożonego wniosku, wskazując jednocześnie jakiej treści pouczenie winno być udzielone w związku z wydanym orzeczeniem. Kiedy kara wykonywana w SDE może być uznana za wykonaną?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 42

1. W dniu 28 lipca 2024 r. wraz z aktem oskarżenia przeciwko Joannie Podgórskiej, oskarżonej o czyn z art. 178a § 1 k.k., prokurator przesłał do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wniosek złożony na podstawie art. 335 § 2 k.p.k. o skazanie oskarżonej za powyższy występ bez przeprowadzenia rozprawy i ukształtowanie orzeczenia w sposób uzgodniony uprzednio w toku postępowania przygotowawczego. W dniu 19 października 2024 r. (data wpływu do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy), oskarżona nadesłała pismo, w którym oświadczyła, iż cofa wniosek o dobrowolne poddanie się karze i kwestionuje swoje sprawstwo. Na posiedzeniu w dniu 21 października 2024 r. toczącym się bez udziału stron, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, uwzględniając wniosek prokuratora wydał wyrok w brzmieniu odzwierciedlającym uzgodnienia poczynione w postępowaniu przygotowawczym.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie. Jakie są konsekwencje nieuwzględnienia przez sąd wniosków o skazanie bez rozprawy, o jakich mowa w art. 335 § 1 k.p.k. i art. 335 § 2 k.p.k.?

2. Matylda Zduniak za czyn z art. 148 § 4 k.k., popełniony na szkodę męża Matyldy Zduniak – Ksawerego, została skazana przez Sąd Okręgowy Krakowie na karę 3 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten, po rozpoznaniu apelacji obrońcy i prokuratora, został utrzymany w mocy przez Sąd Apelacyjny w Krakowie. Sąsiedzi Matyldy Zduniak, a zarazem świadkowie w sprawie, wielokrotnie udzielający pomocy oskarżonej, gdy w obawie o życie swoje i życie małoletnich dzieci szukała u nich schronienia przed brutalnymi atakami pijanego Ksawerego Zduniaka, podczas zebrania wspólnoty mieszkaniowej podjęli uchwałę, by wystąpić do Sądu Okręgowego w Krakowie z prośbą o ulaskawienie kobiety. Prośba o ulaskawienie została podpisana przez trzech członków zarządu wspólnoty. Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek i w wydanej pozytywnej opinii wskazał, że skazana zasługuje na ulaskawienie poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej i pozostałej do odbycia kary pozbawienia wolności. Odwołał się przy tym do wykonanej w połowie orzeczonej kary, warunków rodzinnych skazanej dotyczących sprawowania opieki nad małoletnimi dziećmi, które po osadzeniu matki w Zakładzie Karnym pozostają pod stałą opieką psychologiczną i dla właściwego ich rozwoju koniecznym jest zapewnienie stałych kontaktów z matką. Sąd Okręgowy w wydanym postanowieniu polecił ponadto przedstawienie akt sprawy wraz z wydaną opinią Prokuratorowi Generalnemu.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy w sprawie tej możliwym było wszczęcie postępowania o ulaskawienie z urzędu?

3. Stanisława Maliniak w dniu 1 lipca 2022 r. popełniła wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. W dniu 25 czerwca 2023 r. do Sądu Rejonowego w Mławie wpłynął wniosek o ukaranie Stanisławy Maliniak. W dniu 4 lipca 2023 r. Przewodniczący Wydziału wydał zarządzenie o wszczęciu postępowania w sprawie o wykroczenie.

Proszę ocenić prawidłowość wydanej decyzji i zaproponować jakie rozstrzygnięcie powinno w tej sprawie zostać wydane.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 43

1. Pozbawiony wolności oskarżony Lech Kopczyński, któremu odpis aktu oskarżenia doręczono w dniu 27 grudnia 2023 r., został pouczone o prawie złożenia żądania wyznaczenia obrońcy z urzędu. Po wyznaczeniu terminu rozprawy na dzień 28 stycznia 2024 r., zawiadomienie o jej terminie oraz pouczenie o prawie do złożenia wniosku o doprowadzenie na rozprawę doręczono oskarżonemu w dniu 5 stycznia 2024 r. W dniu 15 stycznia 2024 r. oskarżony przesłał do Sądu Rejonowego w Elku wniosek o doprowadzenie na rozprawę, a w dniu 26 stycznia 2024 r. złożył wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu, który wpłynął do sądu w dniu rozprawy.

Proszę wskazać dalszy tok postępowania w przedmiotowej sprawie.

2. W toku dochodzenia prowadzonego w sprawie kradzieży z włamaniem do altanek na terenie ogródków działkowych „Radość” w Wieliczce, podejrzany Eugeniusz Maślak przyznał się do postawionego mu zarzutu i złożył wyczerpujące wyjaśnienia, w których opisał w jaki sposób dostał się do altanki i jakie rzeczy stamtąd zabrał. Sąd Rejonowy w Wieliczce wyrokiem nakazowym uznał Eugeniusza Maślaka za winnego, że w okresie od dnia 15 stycznia 2024 r. do dnia 3 lutego 2024 r. w Wieliczce dokonał włamania do altanki znajdującej się na ogródkach działkowych poprzez wyłamanie skrzydła okna, a następnie z jej wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 600 złotych. W postępowaniu przygotowawczym Eugeniusz Maślak został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy nie znaleźli podstaw do kwestionowania jego poczytalności i zdolności do udziału w rozprawie. Sąd na wniosek prokuratora wydał postanowienie o ustaniu obrony obligatoryjnej.

Proszę ocenić prawidłowość trybu rozpoznania sprawy i omówić przesłanki wydania wyroku nakazowego.

3. Marika Piaseczna została obwiniona o popełnienie czynów z art. 124 § 1 k.w. oraz z art. 66 § 1 k.w. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 7 listopada 2023 r. została uznana za winną obu wykroczeń – wyrok uprawomocnił się dnia 6 marca 2024 r., ponieważ Sąd Okręgowy w Łodzi nie uwzględnił apelacji wywiedzionej przez obwinioną. W dniu 8 sierpnia 2024 r. obwiniona złożyła osobiście sporządzony i podpisany wniosek o wznowienia postępowania. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi zarządzeniem z dnia 13 sierpnia 2024 r. wezwał obwinioną do usunięcia braku formalnego wniosku w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania poprzez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. W określonym terminie obwiniona nie uzupełniła braku formalnego, natomiast złożyła wniosek o wyznaczenie jej obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienia postępowania, powołując się na złą sytuację materialną. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi zarządzeniem z dnia 5 września 2024 r. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie.

Proszę ocenić prawidłowość czynności podjętych w związku ze złożonym przez obwinioną wnioskiem o wznowienie, w tym w szczególności w odniesieniu do właściwości sądu. W jakim składzie orzeka sąd w sprawie o wznowienie postępowania w sprawie prowadzonej w trybie przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 44

1. Norbert Kaliciński został oskarżony o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. Rozprawę przed Sądem Rejonowym w Gliwicach wyznaczono na dzień 10 listopada 2024 r. Zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej zostało oskarżonemu doręczone w dniu 9 listopada 2020 r. W rozmowie telefonicznej wykonanej po otrzymaniu przedmiotowego zawiadomienia z Biurem Obsługi Interesanta Sądu oskarżony zwrócił uwagę na ten fakt i podał, że w związku z brakiem połączeń komunikacyjnych nie uda mu się dotrzeć do Sądu dnia następnego na godz. 12.15 z aktualnego miejsca zamieszkania. Wobec tego złożył wniosek o odroczenie rozprawy. Sąd nie uwzględnił wniosku, bowiem w jego ocenie oskarżony nie wskazał żadnych realnych przeszkód, a ponadto obecny był jego obrońca. W konsekwencji powyższego Sądu dalej procedował sprawę, a następnie zamknął przewód i ogłosił orzeczenie.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Jakie są zasady usprawiedliwiania nieobecności przed sądem stron i ich przedstawicieli procesowych?

2. Jan Kowalski został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia aparatu fotograficznego o wartości 750 złotych na szkodę Marka Konopki. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 3 stycznia 2023 r. oskarżonemu wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W wyniku rozpoznania apelacji prokuratora Sąd Okręgowy w Kaliszu w dniu 6 września 2023 r. zmienił zaskarżony wyrok i orzeczoną karę podwyższył do 1 roku pozbawienia wolności. Dnia 13 listopada 2023 r. skazany na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. złożył do Sądu Okręgowego w Kaliszu wniosek o zmianę kary z uwagi na kontrawencyjonalizację czynu zabronionego.

Który sąd, w jakim trybie i w jakim składzie jest właściwy do rozpoznania złożonego przez Jana Kowalskiego wniosku? Proszę wskazać, jakiej treści rozstrzygnięcie powinno zostać wydane.

3. Nieletni Kacper Dolniak dopuścił się czynu karalnego, polegającego na tym, że w nocy z 22/23 października 2024 r. w Tomaszowie Mazowieckim, po uprzednim użyciu przemocy wobec 14-letniego Mikołaja Koperka polegającej na biciu i kopaniu pokrzywdzonego po całym ciele, zabrał w celu przywłaszczenia na jego szkodę telefon komórkowi iPhone 12 o wartości 6.230 złotych, to jest czynu z art. 280 § 1 k.k.

Jakie warunki muszą być spełnione podczas przesłuchania Mikołaja Koperka w charakterze świadka?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 45

1. Prokurator postawił podejrzanemu Zdzisławowi Marchewce zarzut popełnienia przestępstwa zgwałcenia z użyciem przemocy na szkodę 14-letniej Julity Nowak.

Proszę omówić warunki i tryb przesłuchania małoletniej pokrzywdzonej w tej sprawie. Jak należałoby postąpić, gdyby Julita Nowak podczas przesłuchania była osobą, która ukończyła 15 lat lub gdyby wniosek o jej przesłuchanie wpłynął do sądu przed przedstawieniem Zdzisławowi Marchewce zarzutu popełnienia przestępstwa zgwałcenia?

2. Prokurator Prokuratury Okręgowej w Katowicach wniósł do Sądu Okręgowego w Katowicach sprawę o wykonanie Europejskiego Nakazu Aresztowania (ENA) wydanego przez organ sądowy Królestwa Niderlandów w odniesieniu do obywatela polskiego Zdzisława Kanarka – w celu poprowadzenia postępowania karnego o czyny polegające na udziale w organizacji przestępczej o charakterze terrorystycznym oraz na handlu ludźmi, popełnione na terytorium Holandii, Belgii, Republiki Federalnej Niemiec oraz Polski. Prokurator domagał się wykonania ENA i przekazania Z. Kanarka stronie holenderskiej oraz zastosowania tymczasowego aresztowania wobec Z. Kanarka na okres 3 miesięcy licząc od daty zatrzymania osoby ściganej. Podczas posiedzenia toczącego się w trybie art. 607l § 1 k.p.k. z udziałem osoby ściganej, obrońcy i prokuratora, Zdzisław Kanarek nie przyznał się do stawianych mu zarzutów podnosząc, że nie ma w sprawie żadnych dowodów jego winy, nie zgodził się na przekazanie oraz oświadczył, że nie zrzeka się korzystania z zasady specjalności określonej w art. 607e § 1 k.p.k. W wydanym następnie postanowieniu Sąd Okręgowy orzekł o przekazaniu Z. Kanarka stronie holenderskiej w celu przeprowadzenia postępowania karnego o czyny wymienione w nakazie europejskim, a także zastosował wobec Z. Kanarka tymczasowe aresztowanie na okres trzech miesięcy, licząc od daty zatrzymania ściganego.

Proszę ocenić trafność wydanego w sprawie rozstrzygnięcia. Na czym polega rola polskiego sądu orzekającego w przedmiocie wykonania ENA? Jakie znaczenie dla podejmowania decyzji w przedmiocie tymczasowego aresztowania osoby ściganej ma istnienie wydanego w innym państwie członkowskim UE prawomocnego wyroku skazującego lub innej decyzji stanowiącej podstawę pozbawienia wolności osoby ściganej?

3. Zofia Malinowska w dniu 31 października 2024 r. skierowała do Sądu Rejonowego w Wadowicach osobiście przygotowany wniosek o ukaranie swojego sąsiada Stefana Wilczyńskiego za to, że w dniu 18 sierpnia 2024 r. w Wadowicach z ogrodu należącego do Zofii Malinowskiej bezprawnie zabrał 5 ogórków, 8 pomidorów oraz 5 róż, to jest za wykroczenie z art. 123 § 1 k.w. Pokrzywdzona złożyła ten wniosek, ponieważ mimo zawiadomienia policji o zachowaniu Stefana Wilczyńskiego i złożenia żądania jego ukarania, Stefan Wilczyński śmiał się z niej i oświadczył, że żadnego postępowania nie będzie. Tymczasem w dniu 4 listopada 2024 r. do Sądu Rejonowego w Wadowicach wpłynął z Komendy Policji w Wadowicach wniosek o ukaranie Stefana Wilczyńskiego o wykroczenie z art. 123 § 1 k.w. popełnione 18 sierpnia 2024 r. na szkodę Zofii Malinowskiej. O tym fakcie Zofia Malinowska nie została powiadomiona.

Jak powinien postąpić Sąd w opisanej sytuacji? W jaki sposób pokrzywdzony może realizować swoje uprawnienia w sprawach o wykroczenia ścigane na żądanie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 46

1. W toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Kaliszu obrońca Stanisława Zielonki, oskarżonego o czyn z art. 207 § 1 k.k., złożył wniosek o wydanie europejskiego nakazu dochodzeniowego (END) w celu przesłuchania w charakterze świadka: Zenona Świątłego, przebywającego w Hiszpanii pod ustalonym adresem oraz Marii Wieczorek, na stałe zamieszkałej we Francji – na okoliczności związane z czynem stanowiącym przedmiot rozpoznania, w tym wieloletnim konfliktem oskarżonego z pokrzywdzoną, którego podłożem było negatywne zachowanie pokrzywdzonej i jej nadużywanie alkoholu. Zenon Świątły jest duchownym kościoła protestanckiego i spowiednikiem oskarżonego, zaś Maria Wieczorek - przyjaciółką pokrzywdzonej.

Proszę ocenić dopuszczalność wydania END w przedmiotowej sprawie i zaproponować treść rozstrzygnięcia. Czy podczas podejmowania decyzji w przedmiocie wydania END znajduje zastosowanie zasada proporcjonalności?

2. Policja złożyła do Sądu Rejonowego w Pucku wniosek o ukaranie Natalii Ząbek za wykroczenie z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w., polegające na tym, że w dniu 13 lipca 2024 r. w Pucku usiłowała zabrać w celu przywłaszczenia złoty pierścionek o wartości 450 złotych na szkodę Julii Wiśniewskiej, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na interwencję osób trzecich. W toku postępowania Sąd powziął wątpliwość co do rzeczywistej wartości pierścionka i w związku z powyższym dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego rzeczoznawcy. Z wydanej opinii wynikało, że wartość pierścionka wynosi 1000 złotych. Sąd uznał oskarżoną za winną usiłowania przestępstwa.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia. Jak powinien postąpić Sąd w sytuacji, gdy procedując w sprawie o przestępstwo ujawni się, że czyn oskarżonego stanowi wykroczenie?

3. Jerzy Boruta został prawomocnie skazany na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Miesiąc po uprawomocnieniu się wyroku, sądowy kurator zawodowy – na prośbę skazanego złożył do Sądu Rejonowego wniosek o zmianę formy wykonywania orzeczonej kary z pracy na cele społeczne na potrącanie 20 % wynagrodzenia za pracę świadczoną w ramach stosunku pracy. Do uznania sądu pozostawił określenie celu społecznego, na rzecz którego miałoby nastąpić potrącenie. Sąd uwzględnił wniosek i zmienił formę wykonywania kary ograniczenia wolności w ten sposób, że orzekł potrącanie 20 % wynagrodzenia za pracę przez 9 miesięcy na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Proszę ocenić trafność wydanego rozstrzygnięcia. Czy wydane postanowienie podlega zaskarżeniu? Jakie przesłanki muszą być spełnione, aby doszło do zmiany formy wykonywania kary ograniczenia wolności?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 47

1. Eulalia Pieniążek została skazana prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego w Legnicy oraz Sądu Okręgowego w Sieradzu. Żadna z orzeczonych kar nie została wykonana, ponieważ Eulalia Pieniążek nie stawiała się w zakładzie karnym w celu ich odbycia. Eulalia Pieniążek wystąpiła z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego, kierując go do Sądu Okręgowego w Sieradzu. Sąd Okręgowy, stwierdzając że w sprawach o wydanie wyroku łącznego powinny orzekać sądy rejonowe, uznał się niewłaściwym i sprawę E. Pieniążek przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Legnicy, ponieważ to ten sąd orzekał jako ostatni. W zaistniałej sytuacji procesowej Sąd Rejonowy w Legnicy wydał wyrok łączny na posiedzeniu.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Jak powinien postąpić Sąd Rejonowy po przekazaniu mu sprawy? Kiedy Sąd Okręgowy jest właściwy do wydania wyroku łącznego? Jakie są fora orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego?

2. Mieczysław Małolepszy został oskarżony o czyn z art. 280 § 2 k.k. Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o rozprawie, oskarżony złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu podnosząc, że jest bezrobotny, utrzymuje się z drobnych prac dorywczych i nie może ponieść kosztów obrony z wyboru. Przewodniczący wydziału karnego wezwał oskarżonego do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez wykazanie, że nie posiada żadnego majątku ani innych dochodów, pozwalających pokryć wynagrodzenie obrońcy. Ponieważ w określonym terminie oskarżony nie nadesłał żadnych dokumentów i pismo sądu pozostało bez odpowiedzi, przewodniczący wydziału wydał zarządzenie o uznaniu złożonego wniosku za bezskuteczny.

Proszę ocenić prawidłowość czynności podejmowanych w związku ze złożonym wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Proszę omówić przypadki obrony obligatoryjnej.

3. Marian Kozuchowski został skazany przez Sąd Okręgowy w Płocku na karę 10 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Karę tę odbywa obecnie w Zakładzie Karnym w Sieradzu, przy czym początek tej kary ustalono na dzień 7 listopada 2015 r. – na jej poczet nie dokonano żadnych zaliczeń. W dniu 29 października 2024 r. Dyrektor ZK w Sieradzu złożył do sądu wniosek o udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty pozostałej do odbycia kary. Wskazał przy tym, że skazany poddał się resocjalizacji i aktywnie uczestniczy w jej procesie, poczynił ogromne postępy, był wielokrotnie nagradzany i krytycznie wypowiada się o popełnionym przestępstwie.

Proszę wskazać sąd właściwy do rozpoznania złożonego wniosku i omówić tryb postępowania. Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 48

1. W sprawie toczącej się po wniesieniu przez Zenobiusza Ptaszka subsydiarnego aktu oskarżenia przeciwko Leokadii Zawodnej przesłuchano już niemal wszystkich świadków. Na ostatnim terminie rozprawy, poza wezwanymi dwoma świadkami, stawiał się ponadto prokurator i oświadczył, że wstępuje do przedmiotowej sprawy i będzie w niej działał jako oskarżyciel publiczny. Zenobiusz Ptaszek sprzeciwił się stanowisku prokuratora i podniósł, że sam będzie bronił swoich interesów, skoro wcześniej ten sam prokurator umarzał postępowanie przygotowawcze przeciwko oskarżonej. Wobec takiej postawy Zenobiusza Ptaszka prokurator stwierdził, że cofa akt oskarżenia w tej sprawie, po czym sąd postępowanie w sprawie umorzył.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Czy w przypadku wstąpienia prokuratora do sprawy wszczętej na podstawie subsydiarnego aktu oskarżenia pokrzywdzony zachowuje swoje uprawnienia, a jeśli tak, to jakie?

2. Marioli Pociesznej prokurator w skierowanym do Sądu Rejonowego akcie oskarżenia zarzucił popełnienie pięciu występków: I. z art. 209 § 1 k.k., II. z art. 278 § 1 k.k., III. z art. 284 § 1 k.k., IV. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. oraz V. z art. 279 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy wydał wyrok, w którym rozstrzygnął w zakresie czynów z pkt. I, II, III i V aktu oskarżenia, wymierzając oskarżonej kary jednostkowe pozbawienia wolności za każdy z nich, a następnie orzekł karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok nie zawierał rozstrzygnięcia w odniesieniu do zarzutu z pkt. IV., co nastąpiło w wyniku przeoczenia.

Czy brak rozstrzygnięcia w tym zakresie może stanowić przedmiot zaskarżenia? Jaki powinien być tok postępowania tej sprawie? W jakich sytuacjach można zaskarżyć brak rozstrzygnięcia w wyroku?

3. Ignacy Piątek od chwili swoich 16 urodzin zaczął sprawiać kłopoty wychowawcze. Początkowo sporadycznie wagarował i nie zawsze zachowywał się kulturalnie wobec rodziców, nauczycieli i rówieśników – reagując opryskliwie. W miarę upływu czasu przestał chodzić do szkoły, palił papierosy, spożywał alkohol i odurzał się dopalaczami, a w kontaktach z kolegami i koleżankami z liceum stał się wulgarny i agresywny. Wkrótce zaczął uciekać z domu. Po kolejnym i wyjątkowo wulgarnym ataku Ignacego na wychowawcę klasy, policja wszczęła i przeprowadziła postępowanie przeciwko nieletniemu, po czym zebrany materiał dowodowy przekazała sądowi rodzinnemu. Po przeprowadzeniu posiedzenia w sprawie nieletniego sąd umieścił Ignacego Piątka w zakładzie poprawczym, a nadto orzekł wobec niego środki wychowawcze: nadzór kuratora oraz zobowiązanie do podjęcia terapii psychologicznej. Sąd odstąpił od obciążania nieletniego i jego rodziców kosztami postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego orzeczenia. Czy jest ono zaskarżalne? Jakie środki mogą być stosowane wobec nieletniego i jakimi kryteriami należy się kierować podczas dokonywania ich wyboru?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 49

1. Sąd Okręgowy w Kaliszu uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu wyłącznie w zakresie przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. W części dotyczącej rozstrzygnięcia o winie i karze wyrok Sądu Rejonowego stał się prawomocny. W toku „ponownego” postępowania oskarżony Miłosz Czerniak nadal kwestionował swoją winę i złożył wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka swojego kolegi, który w dacie pierwszego procesu przebywał w szpitalu z powodu długotrwałego leczenia nowotworu krtani. Jego zeznania miały podważyć depozycje tzw. małego świadka koronnego, stanowiące zasadniczo jedyny dowód winy Miłosza Czerniaka. Po zamknięciu przewodu sądowego prokurator wniosł o orzeczenie przepadku korzyści majątkowej na podstawie art. 45 § 1 k.k., natomiast oskarżony domagał się uniewinnienia.

Jak powinien postąpić sąd w odniesieniu do wniosku dowodowego złożonego przez oskarżonego? Jaki jest zakres ponownego rozpoznania sprawy? Zaproponuj treść wyroku w przedmiotowej sprawie.

2. Do Sądu Rejonowego w Zgierzu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Marianowi Konarskiemu o czyny z art. 207 § 1 k.k. i art. 209 § 1 k.k. Wobec zaistnienia uzasadnionych wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego i możliwości udziału oskarżonego w rozprawie, Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów – polecając biegłym zapoznanie się ze wskazanymi kartami z akt sprawy i przeprowadzenie stosownego badania oskarżonego. Pomimo prawidłowego powiadomienia o terminie badania oskarżony nie stawiał się we wskazanym przez biegłych miejscu i nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Biegli powiadomili Sąd o zaistniałej sytuacji i stwierdzili niemożność wydania opinii.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację. Czy Sąd może wyegzekwować stawiennictwo oskarżonego na badania? Z jakich instrumentów może skorzystać i w jakiej formie należy wydać decyzję procesową? Czy decyzja ta jest zaskarżalna?

3. Wobec oskarżonego Piotra Dębskiego, w związku ze skazaniem za zbrodnię z art. 148 § 2 pkt 3 k.k., Sąd Okręgowy orzekł karę 25 lat pozbawienia wolności oraz pozbawienie praw publicznych na okres 10 lat. Po upływie 7 lat wykonywania kary izolacyjnej, na wniosek skazanego, sąd uznał środek karny za wykonany. W uzasadnieniu swojego orzeczenia podniósł, że Piotr Dębski aktywnie uczestniczy w procesie resocjalizacji, cieszy się dobrą opinią w zakładzie karnym i dzięki odzyskaniu uprawnień do aktywnego uczestnictwa w życiu politycznym, pozytywne efekty wychowawcze względem jego osoby zostaną utrwalone.

Proszę ocenić trafność wydanego rozstrzygnięcia. Jaki sąd orzeka w przedmiocie skrócenia czasu trwania środków karnych? Czy postanowienie wydane w odniesieniu do skazanego Piotra Dębskiego podlega zaskarżeniu? W jakiej sytuacji w przypadku orzeczenia pozbawienia praw publicznych sąd powinien zawiadomić Kancelarię Prezydenta RP?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 50

1. Anzelm Podleśny złożył prywatny akt oskarżenia przeciwko Leopoldowi Marszałkowi, zarzucając mu popełnienie na swoją szkodę dwóch czynów z art. 217 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. Obrońca oskarżonego skierował do sądu pisemny wniosek dowodowy, w którym domagał się przeprowadzenia dowodu z opinii zespołu biegłych lekarzy psychiatrów oraz psychologa na okoliczność stwierdzenia niewiarygodności pokrzywdzonego, a nadto dowodu z zakresu badań wariograficznych, jakim powinni podlegać oskarżony, oskarżyciel prywatny i świadek zdarzenia Mieczysława Grzyb - w celu ustalenia, która z tych osób mówi prawdę. Podczas rozprawy obrońca podtrzymał złożony wniosek, natomiast pełnomocnik oskarżyciela prywatnego wniósł o oddalenie obu wniosków.

**Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać jaką decyzję procesową winien podjąć sąd.
Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia i jego uzasadnienie.**

2. Sąd Rejonowy wydał wyrok skazujący Stefana Traczyka. Oskarżony nie był obecny na rozprawie głównej, na której doszło do ogłoszenia wyroku, ale został o niej prawidłowo powiadomiony. Trzy dni po tej czynności oskarżony nadał na poczcie wniosek o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego. Ponieważ wniosek nie został podpisany, Przewodniczący Wydziału wezwał S. Traczyka do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku poprzez jego podpisanie – pod rygorem uznania go za bezskuteczny. Oskarżony nie wykonał w terminie zobowiązania, dlatego też kolejnym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku oskarżonego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu. W ustawowym terminie oskarżony złożył zażalenie, w którym domagał się przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wskazując, że w ostatnim dniu terminu do uzupełnienia braku poprzez złożenie podpisu został zatrzymany przez policję. Nadto wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu na potrzeby postępowania zażaleniowego.

Czy wnioski oskarżonego zasługują na uwzględnienie? Jakie czynności powinny być podjęte w przedmiotowej sprawie?

3. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 6 grudnia 2022 r. Jolanta Ogórek została skazana na karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 20 złotych. Postanowieniem z dnia 12 maja 2024 r. Sąd zarządził wykonanie wobec skazanej zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 80 dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę.

Czy rozstrzygnięcie sądu jest zaskarżalne? Jak należałoby postąpić w sytuacji uiszczenia części pozostalej do zapłaty grzywny? Czy skazana może zwolnić się zastępczej kary pozbawienia wolności? W jaki sposób? Wg jakich zasad dokonuje się obliczenia wymiaru zastępczej kary pozbawienia wolności?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 51

1. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Łomży zarządzeniem z dnia 16 lipca 2024 r. odmówił przyjęcia zażalenia wniesionego przez oskarżoną Eugenię Stasiak na postanowienie tego Sądu z dnia 5 czerwca 2024 r. w przedmiocie odmowy wyłączenia sędziego referenta Jakuba Wicherka – jako niedopuszczalnego z mocy ustawy. Oskarżona nie zgodziła się z tym zarządzeniem i wniosła zażalenie podnosząc, że sędzia Mieczysław Matusiak, który odmówił wyłączenia sędziego J. Wicherka, nie jest bezstronny, a to tym bardziej zwłaszcza, że uniemożliwił jej wypowiedzenie się przed wydaniem postanowienia o odmowie wyłączenia sędziego J. Wicherka.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację. Czy na postanowienie w przedmiocie wyłączenia (odmowy wyłączenia) sędziego przysługuje zażalenie? Czy należy powiadamiać strony o posiedzeniu w przedmiocie wyłączenia sędziego? Czy odbywa się ono jawnie, czy z wyłączeniem jawności?

2. Anatol Karpiński i Zenobia Głuszak zostali wezwani na rozprawę toczącą się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach w charakterze świadków. W wyznaczonym terminie, to jest 22 października 2024 r., oboje stawili się w budynku sądu. Sprawa została wywołana, a po sprawdzeniu obecności polecono świadkom opuszczenie sali rozpraw i oczekiwanie na dalsze wezwanie. Do przesłuchania A. Karpińskiego i Z. Głuszak nie doszło, ponieważ w sprawie został wydany wyrok na podstawie art. 387 k.p.k. Tydzień później do Sądu Rejonowego wpłynęły wnioski obojga świadków o zwrot kosztów podróży, przy czym Zenobia Głuszak wskazała, że na rozprawę przyjechała samochodem osobowym, korzystając z uprzejmości sąsiada, który jej towarzyszył w charakterze opiekuna. Natomiast Anatol Karpiński wniósł także o zwrot utraconego zarobku.

Proszę wskazać dalszy tryb postępowania w przedmiocie złożonych wniosków. Czy świadek może domagać się zwrotu kosztów podróży i utraconego zarobku (dochodu) wyłącznie z powodu stawiennictwa na wezwanie sądu? Czy w przedmiocie należności związanych z udziałem w sprawie sąd orzeka z urzędu, czy na wniosek? Czy orzeczenie sądu podlega zaskarżeniu? Czy roszczenie o zwrot należności podlega przedawnieniu?

3. Marcin Kowalik wyrokiem nakazowym wydanym przez Sąd Rejonowy w Koszalinie został uznany winnym popełnienia dwóch wykroczeń z art. 119 § 1 k.w. oraz z art. 129 § 2 k.w. Ponieważ w wyroku nie zamieszczono rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodu rzeczowego, postanowieniem z dnia 29 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Koszalinie orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci linki zaopatrzonej w haczyk. Z materiału aktowego wynikało, że przedmiot ten został pożyczony przez Marcina Kowalika od jego kolegi i posłużył mu do dokonania wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Czy postanowienie wydane przez Sąd Rejonowy podlega zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 52

1. Prokurator Rejonowy w Mławie wystąpił z wnioskiem w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego wobec Dariusza Lewandowskiego, oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 k.k. i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary i środków karnych, a także rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu. Podczas wyznaczonego w sprawie posiedzenia przed Sądem Rejonowym w Mławie oskarżony oświadczył, że cofa wyrażoną wcześniej zgodę. Oświadczył, że proponowana kara jest zbyt surowa, a zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych zbyt długi. Dodał, że wykonuje zawód nauczyciela i dotychczas nie był karany i w związku z tym sprawiedliwym będzie warunkowe umorzenie postępowania i orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów kat. B na okres 1 roku.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i zaproponować dalszy tok postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy oskarżony może cofnąć zgodę na wydanie wyroku uzgodnionego z prokuratorem? Czy możliwym jest w opisanej sytuacji warunkowe umorzenie postępowania?

2. Organ niemiecki wystąpił z wnioskiem do Sądu Rejonowego w Brzezinach o wykonanie orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym za wykroczenie drogowe popełnione przez Stanisława Moczarskiego, obywatela polskiego, aktualnie zamieszkałego w Gorzowie Wielkopolskim. W związku z zawiadomieniem o terminie posiedzenia Stanisław Moczarski przesłał do Sądu listem poleconym potwierdzenie zapłaty grzywny orzeczonej za popełnione wykroczenie wraz z wezwaniem do zapłaty sporządzonym w języku niemieckim. Sąd, analizując nadesłaną przez stronę niemiecką dokumentację oraz dokumenty przesłane przez Stanisława Moczarskiego, zwrócił uwagę na rozbieżności co do rzeczywistej kwoty nałożonej kary.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać dalszy tryb procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy w przypadku przedstawienia dowodu uiszczenia w całości lub w części kary o charakterze pieniężnym sąd ma obowiązek uzyskać potwierdzenie tego faktu? Kiedy możliwą jest odmowa wykonania orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym wydanego przez uprawniony organ państwa członkowskiego UE? Czy postanowienie wydane w tym przedmiocie podlega zaskarżeniu? Co należy rozumieć pod pojęciem „kary o charakterze pieniężnym”? Jaką decyzję powinien podjąć sąd w przypadku otrzymania informacji, że przekazane do wykonania orzeczenie nie podlega dalszemu wykonaniu?

3. Do Sądu Rejonowego w Koszalinie wpłynęły materiały dotyczące 12-letniego Kamila Ząbka, któremu zarzucono, że w dniu 13 października 2024 r. w Koszalinie zabrał w celu przywłaszczenia artykuły spożywcze i papierosy o łącznej wartości 213, 56 złotych na szkodę sklepu „Pszczółka”, czyli zachowanie wskazujące, że nieletni wykazuje przejawy demoralizacji. Po wszczęciu i przeprowadzeniu postępowania sąd rodzinny stwierdził, że nieletni wykazuje przejawy demoralizacji i zastosował wobec niego środek wychowawczy w postaci upomnienia.

Czy sąd rodzinny mógł poprzestać wyłącznie na zastosowaniu upomnienia? Jakie środki mogą być stosowane wobec nieletniego? Jakie środki odwoławcze i komu przysługują w przedmiotowej sprawie? Czy, a jeśli tak, to kiedy sąd rodzinny może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 53

1. Sprawa przeciwko Jędrzejowi Winnickiemu, oskarżonemu o zbrodnię z art. 148 § 2 pkt 2 k.k., wzbudziła ogromne zainteresowanie społeczne. W dniu pierwszej rozprawy głównej przed Sądem Okręgowym w Białymstoku, po wywołaniu sprawy, na sali rozpraw, poza stronami i osobami wezwanymi w charakterze, pojawili się przedstawiciele lokalnych mediów reprezentujący prasę oraz telewizję i złożyli wniosek o zezwolenie na dokonywanie za pomocą aparatury utrwałeń obrazu i dźwięku z przebiegu rozprawy. Nadto oskarżony złożył wniosek, aby „mógł nagrywać rozprawę”. Natomiast pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej – siostry zmarłej pokrzywdzonej domagał się wyłączenia jawności rozprawy podnosząc, że jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje i naruszyć ważny interes prywatny.

Proszę wskazać tryb postępowania i zaproponować rozstrzygnięcie w przedmiocie złożonych wniosków. Czy obecność oraz warunki udziału przedstawicieli środków masowego przekazu podlegają ograniczeniom? Czy w przypadku wyłączenia jawności rozprawy obecność przedstawicieli mediów jest wykluczona? Kiedy rozprawa jest niejawną z mocy prawa? Jak kodeks reguluje udział osób w rozprawie niejawniej?

2. Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej Stefanii Rudeckiej, adw. Stanisław Malec, wniósł do Sądu Rejonowego w Rzeszowie akt oskarżenia przeciwko Mieczysławowi Zagórnemu o czyn z art. 212 § 1 k.k. oraz art. 216 § 1 k.k. W prywatnym akcie oskarżenia znalazł się także wniosek pełnomocnika o treści „wnoszę o zwolnienie oskarżycielki prywatnej od wniesienia opłaty”. Tytułem uzasadnienia wskazano, że innej toczącej się równolegle sprawie z prywatnego aktu oskarżenia wniesionego przez Stefanię Rudecką oskarżycielka prywatna została zwolniona od opłaty, a jej sytuacja majątkowa nadal jest taka sama.

Proszę wskazać dalszy tryb postępowania w zaistniałej sytuacji. Czy, a jeśli tak, to jakie znaczenie dla złożonego wniosku może mieć zwolnienie oskarżycielki od kosztów w innej sprawie? Czy odmowa zwolnienia od zryczałtowanych kosztów procesu podlega zaskarżeniu? Jakie czynności należałoby podjąć w celu rozpoznania wniosku o zwolnienie od zryczałtowanej równowartości wydatków?

3. Policja skierowała do Sądu Rejonowego w Zamościu materiały dotyczące nieletnich Zuzanny Marciniak (lat 12) i Kacpra Kowalczyka (lat 14), którym zarzucono, że w dniu 9 października 2024 r. w Zamościu usiłowali dokonać kradzieży 6 czekolad, 2 piw i 4 paczek papierosów o łącznej wartości 87,30 złotych na szkodę sklepu „Pasikonik”, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję pracowników ochrony sklepu, tj. czyn karalny z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w., a zatem zachowanie wskazujące, że nieletni wykazują przejawy demoralizacji. Po przeprowadzeniu postępowania sąd rodzinny stwierdził, że ww. nieletni wykazują przejawy demoralizacji i zastosował względem nich środek wychowawczy w postaci upomnienia. Sąd odstąpił przy tym od obciążania nieletnich i ich rodziców kosztami postępowania.

Proszę wskazać strony niniejszego postępowania. Jakie środki, poza wychowawczymi, może orzec sąd wobec nieletniego? Jaka jest właściwość sądu rodzinnego? Czy nieletni musi mieć obrońcę?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 54

1. Do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Janowi Suskiemu, Adamowi Wiśniewskiemu oraz Markowi Wysockiemu, którym zarzucono zbrodnię z art. 197§ 3 pkt. 1 i 2 k.k. Jeszcze przed otwarciem przewodu sądowego pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej złożył wniosek o wyłączenie jawności rozprawy w całości podnosząc, że jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje, a nadto naruszyć ważny interes prywatny pokrzywdzonej. obrońcy oskarżonych oraz oskarżeni pozostawili wniosek do uznania sądu, natomiast prokurator sprzeciwił się wyłączeniu jawności.

Proszę zaproponować sposób rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego wniosku. Jak uregulowany jest udział osób w rozprawie niejawnej i jakie czynności w związku z tym powinien podjąć przewodniczący rozprawy? Czy wyłączenie jawności wyłącza jawność ogłoszenia wyroku i jego ustnych motywów?

2. Wyrokiem nakazowym z dnia 25 września 2024 r. Sąd Rejonowy skazał oskarżonego Zenobiusza Talarka za czyn z art. 178a § 1 k.k. W ustawowym terminie oskarżony złożył sprzeciw od przedmiotowego wyroku. W zaistniałej sytuacji wyznaczono termin rozprawy na dzień 31 października 2024 r. Oskarżony nie stawiał się, mimo prawidłowego powiadomienia, stawiał się natomiast jego obrońca i świadkowie. Jeszcze zanim doszło do otwarcia przewodu sądowego obrońca oskarżonego oświadczył do protokołu rozprawy, że cofa sprzeciw od wyroku nakazowego z dnia 25 września 2024 r.

Czy obrońca oskarżonego może skutecznie cofnąć sprzeciw od wyroku nakazowego złożony przez siebie lub osobiście przez oskarżonego? Proszę wskazać dalszy tok postępowania w przedmiotowej sprawie. W jakiej dacie uprawomocni się wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw skutecznie cofnięto?

3. Do Sądu Rejonowego w Słupsku wpłynął akt oskarżenia przeciwko Zbigniewowi Malinowskiemu. W sprawie tej wobec oskarżonego jest stosowany środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. W dniu 31 października 2024 r. oskarżony złożył wniosek o wyrażenie zgody na korzystanie co najmniej raz w tygodniu z samoinkasującego aparatu telefonicznego do kontaktu z adw. Marią Staniszewską, która jest jego pełnomocnikiem w sprawie I C 123/23 Sądu Okręgowego w Słupsku oraz adw. Jerzym Koniecznym – obrońcą w w/w sprawie karnej, zawisłej przed Sądem Rejonowym w Słupsku.

Który organ jest uprawniony do udzielenia przedmiotowej zgody? Jak należałoby postąpić, gdyby oskarżony pozostawał ponadto do dyspozycji jeszcze innego organu, np. prokuratury? Jak długo obowiązuje zgoda udzielona do kontaktu z obrońcą lub pełnomocnikiem? W jakiej formie procesowej zapada decyzja w przedmiocie złożonego przez oskarżonego wniosku? Czy podlega ona zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 55

1. Podejrzany Leon Magura, pismem z dnia 15 lipca 2024 r., złożył wniosek o wyłączenie biegłego lekarza psychiatry Bonawentury Klimkiewicza i powołanie w jego miejsce innego biegłego. Podejrzany wskazał, że zna wymienionego biegłego, ponieważ dr Klimkiewicz opiniował już wcześniej w sprawach dotyczących zdrowia psychicznego podejrzanego i fakt ten, jego zdaniem, wskazuje na okoliczność z art. 40 § 1 pkt 5 k.p.k., a nadto biegły ten jest do niego uprzedzony.

Czy podejrzany może skutecznie domagać się zmiany biegłego? Jakie warunki muszą być spełnione? Jakie są skutki ujawnienia się przyczyn wyłączenia biegłego, który wydał już opinię bądź powodów osłabiających zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego?

2. Jan Malinowski, skazany 10 wyrokami wydanymi przez Sąd Rejonowy, złożył wniosek do Sądu Rejonowego w Olsztynie o wydanie wyroku łącznego. Sąd ten, po analizie danych o karalności oraz załączonych akt sprawy ustalił, że jako ostatni w sprawie Jana Malinowskiego orzekł Sąd Rejonowy w Słupsku. Uznał więc swoją niewłaściwość i sprawę o wydanie wyroku łącznego przekazał Sądowi Rejonowemu w Słupsku. Ten Sąd z kolei stwierdził, że w jednej ze spraw w wyniku rozpoznania apelacji od wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie, Sąd Okręgowy w Olsztynie podwyższył wymierzoną Janowi Malinowskiemu karę do 5 lat pozbawienia wolności. Dlatego też stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Olsztynie jako rzeczowo właściwemu. Sąd Okręgowy w Olsztynie wszczął spór o właściwość.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację, zaproponować treść rozstrzygnięcia, a nadto wskazać sąd właściwy do rozstrzygnięcia sporu.

3. Wyrokiem nakazowym z dnia 25 sierpnia 2024 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie ukarał Ewelinę Kozaczyk za wykroczenie 87 § 1 k.w. W ustawowym terminie obwiniona cofnęła sprzeciw od przedmiotowego wyroku. W zaistniałej sytuacji na dzień 30 września 2024 r. wyznaczono termin rozprawy głównej. We wskazanym terminie obwiniona nie stawiała się – brak było dowodu doręczenia jej zawiadomienia o rozprawie, stawili się świadkowie oraz oskarżyciel publiczny. Sąd, uznając to za celowe, przeprowadził postępowanie dowodowe i przesłuchał obecnych świadków, po czym rozprawę odroczył. Na kolejnym terminie rozprawy w dniu 31 października 2024 r. obwiniona stawiała się i oświadczyła, że przemyślała całą sytuację i w związku z tym cofa złożony sprzeciw. Została jednak poinformowana, że jest to niemożliwe, ponieważ przeprowadzono już częściowo postępowanie dowodowe. Następnie oskarżyciel publiczny odczytał wniosek o ukaranie, Ewelina Kozaczyk złożyła wyjaśnienia, wykonano dalsze czynności dowodowe, udzielono głosu stronom i wydano wyrok o treści identycznej, jak wyrok nakazowy.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy w sytuacji, w której przed terminem rozprawy w dniu 31 października 2024 r. obwiniona przesłałaby sądowi pismo, z treści którego wynikałoby, że cofa sprzeciw od wyroku nakazowego, po czym nie stawiała się na rozprawie 31 października 2024 r., choć była o niej prawidłowo powiadomiona, możliwym byłoby dalsze procedowanie i wydanie wyroku?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 56

1. Do Sądu Rejonowego w Przemyślu w dniu 10 lipca 2024 r. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Norbertowi Oczkowskiemu, oskarżonemu o to, że w dniu 8 marca 2023 r. w Przemyślu umyślnie uszkodził wiatę na przystanku autobusowym, powodując straty w kwocie 2.300 złotych na szkodę Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej „Z Tobą nam po drodze” w Przemyślu, tj. o czyn art. 288 § 1 k.k. Dnia 25 lipca 2024 r. do Sądu wpłynęło pismo pokrzywdzonego przedsiębiorstwa zawierające oświadczenie o cofnięciu złożonego wniosku o ściganie Norberta Oczkowskiego i wnioski o umorzenie postępowania. W uzasadnieniu pisma poinformowano, że oskarżony naprawił szkodę w całości oraz przeprosił za swoje zachowanie.

Proszę wskazać jakie czynności należy podjąć w przedmiotowej sprawie. Czy w tej sprawie prokurator mógłby skutecznie sprzeciwić się cofnięciu wniosku? Jak należałoby postąpić, gdyby wniosek został cofnięty: a) w postępowaniu przygotowawczym; b) w postępowaniu sądowym?

2. Wyrokiem nakazowym z dnia 17 listopada 2024 r. Sąd Rejonowy skazał Zbigniewa Kanarka i na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. wymierzył mu karę 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość 1 stawki na kwotę 20 złotych. Nadto rozstrzygnął o kosztach procesu. Od wyroku tego w ustawowym terminie Zbigniew Kanarek złożył sprzeciw. Po rozpoznaniu sprawy na rozprawie Sąd Rejonowy wydał wyrok, którym skazał Zbigniewa Kanarka na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby, zobowiązując oskarżonego do pisemnego informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby. Orzekł także 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość 1 stawki na kwotę 20 złotych i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego wyroku pod kątem pogorszenia sytuacji prawnej oskarżonego.

3. Sąd Rejonowy w Legnicy wyrokiem z dnia 17 września 2024 r. uznał Hieronima Paska za winnego wykroczenia wyczerpującego dyspozycję art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. i wymierzył obwinionemu karę grzywny. Wyrok nie został zaskarżony środkami odwoławczymi i uprawomocnił się. Ten sam sąd, działając z urzędu, postanowieniem z dnia 29 października 2024 r. na podstawie art. 62 § 1 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. umorzył postępowanie wobec obwinionego Hieronima Paska stwierdzając, że w sprawie wystąpiła ujemna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności wykroczenia, która nastąpiła w dniu 20 września 2024 r., a zatem jeszcze przed uprawomocnieniem się wyroku skazującego za wykroczenie.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Czy odpowiedź byłaby taka sama, gdyby w przedmiotowej sprawie wniesiono apelację? Jak powinien w tej sytuacji orzec sąd odwoławczy, gdyby w pierwszej instancji zapadł wyrok uniewinniający?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 57

1. Zbigniew Stolarek został oskarżony o popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. Dla potrzeb toczącego się procesu oskarżony udzielił upoważnienia do obrony trzem obrońcom. Podczas postępowania sądowego oskarżonego reprezentowali dwaj obrońcy, ponieważ trzeci, adw. Leopold Starzecki – na skutek przeoczenia, nie został zawiadomiony o terminie rozprawy i faktycznie nie brał w niej udziału. Po wydaniu wyroku skazującego apelacje wywiedli wszyscy trzej obrońcy oskarżonego, przy czym adw. Leopold Starzecki w środku odwoławczym podniósł zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, polegającej na niepowiadomieniu obrońcy w sposób określony obowiązującymi przepisami o terminie rozprawy, skutkującej naruszeniem prawa do obrony oskarżonego i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację pod kątem prawidłowości procedowania sądu pierwszej instancji oraz trafności zarzutu odwoławczego. Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia sądu odwoławczego.

2. W dniu 19 listopada 2024 r. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie wpłynął prywatny akt oskarżenia przeciwko Danielowi Mroczkowi, któremu zarzucono czyny z art. 217 § 1 k.k. oraz z art. 216 § 1 k.k. popełnione na szkodę oskarżycielki prywatnej Zuzanny Wieczorek. Przed wyznaczeniem terminu posiedzenia pojednawczego pełnomocnik oskarżycielki prywatnej skierował do Sądu pismo, w którego treści wskazał, że „cofa akt oskarżenia”, ponieważ strony pogodziły się. Nadto wniósł o zwrot uiszczonej przy wniesieniu aktu oskarżenia zryczałtowanej równowartości wydatków w kwocie 300 złotych, ponieważ „tak umówiła się oskarżycielka prywatna z oskarżonym”.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację. Jakie czynności należy podjąć? Czy porozumienie zawarte pomiędzy stronami odnośnie kosztów procesu jest wiążące dla sądu? Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia.

3. Zdzisław Karpiński za występki z art. 278 § 1 k.k. został skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Postanowieniem z dnia 17 września 2024 r. Sąd zarządził wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 150 dni w miejsce kary ograniczenia wolności. Obrońca skazanego złożył wniosek o wstrzymanie wykonania kary zastępczej i dołączył do wniosku pisemne oświadczenie Z. Karpińskiego, w którym skazany zadeklarował, że bezzwłocznie podejmie wykonywanie kary ograniczenia wolności i podda się rygorom z nią związanym.

Proszę wskazać, jakie czynności należy podjąć w celu rozpoznania złożonego wniosku i zaproponować rozstrzygnięcie. Czy, a jeśli tak, to jakie znaczenie może mieć złożone na piśmie stanowisko skazanego? Czy wydane przez sąd rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie podlegać będzie zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 58

1. Marzena Podgórska została skazana prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 10 listopada 2023 r.;
- Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 12 grudnia 2023 r.

Na skutek wniosku dyrektora Zakładu Karnego z dnia 17 lipca 2024 r. w Sądzie Rejonowym w Zabrzu wszczęto z urzędu postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Z aktualnej karty karnej dotyczącej skazanej (z dnia 5 sierpnia 2024 r.) oraz informacji nadesłanej przez Zakład Karny wynikało, że ostatnim wyrokiem, jaki zapadł wobec skazanej był wyrok Sądu Rejonowego w Bytomiu.

Który sąd w przedmiotowej sprawie jest właściwy do wydania wyroku łącznego? Co powinien zrobić sąd niewłaściwy? Czy sąd, któremu przekazano sprawę wg właściwości jest związany tym przekazaniem? Czy wydanie wyroku łącznego przez sąd niewłaściwy miejscowo albo rzeczowo może stanowić podstawę do uchylecia takiego wyroku?

2. Aldona Kamińska została oskarżona o kradzież torebki o wartości 1000 złotych na szkodę Zofii Stefańskiej, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. W toku czynności okazania pokrzywdzona rozpoznała Aldonę Kamińską jako sprawczynię kradzieży. Na wniosek Policji złożony w postępowaniu przygotowawczym, Sąd Rejonowy w Kaliszu zwolnił dziennikarza Jana Nowaka z obowiązku zachowania tajemnicy dziennikarskiej i zezwolił na jego przesłuchanie na okoliczność osób, które przekazały mu informacje o kradzieży torebki. Policja zamierzała bowiem później te osoby przesłuchać.

Czy w tej sprawie procedowano prawidłowo? Wskaż ewentualnie popełnione błędy i omów postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie z tajemnicy zawodowej.

3. Anatol Kawczyński wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach został uznany winnym czynu z art. 107 § 1 k.k.s. i skazany na karę 50 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 150 złotych. Ponieważ egzekucja kary grzywny okazała się bezskuteczna, postanowieniem z dnia 20 września 2024 r. Sąd Rejonowy w Brzezinach orzekł o zamianie kary grzywny na pracę społecznie użyteczną. Skazany nie zgłosił się do kuratora w celu określenia miejsca wykonywania tej pracy – w dniu 7 października 2024 r. kurator złożył wniosek o orzeczenie kolejnej kary zastępczej.

Czy kurator mógł złożyć taki wniosek? Jak w zaistniałej sytuacji powinien postąpić Sąd? Które przepisy znajdą zastosowanie w tej sprawie – kodeks karny wykonawczy czy kodeks karny skarbowy? Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 59

1. Konstanty Pawełek został skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 2 marca 2023 r.;
- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 19 maja 2023 r.
- Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 18 maja 2023 r.

W dniu 5 maja 2024 r. do Sądu Rejonowego w Gliwicach wpłynął wniosek o wydanie wyroku łącznego, skutkując wszczęciem z urzędu przez ten sąd postępowania w przedmiocie wyroku łącznego. Z akt sprawy wynikało, że wyrok Sądu Okręgowego nie podlega łączeniu z uwagi na niespełnienie warunków określonych w art. 85 § 1 k.k. W wydanym wyroku łącznym Sąd Rejonowy w Gliwicach połączył kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Pabianicach i Sądu Rejonowego w Gliwicach i wymierzył skazanemu karę łączną, nadto umorzył postępowanie w sprawie objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi.

Proszę wskazać prawidłowy sposób procedowania w sprawie i ocenić rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w Gliwicach.

2. Do Sądu Rejonowego w Radomsku wpłynął akt oskarżenia przeciwko Władysławowi Popiołkowi, oskarżonemu o czyny z art. 286 § 1 k.k. oraz art. 284 § 1 k.k. Sąd ten na posiedzeniu postanowił wystąpić do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim o przekazanie tej sprawy Sądowi Rejonowemu w Sieradzu. W uzasadnieniu wystąpienia wskazał, że większość świadków podlegających wezwaniu mieszka co prawda w Radomsku, ale w Sieradzu mieszkają wszyscy czterej pokrzywdzeni, a nadto oskarżony przebywa w Zakładzie Karnym w Sieradzu – odbywając karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 18 listopada 2027 r., co potwierdza nadesłana przez tę jednostkę informacja.

Proszę ocenić zasadność wystąpienia i zaproponować treść rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. Czy postanowienie Sądu Rejonowego w Radomsku podlega zaskarżeniu? Czy postanowienie stanowiące wystąpienie o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu może zapaść na rozprawie?

3. Sąd Rejonowy w Przemyślu prawomocnym wyrokiem z dnia 31 lipca 2023 r. skazał Dobrochnę Miśkiewicz za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych. Skazana nie uiściła grzywny nawet w części. W dniu 17 września 2024 r. do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek skazanej o umorzenia grzywny w całości. Skazana podniosła, że aktualnie przebywa w Zakładzie Karnym w Grudziądzu – koniec kary przypada na dzień 17 listopada 2027 r. i znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, ponieważ choć pracuje w Zakładzie Karnym, to jednak czyni to nieodpłatnie.

Czy wniosek skazanej podlega uwzględnieniu? Czy rozpoznając złożony wniosek sąd może wniosku nie uwzględnić i rozłożyć skazanej grzywnę na raty albo zarządzić wykonanie kary zastępczej pozbawienia wolności, zwłaszcza uznając, że wykonanie grzywny jest niemożliwe lub niecelowe? Czy sąd odwoławczy jest uprawniony do rozłożenia grzywny na raty skazanej, gdyby Dobrochna Miśkiewicz domagała się takiego rozstrzygnięcia w złożonym zażaleniu na odmowę umorzenia grzywny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 60

1. Prokurator zwrócił się do Sądu Okręgowego w Sieradzu o podjęcie ewentualnych czynności w związku z treścią prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 19 września 2024 r. Jak się bowiem okazało, w wyroku tym błędnie oznaczono kwalifikację prawną jednego z czynów. Z akt sprawy wynikało, że Bartłomiej Kałuża został skazany za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k., a nie z art. 156 § 1 pkt 2 i 3 k.k., jak wskazano w komparycji wyroku.

Czy w zaistniałej sytuacji dopuszczalne jest wykorzystanie procedury sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w wyroku? Jak kwestię sprostowania oczywistych omyłek w zarządzeniach, orzeczeniach lub ich uzasadnieniach reguluje kodeks postępowania karnego? W jakim terminie możliwym jest dokonanie sprostowania takiej omyłki? Czy na rozstrzygnięcie co do sprostowania służy zażalenie?

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kaliszu prowadzi postępowanie w sprawie o czyn z art. 207 § 1 k.k. polegający na fizycznym i psychicznym znęcaniu się ojca nad członkami rodziny, w tym dziećmi Sebastianem Miłoszem i Krystianem Miłoszem. W dniu 13 października 2024 r. prokurator wystąpił do Sądu Rejonowego z wnioskiem o przesłuchanie w charakterze świadka małoletniego pokrzywdzonego 14-letniego Sebastiana Miłosza.

Proszę wskazać czynności, jakie powinien podjąć sąd w związku z wnioskiem prokuratora.

3. Janusz Ujma został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Małkini na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 50 złotych. Nadto w okresie próby oddano go pod dozór kuratora sądowego i orzeczono obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego. Skazany nie uiszczył grzywny nawet w części, a egzekucja tej kary okazała się bezskuteczna. Kurator sądowy złożył wniosek o zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności.

Proszę wskazać sposób procedowania sądu w przedmiocie złożonego wniosku. Czy nieuiszczenie grzywny może być podstawą do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności? Czy w sytuacji zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności może być egzekwowana kara grzywny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 61

1. Sąd Rejonowy w Oleśnicy sprostował zarządzeniem oczywistą omyłkę w prawomocnym wyroku z dnia 5 listopada 2024 r. poprzez wpisanie w miejsce imienia oskarżonego „Władysław” – imienia „Włodzimierz”. Z dokumentacji zamieszczonej w aktach sprawy, w tym załączonego odpisu aktu urodzenia oskarżonego wynikało, że prawidłowe imię oskarżonego to „Włodzimierz”. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia, poza odwołaniem się do w/w dokumentacji podniesiono, że dokonane sprostowanie umożliwi prawidłowe wykonanie orzeczenia w postępowaniu wykonawczym.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Który organ jest uprawniony do dokonania sprostowania oczywistej omyłki w orzeczeniu, zarządzeniu lub jego uzasadnieniu? Czy dokonanie sprostowania jest ograniczone terminem? Czy rozstrzygnięcie w przedmiocie sprostowania jest zaskarżalne? Czy w omawianym trybie jest dopuszczalne sprostowanie np. kwalifikacji prawnej czynu wskazanej w komparycji i sentencji wyroku?

2. Sąd Rejonowy w Mławie, przed wyznaczeniem terminu rozprawy, na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2024 r. rozpoznał wniosek oskarżonego Stefana Listkiewicza o wyłączenie sędziego tego sądu w osobie Juliana Marka. Stefan Listkiewicz podniósł, że sędzia Julian Marek nie jest bezstronny, ponieważ skazał go w innej sprawie. Sąd wniosku nie uwzględnił. Oskarżony nie był obecny ani na posiedzeniu, ani podczas ogłaszania orzeczenia. Odpis postanowienia został mu w dniu 10 grudnia 2024 r. doręczony wraz z pouczeniem, że orzeczenie nie podlega zaskarżeniu. Pomimo tego pouczenia w dniu 20 grudnia 2024 r. oskarżony nadał w urzędzie pocztowym pismo zatytułowane „odwołanie od decyzji sądu”, a w jego uzasadnieniu wskazał, że nie zgadza się na odmowę wyłączenia sędziego Juliana Marka, skoro sędzia ten jest jego sąsiadem.

Czy doręczenie odpisu postanowienia oskarżonemu było prawidłowe? Jak należy ocenić pismo oskarżonego zatytułowane „odwołanie od decyzji sądu”? Czy oskarżony może ponowić wniosek o wyłączenie sędziego także po rozpoczęciu przewodu sądowego i czy wniosek taki będzie podlegał rozpoznaniu?

3. Prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 15 lipca 2024 r. Sąd Rejonowy w Przemyślu skazał Ihora Borodynko za czyn z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i wymierzył mu karę 80 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 150 złotych. Skazany nie uiścił grzywny nawet w części, natomiast z dokonanego zabezpieczenia majątkowego w tej sprawie przelewu 9.500 złotych na poczet orzeczonej grzywny. Z dokonanych ustaleń wynikało, że skazany najprawdopodobniej wrócił do Ukrainy, a z uwagi na działania wojenne kontakt z oskarżonym jest utrudniony.

Czy w tej sprawie są podstawy do stwierdzenia, że egzekucja kary grzywny byłaby bezskuteczna lub utrudniona? Jakie byłyby konsekwencje takiego uznania w przedmiotowej sprawie? Czy sąd powinien z urzędu umorzyć pozostałą część grzywny? Proszę zaproponować rozstrzygnięcie. Czy wydane rozstrzygnięcie podlega zaskarżeniu i kto może z tego prawa skorzystać w sytuacji, gdy skazany nie przebywa w Polsce?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 62

1. Prokurator złożył do Sądu Rejonowego w Koszalinie wniosek o umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego Hipolita Okonia z powodu niepoczytalności oskarżonego oraz o zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci terapii. Dwa dni później do Sądu wpłynęło pismo od pokrzywdzonej Gabrieli Koniecznej, z treści którego wynikało, że pokrzywdzona będzie brała udział w postępowaniu w charakterze oskarżycielki posiłkowej. W piśmie ponadto pokrzywdzona zamieściła żądanie zasądzenia na jej rzecz zadośćuczynienia i umieszczenia oskarżonego w szpitalu psychiatrycznym.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać dalszy tok procedowania w przedmiotowej sprawie, a nadto zaproponować treść rozstrzygnięcia w przedmiocie obu wniosków. Czy wniosek prokuratora zostanie rozpoznany na posiedzeniu czy na rozprawie? Czy sąd jest zobligowany w tej sprawie do wysłuchania biegłych?

2. Tomasz Gliwny i Radosław Kamiński byli sąsiadami. Bardzo często spożywali w swoim towarzystwie alkohol, równie często pod wpływem alkoholu klócili się, a potem godzili. Podczas kolejnego suto „zakrapianego” spotkania pokłócili się tak bardzo, że zaczęli się szarpać, a potem bić, po czym Tomasz Gliwny chwycił leżący na stole nóż i ugodził nim Radosława Kamińskiego w klatkę piersiową. Przybyłym ratownikom medycznym Tomasz Gliwny opowiedział dokładnie co się stało i pochwalił przy tym, że po tym zranieniu pokrzywdzony przyznał mu rację. Zabranym do szpitala Radosław Kamiński wkrótce zmarł na skutek doznanych obrażeń. Podczas toczącego się postępowania przeciwko T. Gliwnemu, został on poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów w związku z informacją, że T. Gliwny od lat leczy się z powodu schizofrenii paranoidalnej. Opis zdarzenia z udziałem obu mężczyzn przekazany biegłym przez podejrzanego T. Gliwnego został zamieszczony w sporządzonej opinii sądowo-psychiatrycznej. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Słupsku oskarżony nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Z braku dowodów Sąd uniewinnił oskarżonego od zarzucanej mu zbrodni. Apelację od tego wyroku złożył prokurator, zarzucając Sądowi Okręgowemu bezzasadne pominięcie zeznań ratowników medycznych, a także fragmentu opinii biegłych psychiatrów, w którym zamieszczono wyjaśnienia oskarżonego. Zarzucił ponadto brak inicjatywy dowodowej podnosząc, że skoro Sąd miał wątpliwości, to mógł przesłuchać biegłych lekarzy psychiatrów w charakterze świadków na okoliczność przyznania się T. Gliwnego do winy oraz wziąć pod uwagę treść notatki urzędowej sporządzonej przez dwóch funkcjonariuszy policji wezwanych na interwencję, przed którymi T. Gliwny przyznał się.

Proszę ocenić trafność podniesionych zarzutów. Jaką wartość dowodową ma notatka urzędowa? Czego dowodzi jej treść?

3. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 grudnia 2024 r. świadek Mieczysław Gburek został ukarany pieniężną karą porządkową w kwocie 1.000 złotych za nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie. Świadek nie uiszczył dobrowolnie tej należności.

Proszę wskazać dalszy tok postępowania. Czy jest możliwe rozłożenie na raty pieniężnej kary porządkowej bądź jej całkowite albo częściowe umorzenie? Jakie warunki muszą być spełnione? Które z orzeczeń wydanych w przedmiocie wykonania pieniężnej kary porządkowej podlegają zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 63

1. W toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Płocku przeciwko Janowi Milczyńskiemu, oskarżonemu o czyny z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a także z art. 284 § 1 k.k. oraz art. 284 § 2 k.k., po zapoznaniu się z nadesłanymi przez 50 pokrzywdzonych oświadczeniami co do ich woli występowania w sprawie w charakterze oskarżycielki posiłkowych, Sąd ten ograniczył ich liczbę do 5 wymienionych z imienia i nazwiska osób, a co do pozostałych 45 – również wymienionych z imienia i nazwiska stwierdził, że nie mogą oni brać udziału w postępowaniu. Swoją decyzję procesową uzasadnił warunkami technicznymi – zbyt małą salą rozpraw. Ten sam Sąd w toku dalszego postępowania wydał postanowienie, że jeden z pięciu wskazanych imiennie oskarżycieli nie może brać udziału w postępowaniu, ponieważ nie jest osobą uprawnioną.

Proszę ocenić trafność decyzji sądu i podać czy podlegają one zaskarżeniu.

2. Przed Sądem Rejonowym w Świdnicy toczyło się postępowanie przeciwko: Dariuszowi Maksymiukowi oraz Jackowi Tomasikowi, którym zarzucono popełnienie wspólnie i w porozumieniu szeregu przestępstw polegających na dokonaniach i usiłowaniach dokonania przestępstw kradzieży zwykłych oraz kradzieży z włamaniem, a także przeciwko Stanisławowi Świerczewskiemu, oskarżonemu o paserstwo, polegające na nabywaniu od D. Maksymiuka i J. Tomasika przedmiotów pochodzących z kradzieży i włamań. Oskarżeni D. Maksymiuk i J. Tomasik byli reprezentowani przez obrońcę w osobie adw. Mirosława Oczko, natomiast oskarżonego S. Świerczewskiego bronił adw. Julian Kałużny. Podczas rozprawy oskarżeni Maksymiuk i Tomasik zmienili dotychczasową linię obrony, zaczęli wzajemnie się pomawiać o udział w czynach stanowiących przedmiot rozpoznania – D. Maksymiuk wskazywał na J. Tomasika, że to tylko on miał popełnić przestępstwa, natomiast J. Tomasik wyłączną winą obciążał D. Maksymiuka. Jeszcze przed rozpoczęciem przesłuchania w/w oskarżonych obrońca oskarżonego S. Świerczewskiego adw. J. Kałużny z uwagi na kolizję terminów opuścił salę rozpraw i udzielił substytucji adw. Mirosławowi Oczko, na co wcześniej uzyskał zgodę swojego klienta.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd? Czy ten sam adwokat może reprezentować kilku oskarżonych? Proszę zaproponować rozstrzygnięcie.

3. Do Sądu Rejonowego w Kaliszu wpłynęły materiały dotyczące 16 –letniego Kacpra Dominiaka, któremu zarzucono, że wagaruje, zachowuje się napastliwie wobec kolegów i koleżanek z klasy, często wpada w agresję i wulgarnie zwraca się do rówieśników oraz nauczycieli, narusza nietykalność cielesną uczniów młodszych klas, a podczas wycieczki do kina – przyklejał gumę do zucia do siedzeń foteli i rozlewał coca-colę, to jest zachowanie świadczące o demoralizacji. Po przeprowadzeniu postępowania Sąd rodzinny stwierdził, że nieletni wykazuje przejawy demoralizacji i zastosował wobec Kacpra Dominiaka środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora, a nadto zobowiązał nieletniego do właściwego zachowania się w szkole, należytego wywiązywania się z obowiązków szkolnych oraz do podjęcia terapii psychologicznej. Sąd ten nie obciążył nieletniego i jego rodziców kosztami postępowania, w tym kosztami za nadzór kuratora, obciążając nimi Skarb Państwa.

Czy sąd rodzinny mógł w tej sprawie zastosować inny środek wychowawczy i rozstrzygnąć w taki sposób o kosztach? Czy sąd ten może zmieniać lub uchylać środki wychowawcze, a także może określić sposób kontrolowania wykonywania nałożonych w tej sprawie środków wychowawczych? Czy możliwym jest nałożenie obowiązków na rodziców lub opiekunów nieletniego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 64

1. Konstanty Mruczkiewicz został oskarżony o czyn z art. 190a § 1 k.k. Podczas pierwszej rozprawy przed Sądem Rejonowym w Sieradzu został przesłuchany zarówno oskarżony, jak i pokrzywdzona Eleonora Kozik, po czym rozprawę przerwano na kolejny termin – do dnia 22 października 2024 r. Jeszcze przed wydaniem zarządzenia o przerwie oskarżony domagał się odczytania mu treści całego protokołu rozprawy, ponieważ miał wątpliwości czy wszystko, co zostało powiedziane podczas rozprawy zostało należycie odnotowane, zwłaszcza pytania, jakie zadawane były w czasie odbierania wyjaśnień i składania zeznań. Przewodniczący tego wniosku nie uwzględnił wskazując, że nie ma ku temu ani racjonalnej, ani prawnej podstawy. Oskarżony nie stawiał się w wyznaczonym terminie, przy czym dzień wcześniej pocztą elektroniczną przesłał do Sądu informację, że z powodu choroby i obawy o swoje zdrowie nie stawia się, w związku z czym wnosi o odroczenie rozprawy. Sąd nie uwzględnił wniosku i na rozprawie 22 października 2024 r. wydał wyrok skazujący – nie został on doręczony oskarżonemu. W dniu 29 października 2024 r. oskarżony sporządzoną osobiście apelację przesłał bezpośrednio do Sądu Okręgowego w Sieradzu. Miesiąc później oskarżony otrzymał zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Sieradzu o odmowie przyjęcia apelacji, jako wniesionej po terminie, gdyż środek odwoławczy wpłynął do tego sądu 25 listopada 2024 r.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać ewentualne błędy w procedowaniu.

2. W toku postępowania przygotowawczego prowadzonego przeciwko Konradowi Wypychowi o czyny z art. 279 § 1 k.k. zabezpieczono szereg dowodów rzeczowych w postaci: 2 par butów podejrzanego, śladów traseologicznych, łomu, śladów daktyloskopijnych ujawnionych na fragmencie szyby wystawowej oraz ręcznika pochodzącego z jednego ze sklepów, do których dokonano włamania. Sąd Rejonowy w Łomży w wyroku skazującym Konrada Wypycha za wszystkie zarzucane mu przestępstwa, rozstrzygnął także w przedmiocie w/w dowodów rzeczowych w ten sposób, że orzekł: przepadek obu par butów, gdyż służyły do popełnienia przestępstwa; przepadek śladów traseologicznych i daktyloskopijnych, gdyż pochodziły bezpośrednio z przestępstwa; złożenie ręcznika do depozytu sądowego wobec wątpliwości czyją stanowił własność oraz zwrot łomu, jako należącego do Konrada Wypycha.

Proszę dokonać oceny trafności rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodów rzeczowych. Czy orzeczenie o dowodach rzeczowych może nastąpić wyłącznie w wyroku? Jak należałoby postąpić w przypadku, gdy dowodem rzeczowym byłby przedmiot ulegający szybkiemu zniszczeniu lub taki, którego przechowywanie byłoby połączone z niewspółmiernymi kosztami lub nadmiernymi trudnościami?

3. Do Sądu Rejonowego w Legnicy wpłynął wniosek Urzędu Celno-Skarbowego w Legnicy w przedmiocie udzielenia zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez Dagmarę Pawełek, podejrzaną o czyn z art. 55 § 2 k.k.s. Na wyznaczone w celu rozpoznania wniosku posiedzenie nikt się nie stawiał. Do akt zostało załączone odręcznie sporządzone pismo od Dagmary Pawełek, w którym oświadczyła, że cofa swoją zgodę na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, ponieważ jest niewinna, a uiszczenie grzywny oraz kosztów, które zostały jej bezprawnie narzucone, było podyktowane wyłącznie strachem. W piśmie tym, które nie zostało podpisane, Dagmara Pawełek domagała się ponadto zwrotu wszystkich pieniędzy, jakie do tej pory wpłaciła na konto Urzędu Celno-Skarbowego.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać jakiego rodzaju czynności winny zostać podjęte w przedmiotowej sprawie. Czy sprawca w sprawie karnej skarbowej może skutecznie cofnąć wniosek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności? Jak należałoby postąpić w przypadku ponowienia wniosku o takie zezwolenie? W jakiej formie orzeka sąd uwzględniając wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, jaka jest treść takiego orzeczenia i czy podlega ono zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 65

1. Małgorzata Stasiak, pokrzywdzona w sprawie przeciwko Dorocie Kociniak, oskarżonej o czyn z art. 190 § 1 k.k., zamierzała występować w postępowaniu sądowym w charakterze oskarżycielki posiłkowej. Ponieważ obawiała się jednocześnie czy poradzi sobie podczas przeprowadzanych czynności, a nadto z uwagi na złą sytuację majątkową, w piśmie zawierającym stosowne oświadczenie zamieściła ponadto ogólnikowy wniosek o wyznaczenie jej pełnomocnika z urzędu, bez podawania uzasadnienia. Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku o wyznaczenie pełnomocnika, a nadto wskazał, że z powodu braku reprezentacji przez podmiot fachowy Małgorzata Stasiak nie może działać jako oskarżycielka posiłkowa i może brać udział w toczącym się postępowaniu wyłącznie w roli świadka. Postanowienie Sądu zostało doręczone pokrzywdzonej 24 kwietnia 2024 r. wraz z pouczeniem, że nie podlega zaskarżeniu. Mimo tego, Małgorzata Stasiak złożyła zażalenie, nadając je w urzędzie pocztowym w dniu 2 maja 2024 r. Przewodniczący Wydziału Karnego zarządzeniem z dnia 8 maja 2024 r. odmówił przyjęcia środka odwoławczego, ponieważ został złożony z naruszeniem zawitego terminu do jego wniesienia – termin ten upłynął dnia 1 maja 2024 r.

Proszę ocenić prawidłowość decyzji wydanych w sprawie, wskazać możliwości ich zaskarżenia oraz decyzje, jakie powinien wydać sąd odwoławczy.

2. Zdzisławie Nowak zarzucono popełnienie trzech przestępstw – jednego w Łodzi, drugiego w Gdańsku, a trzeciego w Kaliszu. Postępowanie przygotowawcze w sprawie o czyn popełniony w Łodzi wszczęła Prokuratura Rejonowa Łódź Bałuty w dniu 2 lutego 2024 r., natomiast postępowanie o dwa kolejne czyny wszczęła w dniu 7 listopada 2023 r. i prowadziła Prokuratura Rejonowa w Kaliszu. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, do którego wpłynął następnie akt oskarżenia przeciwko Zdzisławie Nowak, stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w Kaliszu. W uzasadnieniu podniósł, że skoro przestępstwa zarzucane oskarżonej zostały popełnione w okręgu kilku sądów, to właściwy jest ten sąd, w którego okręgu najpierw wszczęto postępowanie przygotowawcze. Sąd Rejonowy w Kaliszu również uznał się niewłaściwym miejscowo i wszczął spór kompetencyjny z Sądem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi.

Który sąd będzie właściwy do rozstrzygnięcia tego sporu? Jak należy rozstrzygnąć ten spór? Czy na postanowienie w przedmiocie: rozstrzygnięcia sporu oraz właściwości sądu przysługuje środek odwoławczy?

3. Norbert Stankiewicz został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. W okresie próby został oddany pod dozór kuratora i zobowiązany do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Przez pierwszy rok okresu próby skazany zachowywał się poprawnie i realizował nałożony na niego obowiązek. Wkrótce popadł w kłopoty finansowe, unikał kontaktu z kuratorem, był zatrzymywany w Izbie Wyrzężeń i nie reagował na ostrzeżenia kuratora. W tej sytuacji kurator złożył wniosek o zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Proszę zaproponować rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Czy, a jeśli tak to kiedy jest możliwe skrócenie orzeczonej kary? Czy na postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary oraz jej skrócenia służy zażalenie? Kiedy postanowienie o zarządzeniu wykonania kary staje się wykonalne?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 66

1. Postanowieniem z dnia 16 września 2024 r. Prokurator Rejonowy w Łowiczu odmówił wszczęcia śledztwa z zawiadomienia Ireneusza Kozaka w sprawie zaistniałego w dniu 5 września 2024 r. niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy policji Komendy Rejonowej w Łowiczu podczas interwencji przeprowadzanej tego dnia w domu Ireneusza Kozaka. Miało ono polegać na odmowie przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie popełnionym na szkodę Ireneusza Kozaka oraz jego małoletnich dzieci Damiana Kozaka oraz Dominika Kozaka, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. Zażalenie na to postanowienie złożył Ireneusz Kozak. We wniesionym do Prokuratury Rejonowej środka odwoławczym podniósł, że w składanym zawiadomieniu chciał zgłosić nie tylko pobicie, lecz ponadto naruszenie miru domowego poprzez wtargnięcie siłą na posesję. Sąd Rejonowy po rozpoznaniu zażalenia, uchylił postanowienie i przekazał sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia. Prokurator, po wszczęciu śledztwa i dokonaniu czynności przesłuchania świadków, umorzył postępowanie. Na postanowienie o umorzeniu postępowania zażalenie do prokuratora nadrzędnego ponownie wniósł Ireneusz Kozak. Prokurator ten utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Po otrzymaniu zawiadomienia o umorzeniu postępowania, w terminie miesiąca od doręczenia Ireneusz Kozak wniósł subsydiarny akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w Łowiczu, zarzucając popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Proszę ocenić czynności związane z otwarciem drogi do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia, zdolność skargową Ireneusza Kozaka do jego wniesienia oraz spełnienie warunków formalnych subsydiarnego aktu oskarżenia. Wskaż dalsze procedowanie związane z jego wniesieniem.

2. Sąd Rejonowy w Mławie wystąpił do Sądu Rejonowego w Sieradzu z odezwą o pomoc sądową polegającą na przesłuchaniu w charakterze świadka Zdzisława Maliniaka, przebywającego w Zakładzie Karnym w Sieradzu (świadek odbywał tam karę). Jednocześnie obrońca oskarżonego z wyboru w przedmiotowej sprawie adw. Stanisław Pasikonik, prowadzący indywidualną kancelarię adwokacką w Mławie, złożył wniosek o wyznaczenie oskarżonemu innemu obrońcy – do udziału w czynności przesłuchania świadka w drodze pomocy sądowej. Wniosek ten został uwzględniony przez Sąd Rejonowy w Sieradzu i oskarżonemu wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie adw. Leszka Długosza. Przed wykonaniem odezwy okazało się, że świadek Zdzisław Maliniak został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary i powrócił do miejsca swojego zamieszkania, tj. do Mławy, ul. Jaracza 8 m. 23.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać, jakie czynności należy podjąć w przedmiotowej sprawie? Czy adw. Leszek Długosz może ubiegać się o zasądzenia na jego rzecz należnego wynagrodzenia? Który sąd powinien rozpoznać wniosek o przyznanie wynagrodzenia, jeśli zostałby złożony? Jak przebiega posiedzenie w przedmiocie wykonania odezwy o pomoc sądową?

3. Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Zielonej Górze udzielił Matyldzie Potocznej zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za przestępstwo skarbowe. Wyrok zamiast daty 15 października 2024 r. jako daty wyroku, zawierał datę 15 września 2024 r. – choć bezspornie posiedzenie w kwestii udzielenia zezwolenia odbyło się 15 października 2024 r. W zaistniałej sytuacji Sąd Rejonowy w Zielonej Górze dokonał sprostowania oczywistej omyłki zawartej w w/w wyroku w ten sposób, że w miejsce daty „15 września 2024 r.” wpisał „15 października 2024 r.”.

Proszę ocenić prawidłowość podjętych czynności. Jakich elementów zawartych w wyroku, którym udzielono zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, nie wolno prostować w trybie oczywistej omyłki? Czy prokurator, który w przedmiotowej sprawie nie występował jako oskarżyciel publiczny, może wnieść zażalenie na postanowienie Sądu w Zielonej Górze?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 67

1. W postępowaniu przygotowawczym podejrzany Julian Kapusta poinformował przesłuchującego, iż jest wieloletnim pacjentem poradni zdrowia psychicznego. Okoliczność ta nie skutkowała podjęciem stosownych czynności – we wniesionym do sądu akcie oskarżenia prokurator zarzucił Julianowi Kapuście popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Sąd Rejonowy również nie zbadał stanu zdrowia psychicznego oskarżonego i zdolności do udziału w rozprawie, choć Julian Kapusta dodatkowo przedłożył na rozprawie dokumenty potwierdzające leczenie i pobyty w szpitalu psychiatrycznym. Po przeprowadzeniu rozprawy zapadł wyrok uniewinniający oskarżonego. W pisemnym uzasadnieniu wyroku sąd podał, iż ponad wszelką wątpliwość to nie Julian Kapusta dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia. Od powyższego wyroku apelację wywiódł prokurator, nie podnosząc jednak żadnych zarzutów i ograniczając się w pisemnym uzasadnieniu do podania argumentów, że wyrok jest nieprawidłowy. Przewodniczący wydziału karnego przyjął apelację i akta wraz ze środkiem odwoławczym przesłał do sądu okręgowego. Na rozprawie odwoławczej prokurator wskazał zarzuty pod adresem wyroku sądu rejonowego, mianowicie podniósł obrazę przez sąd art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Sąd okręgowy nie podzielił tych zarzutów, uchylił jednak wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejonowemu, a to jedynie z uwagi na to, iż oskarżony nie posiadał obrońcy w sytuacji obrony obligatoryjnej z art. 79 § 1 k.p.k.

Czy sąd odwoławczy postąpił słusznie? Czy w toku postępowania dopuszczono się uchybień, jeśli tak, to jakich?

2. W prawomocnym wyroku skazującym Leopolda Kamińskiego m.in. za czyny z art. 258 § 2 k.k., 263 § 2 k.k. nie orzeczono o dowodach rzeczowych. Postanowieniem z dnia 5 listopada 2024 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku na podstawie art. 420 § 1 k.p.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 10 sztuk czapek typu „kominiarka”, a pozostałe dowody – pałkę drewnianą imitującą kij bejsbolowy oraz rewolwer Colt, zwrócił oskarżonemu. Z rozstrzygnięciem Sądu nie zgodził się prokurator oraz oskarżony. Oskarżony podniósł, że znalezione w jego mieszkaniu rzeczy, czyli przedmiotowy kij oraz rewolwer stanowiły własność jego kolegi, a zatem podlegają zwrotowi innej osobie. Natomiast prokurator wywodził, że przedmioty zwrócone oskarżonemu podlegają przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację. Czy Sąd Okręgowy w tej sytuacji może przychylić się do wniesionych zażaleń? Czy w przypadku uwzględnienia zażalenia przez sąd, który wydał zaskarżone postanowienie, możliwe jest wniesienie zażalenia na to postanowienie?

3. Do Sądu Rejonowego w Słupsku wpłynął wniosek Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego w Słupsku o udzielenie Janinie Marczak zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za przestępstwo skarbowe. W przedmiotowym wniosku nie określono czasu popełnienia przestępstwa, zawierając przy tym bardzo ogólnikowy opis czynu i jego kwalifikację prawną, a w zakresie wykonanych przez Janinę Marczak obowiązków wskazano, że w/w uściśla „uzgodnioną grzywnę oraz koszty postępowania w całości”. Sąd, na posiedzeniu przeprowadzonym pod nieobecność stron, nie uwzględnił złożonego wniosku, po czym zwrócił sprawę organowi finansowemu, który prowadził postępowania przygotowawcze.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. W jakiej formie i w jakim trybie orzeka sąd w kwestii udzielenia zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności? Kto może uczestniczyć w posiedzeniu sądu i czy udział ten jest obowiązkowy? Czy w tej sprawie możliwym było cofnięcie wniosku o udzielenie zezwolenia do dobrowolne poddanie się odpowiedzialności?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE
ZESTAW Nr 68**

1. Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2024 r. Sąd Rejonowy w Zamościu zastosował wobec podejrzanego Adama Myślińskiego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy – do dnia 29 listopada 2024 r., godz. 11. 20. W dniu 15 listopada 2024 r. prokurator złożył do tego samego Sądu wniosek o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec w/w podejrzanego o kolejne 2 miesiące, tj. do dnia 27 stycznia 2025 r., godz. 11.20. Podejrzanym pozostaje pod zarzutem popełnienia czynów z art. 279 § 1 k.k. oraz z art. 280 § 1 i 2 k.k. W uzasadnieniu wniosku prokurator wskazał dowody, które w jego ocenie wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw, w tym m.in. wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się do wszystkich czynów stanowiących przedmiot rozpoznania. Nadto prokurator odwołał się do grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności i wynikającej stąd obawy matactwa, gdyż w obawie przed grożącą mu odpowiedzialnością A. Myśliński mógłby podjąć działania obliczone na jej uniknięcie. Wykazał, że nie mógł zakończyć śledztwa w określonym terminie, ponieważ oczekuje na aktualną kartę karną podejrzanego, a po jej załączeniu może zająć potrzeba zbadania czy podejrzanym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, skutkująca koniecznością uzyskania odpisów wyroków wraz z danymi o odbyciu kary.

Proszę ocenić czy wniosek prokuratora może skutkować dalszą izolacją podejrzanego w przedmiotowej sprawie? Który sąd jest właściwy do rozpoznania złożonego wniosku i na jaki maksymalny czas może on przedłużyć tymczasowe aresztowanie? Czy dopuszczalne jest przekroczenie tego maksymalnego okresu, a jeśli tak, to w jakich warunkach i kto może o tym orzekać? Czy w razie nieuwzględnienia wniosku prokuratora w przedmiotowej sprawie i wydania stosownego postanowienia przed dniem, w którym areszt upłynie, należy podejrzanego niezwłocznie zwolnić?

2. Do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Apolonii Gorzelak, oskarżonej o czyn z art. 278 § 1 k.k. Dzień przed wyznaczoną datą pierwszej rozprawy, oskarżona złożyła pisemny wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu podnosząc, że „jest biedna i nie stać ją na adwokata, bo utrzymuje się tylko z zasiłku z opieki”. Oskarżona ponowiła ten wniosek na rozprawie sądowej, jeszcze przed otwarciem przewodu sądowego i oświadczyła, że nie dysponuje dowodami na poparcie swoich twierdzeń. Sąd wniosku nie uwzględnił, a w uzasadnieniu podał, że wniosek złożono po terminie, albowiem oskarżona nie zachowała okresu 7 dni od daty otrzymania odpisu aktu oskarżenia i nie wykazała należycie, że nie jest w stanie pokryć kosztów obrony z wyboru, a dodatkowo uwzględnienie wniosku łączyłoby się z nadmiernym wydłużeniem postępowania i znaczącym zwiększeniem jego kosztów dla Skarbu Państwa. Następnie, przeprowadził rozprawę i wydał wyrok skazujący.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy oskarżona mogłaby skutecznie powołać się na naruszenie jej prawa do obrony?

3. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kutnie, Feliks Wojewódzki został skazany na przestępstwo skarbowe na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat dwóch oraz w okresie próby został oddany pod dozór kuratora sądowego. Jednocześnie na podstawie art. 41 § 2 i 4 k.k.s. nałożono na oskarżonego obowiązek uiszczenia w całości należności publicznoprawnej w terminie 8 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku. Z uwagi na ciężką chorobę, na jaką zapadł oskarżony wkrótce po uprawomocnieniu się wyroku, a która uniemożliwiła mu wykonywanie dotychczasowej pracy zarobkowej, jak i fakt, że zgromadzone oszczędności oskarżony zaczął przeznaczać na leczenie, kurator sądowy na prośbę skazanego złożył do Sądu Rejonowego w Kutnie wniosek o zmianę obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej poprzez wydłużenie czasu realizacji obowiązku oraz ustalenie, że obowiązek ten ograniczony będzie do 1/3 tej należności.

Proszę zaproponować rozstrzygnięcie. Jakie znaczenie dla wydanego rozstrzygnięcia mogłaby mieć okoliczność, że przedmiotowy wniosek złożył osobiście skazany?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 69

1. Prokurator skierował do Sądu Rejonowego w Słupsku akt oskarżenia przeciwko 5 oskarżonym, którym zarzucono popełnienie wspólnie i w porozumieniu kilkudziesięciu przestępstw. Na liście osób, których wezwania zażądał prokurator, poza pokrzywdzonymi, znalazło się ponadto siedemdziesięciu ośmiu świadków. Przewodniczący wydziału wskazał na podstawie wyników losowania sędziego Jerzego Nowaka do rozpoznania sprawy. Sędzia Jerzy Nowak wydał pisemne zarządzenie, w treści którego wskazał, iż: odstępuje od wyznaczenia posiedzenia wstępnego, wyznacza 7 terminów rozprawy i poleca wezwać na poszczególne terminy wszystkich oskarżonych i ich obrońców oraz po 15 świadków, a także zawiadomić prokuratora. W tym samym zarządzeniu zamieścił adnotację, by w przedmiocie wniosków dowodowych złożonych przez dwóch oskarżonych rozstrzygnąć „w dalszym toku postępowania”.

Proszę ocenić prawidłowość decyzji podjętych przez sędziego. Omów instytucję posiedzenia wstępnego, w tym udział stron i innych osób, podejmowane czynności oraz terminy do zgłaszania wniosków przez uczestników takiego posiedzenia.

2. Do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wpłynął akt oskarżenia wraz z wnioskiem prokuratora złożonym w trybie art. 335 § 2 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego Grażynę Kociembę, młodocianą oskarżoną, za czyn z art. 190 § 1 k.k. i orzeczenie uzgodnionych z oskarżoną kar. Podczas analizy akt Sąd twierdził, że oskarżona zgodziła się na wymierzenie jej kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku, orzeczenie 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 20 złotych, natomiast we wniosku wskazano karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i roczny okres próby wraz z oddaniem oskarżonej w tym czasie pod dozór kuratora sądowego, a także 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 10 złotych. Z akt sprawy wynikało przy tym, że pokrzywdzony przesłuchany w tej sprawie w charakterze świadka domagał się przeprosin i orzeczenia zakazu zbliżania się oskarżonej do niego – co nie zostało ujęte w samym wniosku. Na wyznaczone w celu rozpoznania wniosku posiedzenie nikt się nie stawił, przy czym zawiadomienie dla oskarżonej zwrócono z adnotacją „adresat przebywa za granicą”, a dla pokrzywdzonego brak było wiadomości o doręczeniu zawiadomienia.

Jak w zaistniałej sytuacji powinien postąpić sąd? Czy gdyby oskarżona i prokurator uzgodnili prawidłowo konsekwencje prawne przypisanego przestępstwa, to czy dla dalszego procedowania w sprawie miałoby znaczenie stanowisko pokrzywdzonego i czy sąd tak zmodyfikowany wniosek mógłby uwzględnić? Jak powinien postąpić sąd, gdyby wniosku prokuratora nie uwzględnił?

3. Sąd Okręgowy w Zamościu, w wyroku skazującym Leona Paczkowskiego za zbrodnię z art. 280 § 2 k.k., orzekł m.in. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w pałki wykonanej z drewna, imitującej kij bejsbolowy.

Czy rozstrzygnięcie do dowodzie rzeczowym musi być zawsze zamieszczone w wyroku? Czy brak takiego rozstrzygnięcia w wyroku, zwłaszcza w sytuacji obligatoryjnego orzeczenia przepadku, musi skutkować zaskarżeniem wyroku czy też może być usunięty w innym trybie? Jak należałoby postąpić w sytuacji, gdyby w w/w wyroku nie dokonano zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu. Proszę wskazać właściwy tryb procedowania.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 70

1. Przed Sądem Rejonowym w Radomsku toczyło się postępowanie przeciwko Markowi Lizoniowi, którego oskarżono o czyn z art. 279 § 1 k.k. W dniu 30 października 2024 r. odbyła się w przedmiotowej sprawie jedyna rozprawa, podczas której przeprowadzono przewód sądowy, a po jego zamknięciu i udzieleniu głosu stronom: prokuratorowi, obrońcy, oskarżonemu i pełnomocnikowi oskarżycielki posiłkowej, Sąd wydał postanowienie o odroczeniu wydania wyroku z powodu znacznego opóźnienia w rozpoznawaniu spraw zaplanowanych na dzień 30 października 2024 r. i ogłoszeniu wyroku w dniu 16 listopada 2024 r. Podjęte wówczas czynności i przebieg rozprawy udokumentowano w sporządzonym protokole rozprawy z dnia 30 października 2024 r. W protokole z ogłoszenia wyroku odnotowano, że na ogłoszenie wyroku nikt się nie stawił, a nadto zamieszczono w nim postanowienie Sądu o treści „na podstawie art. 100 § 1 a k.p.k. Sąd postanowił uznać orzeczenie za ogłoszone, albowiem żadna z prawidłowo powiadomionych stron nie stawiła się”. Rozpoznający apelację obrońcy oskarżonego wyroku skazującego Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniżył orzeczoną karę, a w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymał w mocy. Także i w tym przypadku Sąd Okręgowy uznał wydany wyrok za ogłoszony, ponieważ na rozprawę odwoławczą nikt się nie stawił i odstąpiono od ustnego sprawozdania.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Jakie czynności składają się na wydanie wyroku na rozprawie?

2. Strona niemiecka wystąpiła do Sądu Rejonowego w Elku z wnioskiem o wykonanie orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym na Aleksandra Wyszkonja za popełnione w Berlinie wykroczenie drogowe, polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości. Po otrzymaniu zawiadomienia o terminie posiedzenia, ukarany sprawca Aleksander Wyszkoń przesłał do Sądu dowód wpłaty kwoty w PLN, stanowiącej równowartość kwoty 80 euro, orzeczonej przez organ niemiecki jako kara pieniężna. Na posiedzeniu, na które ukarany nie stawił się, prokurator wniosł o umorzenie postępowania, natomiast Sąd Rejonowy wydał postanowienie, którym odmówił wykonania orzeczenia i na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. umorzył postępowanie.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie i wydanego orzeczenia. Czy wydane w niniejszej sprawie orzeczenie podlega zaskarżeniu? Czy w sprawie wykonania orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym ukarany sprawca musi mieć obrońcę? Jaka zasada obowiązuje podczas określenia wysokości kary o charakterze pieniężnym orzeczonej w obcej walucie? Kto ponosi koszty związane z wykonaniem orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym?

3. Do Sądu Rejonowego w Inowrocławiu wpłynęły materiały dotyczącego nieletniego Miłosza Kaczmarka (lat 15), któremu zarzucono czyn karalny określony w art. 288 § 1 k.k., polegający na tym, że w dniu 1 czerwca 2024 r. wspólnie z Kacprem Wiśniewskim uszkodził elewację budynku mieszkalnego przy ul. Korczaka 8 w Inowrocławiu w ten sposób, że namalował sprayem wulgarny rysunek i opatrzył go wulgarnymi słowami, powodując straty w kwocie 1500 złotych na szkodę Spółdzielni Mieszkaniowej „Promyczek”. W wyniku przeprowadzonego postępowania sąd rodzinny ustalił, że nieletni nie popełnił czynu karalnego.

Jakie rozstrzygnięcie powinien wydać sąd rodzinny w tej sytuacji i czy, a jeśli tak, to komu będzie ono podlegało doręczeniu? Jaki środek odwoławczy może być od niego wniesiony? Komu przysługuje prawo do jego wniesienia?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 71

1. Mariuszowi Graczowi zarzucono popełnienie 10 czynów, z których każdy wyczerpał dyspozycję art. 107 § 1 k.k.s. Wyrokiem z dnia 3 marca 2024 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie uznał oskarżonego za winnego wszystkich zarzucanych oskarżonemu czynów, przy czym za osiem z nich wymierzył Mariuszowi Graczowi kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 150 zł, a za kolejne dwa - kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 150 zł. Tym samym wyrokiem orzekł następnie karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 150 zł. Oskarżony nie zgodził się z wyrokiem i złożył apelację, w której podniósł zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. Domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i odstąpienia od wymierzenia kary lub wymierzenia kary grzywny w jej dolnych granicach ustawowych. Na rozprawę odwoławczą stawiał się oskarżony wraz z ustanowionym obrońcą z wyboru. Obrońca, popierając apelację wywiedzioną przez oskarżonego, odwołał się do danych o karalności Mariusza Gracza, z których wynikało, że wobec oskarżonego zapadło 790 wyroków skazujących go za czyny z art. 107 § 1 k.k.s. na kary grzywny. Zwrócił przy tym uwagę, że liczba prawomocnych skazań za przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. na kary grzywny, które mogą podlegać objęciem węzłem kary łącznej grzywny, przekracza już 100.000 stawek dziennych grzywny, jak również – że w toku pozostaje jeszcze kilkanaście spraw, niezakończonych prawomocnymi wyrokami, w których oskarżonemu zarzuca się kolejne czyny z art. 107 § 1 k.k.s. Obrońca wniósł o rozważenie możliwości zastosowania art. 11 § 1 k.p.k.

Czy sąd odwoławczy rozpoznający apelację oskarżonego może umorzyć postępowanie i jakie rozstrzygnięcie powinien wydać? Kiedy, tj. w jakiej fazie postępowania karnego zastosowanie umorzenia absorpcyjnego jest dopuszczalne?

2. Prokurator zarzucił Jolancie Ogonek popełnienie 6 przestępstw wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k. Po ogłoszeniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, podczas przesłuchania w charakterze podejrzanej Jolanta Ogonek podała m.in., że z powodu depresji leczyła się psychiatrycznie w okresie ostatnich pięciu lat. Powziawszy wątpliwość co do stanu zdrowia psychicznego podejrzanej, prokurator dopuścił dowód z pisemnej opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów oraz wystąpił do prezesa sądu w R. o wyznaczenie dla Jolanty Ogonek obrońcy z urzędu, co nastąpiło na mocy stosownego zarządzenia. Po przeprowadzeniu badania biegli psychiatrzy w wydanej na piśmie opinii nie stwierdzili podstaw do kwestionowania poczytalności podejrzanej w chwili popełnienia zarzucanych jej czynów w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 k.k. Uznali ponadto, że stan zdrowia psychicznego Jolanty Ogonek zezwala jej na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Wnosząc do Sądu Rejonowego akt oskarżenia przeciwko Joannie Ogonek, prokurator nie wskazał, że oskarżona jest reprezentowana przez obrońcę z urzędu. Sąd Rejonowy przeprowadził rozprawę bez udziału obrońcy oskarżonej i wydał skazujący.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Jakiej treści wyrok powinien wydać sąd odwoławczy w razie wniesienia apelacji przez oskarżoną?

3. Julian Swoboda, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 5 września 2024 r., został skazany na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym za występki z art. 193 k.k. W dniu 28 października 2024 r. sądowy kurator zawodowy złożył do sądu wniosek o zarządzenie wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności.

Proszę opisać sposób procedowania w przedmiotowej sprawie, w tym wskazać podmioty uprawnione do udziału w posiedzeniu i zaproponować treść rozstrzygnięcia. Czy wydane orzeczenie będzie podlegać zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 72

1. Do Sądu Rejonowego w Wieliczce wpłynął akt oskarżenia przeciwko Marcinowi Pietruszce. Oskarżonemu zarzucono popełnienie pięciu czynów wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k., przy czym jeden z nich podlegał kwalifikacji na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. – z zastosowaniem konstrukcji ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe i wydał wyrok, na mocy którego przesądził o winie Marcina Pietruszki w zakresie wszystkich czynów stanowiących przedmiot rozpoznania i wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności. W wyniku rozpoznania apelacji oskarżonego, kwestionującego swoje sprawstwo i winę, Sąd Okręgowy w Krakowie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Sporządzając uzasadnienie swojego orzeczenia - na złożony przez oskarżonego wniosek – Sąd Okręgowy stwierdził, że nie ustrzegł się błędu – dając temu wyraz pisemnych motywach zaskarżonego rozstrzygnięcia. W wywiedzionej kasacji prokurator podniósł zarzut naruszenia przez sąd odwoławczy art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. i domagał się uchylenia wyroków wydanych przez Sąd Okręgowy w Krakowie i Sąd Rejonowy w Wieliczce oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie.

Czy zarzut kasacyjny jest trafny? Kiedy może znaleźć zastosowanie art. 33 § 2 k.p.k.? Czy w warunkach przedmiotowej sprawy bezwzględną przyczyną odwoławczą dotknięty jest cały wyrok Sądu Rejonowego? Proszę zaproponować rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego.

2. Do Sądu Rejonowego w Chełmie wpłynęło wystąpienie organu holenderskiego o wykonanie prawomocnego orzeczenia nakładającego na Marię Ptak karę o charakterze pieniężnym w wysokości 55 euro za popełnione w Holandii wykroczenie polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości. Strona holenderska przesłała kompletną dokumentację w języku polskim – odpis orzeczenia poświadczony za zgodność z oryginałem oraz zaświadczenie zawierające wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie, w tym potwierdzenie, że Maria Ptak odebrała osobiście przesłany jej przetłumaczony odpis orzeczenia o ukaraniu wraz z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia odwołania. Na posiedzeniu wyznaczonym w przedmiocie wykonania orzeczenia ukarana Maria Ptak oświadczyła, że w dacie zarzucanego (i przypisanego) jej wykroczenia przebywała w Polsce, zaś pojazd którym rzekomo miała wówczas kierować sprzedała Janowi Sokołowi. Na potwierdzenie swoich słów okazała umowę kupna sprzedaży w/w pojazdu. Sąd Rejonowy odmówił wykonania orzeczenia, powołując się na okoliczność, że czyn w związku z którym doszło do ukarania nie stanowi przestępstwa. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał również, że Maria Ptak nie mogłaby ponosić odpowiedzialności, skoro to nie ona dopuściła się wykroczenia.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Czy podlega ono zaskarżeniu? Jakie okoliczności bada Sąd w postępowaniu w przedmiocie wykonania orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym?

3. Natalia Konieczna została prawomocnie skazana za czyn z art. 280 § 2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności. Karę tę zaczęła odbywać w Zakładzie Karnym w Łodzi. W dniu 28 października 2024 r. do Wydziału Penitencjarnego Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynął wniosek Dyrektora ZK o udzielenie skazanej przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności z powodu choroby. We wniosku wskazano, że skazana cierpi z powodu złośliwego nowotworu płuc, a chorobę zdiagnozowano u skazanej podczas jej pobytu w jednostce penitencjarnej. Dyrektor ZK podał także, że w ramach więziennej służby zdrowia brak jest możliwości zapewnienia Natalii Koniecznej prawidłowego leczenia, jakiego skazana wymaga i załączył dokumentację medyczną skazanej. Z informacji zawartej w aktach sprawy wynika, że skazana korzystała już z przerwy w karze w okresie od dnia 5 lutego 2024 r. do dnia 5 czerwca 2024 r.

Proszę wskazać dalszy tryb postępowania w przedmiotowej sprawie i zaproponować treść rozstrzygnięcia. Jakie są przesłanki udzielenia przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności? Czy dla potrzeb rozpoznania wniosku koniecznym jest w każdym przypadku uzyskanie opinii sądowo-lekarskiej?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 73

1. Jerzy Dudek został oskarżony o to, że w dniu 23 marca 2022 r. w Katowicach na ul. Długiej przywłaszczył powierzony przedmiot leasingu w postaci młota hydraulicznego D. 200V wartości 32.103 zł na szkodę „Thor” SA z/s w Warszawie, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 21 grudnia 2023 r., oskarżony został uznany za winnego tego, że w dniu 22 kwietnia 2022 r. w Katowicach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył powierzony mu przedmiot leasingu w postaci młota hydraulicznego D. 200V o wartości 14.000 zł na szkodę „Thor” SA z/s w Warszawie, czym wyczerpał znamiona występkę z art. 284 § 2 k.k. Z dokonanych ustaleń wynikało, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa w dniu 22 kwietnia 2022 r. Wyrok został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego, który zarzucił naruszenie prawa stanowiące bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia – z powodu skazania oskarżonego za czyn nieobjęty aktem oskarżenia i naruszenie przez to zasady skargowości.

Czy zarzut zasługiwał na uwzględnienie? Czy sąd jest związany opisem czynu zamieszczonym w skardze głównej oskarżyciela publicznego?

2. Zenobiusz Krakowiak został skazany przez Sąd Rejonowy w Zgierzu na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za występki z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. W toku postępowania oskarżonego reprezentował obrońca z urzędu adw. Juliusz Rogalski. Prokurator wniósł na korzyść oskarżonego apelację od w/w wyroku. Oskarżony nadesłał do Sądu Rejonowego pismo, w którym oświadczył, że cofa wniesioną na jego korzyść apelację podnosząc, że brak prawomocności zaskarżonego wyroku uniemożliwia mu ubieganie się o wydanie wyroku łącznego, obejmującego m.in. skazanie w/w wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgierzu.

Czy wniosek oskarżonego podlega uwzględnieniu? Który sąd jest właściwy do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie cofnięcia środka odwoławczego? Jakie są następstwa cofnięcia środka odwoławczego?

3. Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2024 r. Sąd Rejonowy w Pabianicach odwołał rozłożenie grzywny na raty wobec skazanego Jana Małuśkiewicza. W wyniku rozpoznania zażalenia skazanego Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 30 kwietnia 2024 r. utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy. Ponieważ skazany nadal nie był zadowolony z zapadłego rozstrzygnięcia, złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 kwietnia 2024 r. Zarządzeniem z dnia 30 maja 2024 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi odmówił przyjęcia przedmiotowego wniosku. Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany domagając się wznowienia postępowania i wskazując ponadto, że w sprawie występowali nieuprawnieni biegli, którzy nie byli biegłymi sądowymi (nie byli wpisani na listę biegłych przez Prezesa SO w Łodzi).

Czy zażalenie skazanego może zostać uwzględnione? Czy istnieje możliwość wznowienia postępowania w postępowaniu wykonawczym? Czy ujawnienie „nowych lub poprzednio nieznanymi okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia” może być podstawą kolejnego postanowienia w przedmiotowej kwestii?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 74

1. Oskarżony Patryk Okrasa stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., polegającego na zadaniu uderzenia ręką pokrzywdzonemu Zenonowi Liskowi, w wyniku czego pokrzywdzony przewrócił się i uderzył głową o chodnik, doznając obrażeń ciała w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, po czym w następstwie tego zdarzenia pokrzywdzony zmarł. Przed zamknięciem przewodu sądowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Sieradzu doszło do uprzedzenia stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego wyczerpało dyspozycję art. 157 § 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Czy w zaistniałej sytuacji koniecznym jest uzyskanie stanowiska prokuratora czy obejmuje ściganiem z urzędu ten czyn podlegający ściganiu z oskarżenia prywatnego ujęty w kumulatywnej kwalifikacji z czynem zabronionym ściganym z urzędu? Czy zaistniałą sytuację można porównać do tej, gdy brak jest wniosku o ściganie co do czynu ujętego w kumulatywnej kwalifikacji z czynem zabronionym ściganym z urzędu? Jakie mogą być konsekwencje nieobjęcia czynu ściganego z oskarżenia prywatnego przez prokuratora bądź braku wniosku o ściganie?

2. Stanisław Kozak, Tomasz Stanisławski i Tymoteusz Stanisławski zostali oskarżeni o dokonanie wspólnie i w porozumieniu rozboju na osobie Remigiusza Lisa. Nadto Stanisławowi Kozakowi postawiono zarzut kradzieży z włamaniem. W toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach na jedną z kolejnych rozpraw, podczas których przesłuchiowano świadków, nie stawili się bracia Stanisławscy - prawidłowo powiadomieni o jej terminie. Na tę rozprawę wezwano ojca braci Stanisławskich – Józefa, który po stosownym pouczeniu skorzystał z prawa do odmowy złożenia zeznań. Jego depozycje z postępowania przygotowawczego odnosiły się do wszystkich trzech oskarżonych i rozboju na osobie Remigiusza Lisa. Sąd postanowił przesłuchać świadka na okoliczności dotyczące rozboju, pod warunkiem, że będzie ono ograniczone do osoby oskarżonego Kozaka. Podczas przesłuchania ujawniono wcześniejsze zeznania w/w świadka w tych fragmentach, które dotyczyły oskarżonego Kozaka. W sprawie zapadł wyrok skazujący wszystkich trzech oskarżonych, przy czym zeznania Józefa Stanisławskiego były jednym z dowodów poddanych analizie w odniesieniu do osoby oskarżonego Kozaka. Z wyrokiem nie zgodził się obrońca oskarżonego Stanisława Kozaka, ustanowiony już po wydaniu wyroku. W złożonej apelacji obrońca podniósł m.in. zarzut obrazy art. 41 § 1 k.p.k. polegający na tym, że w sprawie wyrokował sędzia Przemysław Pawełek, wcześniej rozstrzygający w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania względem Tomasza Stanisławskiego, a który w uzasadnieniu postanowienia o przedłużeniu aresztu ujawnił swoje negatywne zapatrywania faktyczne i prawne wobec osoby oskarżonego Kozaka. Nadto podniósł naruszenie art. 182 § 1 k.p.k. w zw. z art. 186 § 1 k.p.k. z powodu oparcia się przez sąd orzekający na zeznaniach Józefa Stanisławskiego.

Proszę ocenić trafność postawionych przez obrońcę zarzutów.

3. Skazany Zenobiusz Porzeczką ubiegał się o udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy w Warszawie nie uwzględnił tego wniosku i na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. postępowanie w sprawie umorzył. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał, że w odniesieniu do osoby skazanego nie została spełniona przesłanka z art. 78 k.k., dotycząca minimum odbytej kary.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego orzeczenia z punktu widzenia jego podstawy prawnej oraz treści zapadłego rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 75

1. Jan Kowalski stanął pod zarzutami popełnienia dwóch czynów z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionych na szkodę Zenobii Kawalec. Pierwsze i - jak się później okazało - jedyne przesłuchanie pokrzywdzonej odbyło się w siedzibie Komisariatu Policji w Chrzanowie – czynność przeprowadził funkcjonariusz Jerzy Cichoń, który w jednym protokole przyjął zawiadomienie o popełnionych przestępstwach oraz zamieścił zeznania Zenobii Kawalec, przesłuchanej w charakterze świadka. Mimo bowiem podjętych prób, by przesłuchać pokrzywdzoną stosownie do wymogów art. 185c § 2 k.p.k., pozostały one bezskuteczne z powodu niestawiennictwa pokrzywdzonej – osoby bezdomnej i prowadzącej niestabilizowany tryb życia. Dowód ten, poddany analizie przez Sąd Rejonowy, stał się podstawą do przesądzenia o sprawstwie i winie oskarżonego w wydanym następnie wyroku skazującym Jana Kowalskiego. Obrońca oskarżonego w wywiedzionej apelacji wskazał na rażące naruszenie art. 168a k.p.k. oraz art. 185c k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.

Proszę dokonać analizy podniesionego zarzutu. Czy zeznania złożone w tej sprawie przez pokrzywdzoną powinny być podstawą dowodową wyroku w przedmiotowej sprawie?

2. W dniu 24 maja 2024 r. do Sądu Rejonowego w Pucku, wpłynął wniesiony przez Lidię Kraszkę. W trybie prywatnoscargowym akt oskarżenia przeciwko Zdzisławowi Kogutowi. Zarządzeniem z dnia 20 lipca 2024 r. sprawa została skierowana na posiedzenie pojednawcze, o którego terminie powiadomieni zostali oskarżony i jego obrońca, a także oskarżycielka prywatna oraz jej pełnomocnik adw. Mieczysław Hutny. Odstąpiono jednocześnie od powiadomienia drugiego pełnomocnika – adw. Eugeniusza Wróbla. Wobec tego, że oskarżycielka prywatna i adw. Mieczysław Hutny nie stawili się na posiedzenie pojednawcze bez usprawiedliwienia, Sąd Rejonowy w G., uznawszy, że oskarżycielka prywatna odstąpiła od oskarżenia, umorzył postępowanie.

Czy w przedmiotowym postępowaniu dopuszczono się nieprawidłowości? W jakich sytuacjach procesowych niestawiennictwo oskarżyciela prywatnego może być uznane za odstąpienie od oskarżenia?

3. Urząd Celny w Katowicach skierował do Sądu Rejonowego w Katowicach wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez Michała Górę za czyn z art. 65 § 3 k.k.s. W złożonym wniosku wskazał m.in., że sprawca w dniu 2 lipca 2024 r. uiścił kwotę 15.000 zł tytułem kary grzywny, kwotę 143 zł stanowiącą równowartość zryczałtowanych kosztów postępowania oraz kwotę 369 zł tytułem kosztów likwidacji tytoniu, nadto, że Michał G. wyraził zgodę na przepadek przedmiotów przestępstwa w postaci 150 kg tytoniu znajdującego się w 15 plastikowych workach. Sprawa została skierowana na posiedzenie, o którym nikogo nie zawiadomiono. Postanowieniem z dnia 3 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Katowicach udzielił Michałowi Górce zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za w/w czyn i za czyn ten orzekł następnie wobec sprawcy karę grzywny w kwocie 100 stawek dziennych w wysokości 150 zł każda. Przedmiotowe postanowienie zawiera ponadto rozstrzygnięcie o przepadku na rzecz Skarbu Państwa 150 kg tytoniu znajdującego się w 15 plastikowych workach, z zarządzeniem ich zniszczenia oraz o kosztach postępowania związanych z dobrowolnym poddaniem się odpowiedzialności.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie i wydanego rozstrzygnięcia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 76

1. Jan Malinowski stanął pod zarzutem popełnienia występku z art. 278 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. oraz art. 207 § 1 k.k. Po przesłuchaniu oskarżonego oraz części świadków, a także dokonaniu konfrontacji wyjaśnień oskarżonego z zeznaniami pokrzywdzonej czynem z art. 207 § 1 k.k., Sąd Rejonowy wobec rysujących się uzasadnionych wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego dopuścił na rozprawie dowód z pisemnej opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów oraz wyznaczył dla oskarżonego obrońcę z urzędu. Oskarżony, mimo prawidłowego powiadomienia o terminie badania, nie zgłosił się na nie ani nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Nie zgłosił się także na kolejne badanie, o którego terminie również wiedział. W piśmie skierowanym do sądu wskazał, że nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności ani dostarczania dowodów na swoją niekorzyść.

Czy oskarżony ma obowiązek poddania się badaniu przez biegłych? W jaki sposób sąd może wyegzekwować stawiennictwo oskarżonego na takim badaniu i czy taka decyzja jest zaskarżalna?

2. Przed Sądem Rejonowym w Pabianicach toczy się postępowanie zainicjowane aktem oskarżenia wniesionym przez subsydiarnego oskarżyciela posiłkowego. Na kolejnym terminie rozprawy pojawił się, znany z urzędu składowi orzekającemu, prokurator Jan Maluśkiewicz z Prokuratury Rejonowej w Pabianicach. To on wcześniej prowadził postępowanie przygotowawcze w przedmiotowej sprawie, dwukrotnie je umarzając. Prokurator zajął miejsce w ławie obok subsydiarnego oskarżyciela posiłkowego i jego pełnomocnika. Na pytanie przewodniczącego składu orzekającego w jakim charakterze prokurator uczestniczy w rozprawie, Jan Maluśkiewicz po chwili zastanowienia się odpowiedział, że chce wstąpić do sprawy jako uczestnik postępowania.

Czy takie oświadczenie będzie wystarczające czy też prokurator musi złożyć stosownej treści pismo procesowe? Czy dokonany przez prokuratora wybór podlega ocenie sądu? Czy uprawnienie prokuratora, który wstąpi do sprawy jako uczestnik postępowania będzie tożsame, gdyby do sprawy wstąpił jako oskarżyciel publiczny?

3. Do Sądu Rejonowego w Łodzi wpłynęły materiały dotyczące nieletniego Konrada Zielińskiego (lat 14), dotyczące zdarzenia zaistniałego z jego udziałem. W dniu 3 maja 2024 r. podczas spotkania towarzyskiego w miejscu zamieszkania nieletniego, nieletni oraz jego koledzy i koleżanki z klasy spożywali alkohol i palili papierosy. Ponieważ impreza była zbyt głośna, interweniował dorosły brat nieletniego – nakazał wszystkim gościom natychmiastowe opuszczenie domu. Niezadowolony Konrad Zieliński uderzył brata rozbitą butelką w ramię, powodując krwawiącą ranę. Doznane przez pokrzywdzonego obrażenie spowodowało naruszenie czynności ciała na czas poniżej 7 dni, w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. Rodzice nieletniego i jego pokrzywdzony brat nie chcieli zeznawać w przedmiotowej sprawie.

Jakie warunki muszą być spełnione aby w zaistniałej sytuacji doszło do wszczęcia postępowania w sprawie nieletniego? Jaki będzie przedmiot tego postępowania? Czy w tym postępowaniu nieletni musi mieć obrońcę?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 77

1. Sąd Rejonowy w Pabianicach postanowieniem z dnia 20 czerwca 2024 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku powołano się na fakt, iż przedmiotowe postępowanie dotyczy Dobromira Pomysłowego, który został oskarżony o to, że działając jako funkcjonariusz publiczny - policjant dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a postępowanie przygotowawcze zostało przez Prokuratora Okręgowego w Łodzi przekazane innej jednostce niż właściwa z uwagi na kontakty służbowe prokuratorów z oskarżonym.

Proszę ocenić zasadność wystąpienia. Jakie czynniki warunkują skorzystanie z instytucji z art. 37 k.p.k.?

2. Organ niemiecki wystąpił z wnioskiem do Sądu Rejonowego w Brzezinach o wykonanie orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym za wykroczenie drogowe popełnione przez Stanisława Moczarskiego, obywatela polskiego, aktualnie zamieszkałego w Gorzowie Wielkopolskim. W związku z zawiadomieniem o terminie posiedzenia Stanisław Moczarski przesłał do Sądu listem poleconym potwierdzenie zapłaty grzywny orzeczonej za popełnione wykroczenie wraz z wezwaniem do zapłaty sporządzonym w języku niemieckim. Sąd, analizując nadesłaną przez stronę niemiecką dokumentację oraz dokumenty przesłane przez Stanisława Moczarskiego, zwrócił uwagę na rozbieżności co do rzeczywistej kwoty nałożonej kary.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać dalszy tryb procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy w przypadku przedstawienia dowodu uiszczenia w całości lub w części kary o charakterze pieniężnym sąd ma obowiązek uzyskać potwierdzenie tego faktu? Kiedy możliwą jest odmowa wykonania orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym wydanego przez uprawniony organ państwa członkowskiego UE? Czy postanowienie wydane w tym przedmiocie podlega zaskarżeniu? Co należy rozumieć pod pojęciem „kary o charakterze pieniężnym”? Jaką decyzję powinien podjąć sąd w przypadku otrzymania informacji, że przekazane do wykonania orzeczenie nie podlega dalszemu wykonaniu?

3. Nieletni Kacper Dolniak dopuścił się czynu karalnego, polegającego na tym, że w nocy z 22/23 października 2024 r. w Tomaszowie Mazowieckim, po uprzednim użyciu przemocy wobec 14-letniego Mikołaja Koperka polegającej na biciu i kopaniu pokrzywdzonego po całym ciele, zabrał w celu przywłaszczenia na jego szkodę telefon komórkowi iPhone 12 o wartości 6.230 złotych, to jest czynu z art. 280 § 1 k.k.

Jakie warunki muszą być spełnione podczas przesłuchania Mikołaja Koperka w charakterze świadka?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 78

1. Obrońca oskarżonej Zdzisławy Pieniążek – radca prawny Ignacy Postawny złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 15 lipca 2024 r., wydanego przez Sąd Rejonowy w Wieliczce, w związku z zamiarem wniesienia apelacji. Po opracowaniu pisemnych motywów wyroku przez sędziego referenta, przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Wieliczce zarządził doręczenie obrońcy odpisu wyroku i uzasadnienia za pośrednictwem portalu informacyjnego. Zarządzenie zostało wykonane w dniu 16 lipca 2024 r. W tym czasie obrońca oskarżonej przebywał na urlopie poza granicami Polski, ale o tym fakcie nie zawiadomił Sądu. W dniu 30 września 2024 r., przeglądając swoje konto w portalu informacyjnym Sądu Rejonowego stwierdził, że wyrok z dnia 15 lipca 2024 r. jest już prawomocny. Następnego dnia złożył skargę do Prezesa Sądu Rejonowego w Wieliczce zarzucając nieprawidłową pracę podległego Prezesowi Wydziału i niedoręczenie mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, co skutkowało nieuprawnionym stwierdzeniem prawomocności zaskarżonego wyroku. Nadto tego samego dnia wniósł apelację od zaskarżonego wcześniej wyroku, składając ją bezpośrednio do Sądu Okręgowego w Krakowie i opatrując wyjaśnieniem, z treści którego wynikało, że z przyczyn od siebie niezależnych nie wniósł w terminie środka odwoławczego.

Proszę ocenić zasadność zgłoszonych przez obrońcę oskarżonej zarzutów i prawidłowość podjętych przez niego czynności. Jakie czynności mogą zostać podjęte w obu sądach?

2. W prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 30 czerwca 2022 r. w pkt. 3 zamieszczono rozstrzygnięcie o kosztach obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu Zygfrydowi Choince, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. Juranda Spychalskiego należne wynagrodzenie (w tym podatek VAT), obliczone wg obowiązujących stawek ustalonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714). W dniu 8 lipca 2024 r. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie wpłynął wniosek adw. Juranda Spychalskiego o wznowienie postępowania w zakresie kosztów zastępstwa procesowego, o którym orzeczono w pkt. 3 wyroku z dnia 30 czerwca 2020 r. i zasądzenie na rzecz obrońcy z urzędu dodatkowej kwoty. W uzasadnieniu obrońca powołał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r., SK 90/22, stwierdzający niekonstytucyjność § 2 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r.

Czy wniosek jest zasadny? Jaki powinien być tryb jego rozpoznania?

3. Finansowy organ postępowania przygotowawczego złożył do Sądu Rejonowego w Pabianicach wniosek o udzielenie oskarżonemu Sebastianowi Wochowi zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, jako sprawcy dwóch czynów określonych w: art. 110a § 1 k.k.s. w zw. z art. 110a § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 6 § 2 k.k.s. i w art. 107 § 2 k.k.s. i orzeczenie tytułem grzywny uiszczoną kwotą 150.000 złotych. Tydzień po wpłynięciu wniosku do Sądu, oskarżony cofnął wniosek w zakresie czynu z art. 107 § 2 k.k.s.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd Rejonowy i jakie rozstrzygnięcie powinien wydać w przedmiocie wniosku oskarżonego o cofnięcie i ewentualnie w kwestii wniosku finansowego organu postępowania przygotowawczego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 79

1. W dniu 28 lipca 2024 r. wraz z aktem oskarżenia przeciwko Joannie Podgórskiej, oskarżonej o czyn z art. 178a § 1 k.k., prokurator przesłał do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wniosek złożony na podstawie art. 335 § 2 k.p.k. o skazanie oskarżonej za powyższy występ bez przeprowadzenia rozprawy i ukształtowanie orzeczenia w sposób uzgodniony uprzednio w toku postępowania przygotowawczego. W dniu 19 października 2024 r. (data wpływu do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy), oskarżona nadesłała pismo, w którym oświadczyła, iż cofa wniosek o dobrowolne poddanie się karze i kwestionuje swoje sprawstwo. Na posiedzeniu w dniu 21 października 2024 r. toczącym się bez udziału stron, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, uwzględniając wniosek prokuratora wydał wyrok w brzmieniu odzwierciedlającym uzgodnienia poczynione w postępowaniu przygotowawczym.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie. Jakie są konsekwencje nieuwzględnienia przez sąd wniosków o skazanie bez rozprawy, o jakich mowa w art. 335 § 1 k.p.k. i art. 335 § 2 k.p.k.?

2. Kazimierz Pawlak i Władysław Kargul, sąsiedzi z jednej wsi, pozostawali ze sobą w ciągłym konflikcie. Faktem jest też, że po każdej kłótni szybko dochodzili do porozumienia i wybaczaali sobie wzajemne uszczypliwości, wyzwiska i szarpaniny. W dniu 3 maja 2024 r. sąsiedzi poróżnili się z powodu swoich zwierząt domowych – kota K. Pawlaka i psa W. Kargula. Mężczyźni wyzywali się wzajemnie, używając pod adresem przeciwnika wulgarnych słów. Tym razem Władysław Kargul skierował do Sądu Rejonowego w Białymstoku prywatny akt oskarżenia przeciwko Kazimierzowi Pawlakowi, zarzucając mu czyn z art. 216 § 1 k.k. Nie doszło do pojednania się stron i sprawę skierowano na rozprawę główną, wyznaczając jej termin na 3 lipca 2024 r. Już po otwarciu przewodu sądowego, oskarżony K. Pawlak oświadczył, że występuje z wzajemnym aktem oskarżenia przeciwko oskarżycielowi prywatnemu W. Kargulowi o czyn z art. 216 § 1 k.k., popełniony 3 maja 2024 r. W tej sytuacji Sąd Rejonowy postanowił o łącznym rozpoznaniu obu spraw, przeprowadził postępowanie dowodowe i wydał wyrok, w którym uznawszy winę obu oskarżonych – odstąpił od wymierzenia kary W. Kargulowi i K. Pawlakowi.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy w sytuacji oskarżenia wzajemnego możliwym jest odstąpienie od oskarżenia? Jakie skutki może wywołać dla postępowania w sprawie z oskarżenia prywatnego wstąpienie prokuratora?

3. Elżbieta Bednarek została skazana na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Nadto na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 i 6 k.k. nałożono na nią obowiązki: powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz poddania się terapii uzależnień. Z uwagi na chorobę ujawnioną w trakcie wykonywania kary, wymagającą tygodniowych pobyków w szpitalu każdego miesiąca, skazana złożyła wniosek o zmniejszenie orzeczonej liczby godzin wykonywanej pracy do 15 w stosunku miesięcznym oraz o zwolnienie z obowiązku poddania się terapii uzależnień. Sąd wniosek skazanej uwzględnił w całości.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia. Czy na wydane przez sąd postanowienie przysługuje zażalenie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 80

1. Norbert Kaliciński został oskarżony o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. Rozprawę przed Sądem Rejonowym w Gliwicach wyznaczono na dzień 10 listopada 2024 r. Zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej zostało oskarżonemu doręczone w dniu 9 listopada 2020 r. W rozmowie telefonicznej wykonanej po otrzymaniu przedmiotowego zawiadomienia z Biurem Obsługi Interesanta Sądu oskarżony zwrócił uwagę na ten fakt i podał, że w związku z brakiem połączeń komunikacyjnych nie uda mu się dotrzeć do Sądu dnia następnego na godz. 12.15 z aktualnego miejsca zamieszkania. Wobec tego złożył wniosek o odroczenie rozprawy. Sąd nie uwzględnił wniosku, bowiem w jego ocenie oskarżony nie wskazał żadnych realnych przeszkód, a ponadto obecny był jego obrońca. W konsekwencji powyższego Sądu dalej procedował sprawę, a następnie zamknął przewód i ogłosił orzeczenie.

Proszę ocenić prawidłowość procedowania w przedmiotowej sprawie. Jakie są zasady usprawiedliwiania nieobecności przed sądem stron i ich przedstawicieli procesowych?

2. Prokurator Prokuratury Okręgowej w Katowicach wniósł do Sądu Okręgowego w Katowicach sprawę o wykonanie Europejskiego Nakazu Aresztowania (ENA) wydanego przez organ sądowy Królestwa Niderlandów w odniesieniu do obywatela polskiego Zdzisława Kanarka – w celu poprowadzenia postępowania karnego o czyny polegające na udziale w organizacji przestępczej o charakterze terrorystycznym oraz na handlu ludźmi, popełnione na terytorium Holandii, Belgii, Republiki Federalnej Niemiec oraz Polski. Prokurator domagał się wykonania ENA i przekazania Z. Kanarka stronie holenderskiej oraz zastosowania tymczasowego aresztowania wobec Z. Kanarka na okres 3 miesięcy licząc od daty zatrzymania osoby ściganej. Podczas posiedzenia toczącego się w trybie art. 607l § 1 k.p.k. z udziałem osoby ściganej, obrońcy i prokuratora, Zdzisław Kanarek nie przyznał się do stawianych mu zarzutów podnosząc, że nie ma w sprawie żadnych dowodów jego winy, nie zgodził się na przekazanie oraz oświadczył, że nie zrzeka się korzystania z zasady specjalności określonej w art. 607e § 1 k.p.k. W wydanym następnie postanowieniu Sąd Okręgowy orzekł o przekazaniu Z. Kanarka stronie holenderskiej w celu przeprowadzenia postępowania karnego o czyny wymienione w nakazie europejskim, a także zastosował wobec Z. Kanarka tymczasowe aresztowanie na okres trzech miesięcy, licząc od daty zatrzymania ściganego.

Proszę ocenić trafność wydanego w sprawie rozstrzygnięcia. Na czym polega rola polskiego sądu orzekającego w przedmiocie wykonania ENA? Jakie znaczenie dla podejmowania decyzji w przedmiocie tymczasowego aresztowania osoby ściganej ma istnienie wydanego w innym państwie członkowskim UE prawomocnego wyroku skazującego lub innej decyzji stanowiącej podstawę pozbawienia wolności osoby ściganej?

3. Do Sądu Rejonowego w Koszalinie wpłynęły materiały dotyczące 12-letniego Kamila Ząbka, któremu zarzucono, że w dniu 13 października 2024 r. w Koszalinie zabrał w celu przywłaszczenia artykuły spożywcze i papierosy o łącznej wartości 213, 56 złotych na szkodę sklepu „Pszczółka”, czyli zachowanie wskazujące, że nieletni wykazuje przejawy demoralizacji. Po wszczęciu i przeprowadzeniu postępowania sąd rodzinny stwierdził, że nieletni wykazuje przejawy demoralizacji i zastosował wobec niego środek wychowawczy w postaci upomnienia.

Czy sąd rodzinny mógł poprzestać wyłącznie na zastosowaniu upomnienia? Jakie środki mogą być stosowane wobec nieletniego? Jakie środki odwoławcze i komu przysługują w przedmiotowej sprawie? Czy, a jeśli tak, to kiedy sąd rodzinny może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 81

1. Do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Janowi Suskiemu, Adamowi Wiśniewskiemu oraz Markowi Wysockiemu, którym zarzucono zbrodnię z art. 197§ 3 pkt. 1 i 2 k.k. Jeszcze przed otwarciem przewodu sądowego pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej złożył wniosek o wyłączenie jawności rozprawy w całości podnosząc, że jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje, a nadto naruszyć ważny interes prywatny pokrzywdzonej. obrońcy oskarżonych oraz oskarżeni pozostawili wniosek do uznania sądu, natomiast prokurator sprzeciwił się wyłączeniu jawności.

Proszę zaproponować sposób rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego wniosku. Jak uregulowany jest udział osób w rozprawie niejawnej i jakie czynności w związku z tym powinien podjąć przewodniczący rozprawy? Czy wyłączenie jawności wyłącza jawność ogłoszenia wyroku i jego ustnych motywów?

2. Organ niemiecki wystąpił z wnioskiem do Sądu Rejonowego w Brzezinach o wykonanie orzeczenia o karze o charakterze pieniężnym za wykroczenie drogowe popełnione przez Stanisława Moczarskiego, obywatela polskiego, aktualnie zamieszkałego w Gorzowie Wielkopolskim. W związku z zawiadomieniem o terminie posiedzenia Stanisław Moczarski przesłał do Sądu listem poleconym potwierdzenie zapłaty grzywny orzeczonej za popełnione wykroczenie wraz z wezwaniem do zapłaty sporządzonym w języku niemieckim. Sąd, analizując nadesłaną przez stronę niemiecką dokumentację oraz dokumenty przesłane przez Stanisława Moczarskiego, zwrócił uwagę na rozbieżności co do rzeczywistej kwoty nałożonej kary.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać dalszy tryb procedowania w przedmiotowej sprawie. Czy w przypadku przedstawienia dowodu uiszczenia w całości lub w części kary o charakterze pieniężnym sąd ma obowiązek uzyskać potwierdzenie tego faktu? Kiedy możliwą jest odmowa wykonania orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym wydanego przez uprawniony organ państwa członkowskiego UE? Czy postanowienie wydane w tym przedmiocie podlega zaskarżeniu? Co należy rozumieć pod pojęciem „kary o charakterze pieniężnym”? Jaką decyzję powinien podjąć sąd w przypadku otrzymania informacji, że przekazane do wykonania orzeczenie nie podlega dalszemu wykonaniu?

3. Ignacy Piątek od chwili swoich 16 urodzin zaczął sprawiać kłopoty wychowawcze. Początkowo sporadycznie wagarował i nie zawsze zachowywał się kulturalnie wobec rodziców, nauczycieli i rówieśników – reagując opryskliwie. W miarę upływu czasu przestał chodzić do szkoły, palił papierosy, spożywał alkohol i odurzał się dopalaczami, a w kontaktach z kolegami i koleżankami z liceum stał się wulgarny i agresywny. Wkrótce zaczął uciekać z domu. Po kolejnym i wyjątkowo wulgarnym ataku Ignacego na wychowawcę klasy, policja wszczęła i przeprowadziła postępowanie przeciwko nieletniemu, po czym zebrany materiał dowodowy przekazała sądowi rodzinnemu. Po przeprowadzeniu posiedzenia w sprawie nieletniego sąd umieścił Ignacego Piątka w zakładzie poprawczym, a nadto orzekł wobec niego środki wychowawcze: nadzór kuratora oraz zobowiązanie do podjęcia terapii psychologicznej. Sąd odstąpił od obciążania nieletniego i jego rodziców kosztami postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego orzeczenia. Czy jest ono zaskarżalne? Jakie środki mogą być stosowane wobec nieletniego i jakimi kryteriami należy się kierować podczas dokonywania ich wyboru?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 82

1. Prokurator zwrócił się do Sądu Okręgowego w Sieradzu o podjęcie ewentualnych czynności w związku z treścią prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 19 września 2024 r. Jak się bowiem okazało, w wyroku tym błędnie oznaczono kwalifikację prawną jednego z czynów. Z akt sprawy wynikało, że Bartłomiej Kałuża został skazany za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k., a nie z art. 156 § 1 pkt 2 i 3 k.k., jak wskazano w komparycji wyroku.

Czy w zaistniałej sytuacji dopuszczalne jest wykorzystanie procedury sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w wyroku? Jak kwestię sprostowania oczywistych omyłek w zarządzeniach, orzeczeniach lub ich uzasadnieniach reguluje kodeks postępowania karnego? W jakim terminie możliwym jest dokonanie sprostowania takiej omyłki? Czy na rozstrzygnięcie co do sprostowania służy zażalenie?

2. W toku postępowania przygotowawczego prowadzonego przeciwko Konradowi Wypychowi o czyny z art. 279 § 1 k.k. zabezpieczono szereg dowodów rzeczowych w postaci: 2 par butów podejrzanego, śladów traseologicznych, łomu, śladów daktyloskopijnych ujawnionych na fragmencie szyby wystawowej oraz ręcznika pochodzącego z jednego ze sklepów, do których dokonano włamania. Sąd Rejonowy w Łomży w wyroku skazującym Konrada Wypycha za wszystkie zarzucane mu przestępstwa, rozstrzygnął także w przedmiocie w/w dowodów rzeczowych w ten sposób, że orzekł: przepadek obu par butów, gdyż służyły do popełnienia przestępstwa; przepadek śladów traseologicznych i daktyloskopijnych, gdyż pochodziły bezpośrednio z przestępstwa; złożenie ręcznika do depozytu sądowego wobec wątpliwości czyją stanowił własność oraz zwrot łomu, jako należącego do Konrada Wypycha.

Proszę dokonać oceny trafności rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodów rzeczowych. Czy orzeczenie o dowodach rzeczowych może nastąpić wyłącznie w wyroku? Jak należałoby postąpić w przypadku, gdy dowodem rzeczowym byłby przedmiot ulegający szybkiemu zniszczeniu lub taki, którego przechowywanie byłoby połączone z niewspółmiernymi kosztami lub nadmiernymi trudnościami?

3. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 grudnia 2024 r. świadek Mieczysław Gburek został ukarany pieniężną karą porządkową w kwocie 1.000 złotych za nieusprawiedliwione niestawienie na rozprawie. Świadek nie uiszczył dobrowolnie tej należności.

Proszę wskazać dalszy tok postępowania. Czy jest możliwe rozłożenie na raty pieniężnej kary porządkowej bądź jej całkowite albo częściowe umorzenie? Jakie warunki muszą być spełnione? Które z orzeczeń wydanych w przedmiocie wykonania pieniężnej kary porządkowej podlegają zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 83

1. Anzelm Podleśny złożył prywatny akt oskarżenia przeciwko Leopoldowi Marszałkowi, zarzucając mu popełnienie na swoją szkodę dwóch czynów z art. 217 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. Obrońca oskarżonego skierował do sądu pisemny wniosek dowodowy, w którym domagał się przeprowadzenia dowodu z opinii zespołu biegłych lekarzy psychiatrów oraz psychologa na okoliczność stwierdzenia niewiarygodności pokrzywdzonego, a nadto dowodu z zakresu badań wariograficznych, jakim powinni podlegać oskarżony, oskarżyciel prywatny i świadek zdarzenia Mieczysława Grzyb - w celu ustalenia, która z tych osób mówi prawdę. Podczas rozprawy obrońca podtrzymał złożony wniosek, natomiast pełnomocnik oskarżyciela prywatnego wniósł o oddalenie obu wniosków.

**Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać jaką decyzję procesową winien podjąć sąd.
Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia i jego uzasadnienie.**

2. Do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wpłynął akt oskarżenia wraz z wnioskiem prokuratora złożonym w trybie art. 335 § 2 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego Grażynę Kociembę, młodocianą oskarżoną, za czyn z art. 190 § 1 k.k. i orzeczenie uzgodnionych z oskarżoną kar. Podczas analizy akt Sąd twierdził, że oskarżona zgodziła się na wymierzenie jej kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku, orzeczenie 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 20 złotych, natomiast we wniosku wskazano karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i roczny okres próby wraz z oddaniem oskarżonej w tym czasie pod dozór kuratora sądowego, a także 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 10 złotych. Z akt sprawy wynikało przy tym, że pokrzywdzony przesłuchany w tej sprawie w charakterze świadka domagał się przeprosin i orzeczenia zakazu zbliżania się oskarżonej do niego – co nie zostało ujęte w samym wniosku. Na wyznaczone w celu rozpoznania wniosku posiedzenie nikt się nie stawił, przy czym zawiadomienie dla oskarżonej zwrócono z adnotacją „adresat przebywa za granicą”, a dla pokrzywdzonego brak było wiadomości o doręczeniu zawiadomienia.

Jak w zaistniałej sytuacji powinien postąpić sąd? Czy gdyby oskarżona i prokurator uzgodnili prawidłowo konsekwencje prawne przypisanego przestępstwa, to czy dla dalszego procedowania w sprawie miałoby znaczenie stanowisko pokrzywdzonego i czy sąd tak zmodyfikowany wniosek mógłby uwzględnić? Jak powinien postąpić sąd, gdyby wniosku prokuratora nie uwzględnił?

3. Norbert Stankiewicz został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. W okresie próby został oddany pod dozór kuratora i zobowiązany do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Przez pierwszy rok okresu próby skazany zachowywał się poprawnie i realizował nałożony na niego obowiązek. Wkrótce popadł w kłopoty finansowe, unikał kontaktu z kuratorem, był zatrzymywany w Izbie Wytrzeźwień i nie reagował na ostrzeżenia kuratora. W tej sytuacji kurator złożył wniosek o zarządzanie wykonania kary pozbawienia wolności.

Proszę zaproponować rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Czy, a jeśli tak to kiedy jest możliwe skrócenie orzeczonej kary? Czy na postanowienie w przedmiocie zarządzania wykonania kary oraz jej skrócenia służy zażalenie? Kiedy postanowienie o zarządzaniu wykonania kary staje się wykonalne?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 84

1. Jan Kowalski został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia aparatu fotograficznego o wartości 750 złotych na szkodę Marka Konopki. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 3 stycznia 2023 r. oskarżonemu wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W wyniku rozpoznania apelacji prokuratora Sąd Okręgowy w Kaliszu w dniu 6 września 2023 r. zmienił zaskarżony wyrok i orzeczoną karę podwyższył do 1 roku pozbawienia wolności. Dnia 13 listopada 2023 r. skazany na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. złożył do Sądu Okręgowego w Kaliszu wniosek o zmianę kary z uwagi na kontrawencjonalizację czynu zabronionego.

Który sąd, w jakim trybie i w jakim składzie jest właściwy do rozpoznania złożonego przez Jana Kowalskiego wniosku? Proszę wskazać, jakiej treści rozstrzygnięcie powinno zostać wydane.

2. Sąd Rejonowy wydał wyrok skazujący Stefana Traczyka. Oskarżony nie był obecny na rozprawie głównej, na której doszło do ogłoszenia wyroku, ale został o niej prawidłowo powiadomiony. Trzy dni po tej czynności oskarżony nadał na pocztę wniosek o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego. Ponieważ wniosek nie został podpisany, Przewodniczący Wydziału wezwał S. Traczyka do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku poprzez jego podpisanie – pod rygorem uznania go za bezskuteczny. Oskarżony nie wykonał w terminie zobowiązania, dlatego też kolejnym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku oskarżonego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu. W ustawowym terminie oskarżony złożył zażalenie, w którym domagał się przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wskazując, że w ostatnim dniu terminu do uzupełnienia braku poprzez złożenie podpisu został zatrzymany przez policję. Nadto wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu na potrzeby postępowania zażaleniowego.

Czy wnioski oskarżonego zasługują na uwzględnienie? Jakie czynności powinny być podjęte w przedmiotowej sprawie?

3. Do Sądu Rejonowego w Legnicy wpłynął wniosek Urzędu Celno-Skarbowego w Legnicy w przedmiocie udzielenia zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez Dagmarę Pawełek, podejrzaną o czyn z art. 55 § 2 k.k.s. Na wyznaczone w celu rozpoznania wniosku posiedzenie nikt się nie stawił. Do akt zostało załączone odręcznie sporządzone pismo od Dagmary Pawełek, w którym oświadczyła, że cofa swoją zgodę na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, ponieważ jest niewinna, a uiszczenie grzywny oraz kosztów, które zostały jej bezprawnie narzucone, było podyktowane wyłącznie strachem. W piśmie tym, które nie zostało podpisane, Dagmara Pawełek domagała się ponadto zwrotu wszystkich pieniędzy, jakie do tej pory wpłaciła na konto Urzędu Celno-Skarbowego.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację i wskazać jakiego rodzaju czynności winny zostać podjęte w przedmiotowej sprawie. Czy sprawca w sprawie karnej skarbowej może skutecznie cofnąć wniosek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności? Jak należałoby postąpić w przypadku ponowienia wniosku o takie zezwolenie? W jakiej formie orzeka sąd uwzględniając wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, jaka jest treść takiego orzeczenia i czy podlega ono zaskarżeniu?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 85

1. Marzena Podgórska została skazana prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 10 listopada 2023 r.;
- Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 12 grudnia 2023 r.

Na skutek wniosku dyrektora Zakładu Karnego z dnia 17 lipca 2024 r. w Sądzie Rejonowym w Zabrzu wszczęto z urzędu postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Z aktualnej karty karnej dotyczącej skazanej (z dnia 5 sierpnia 2024 r.) oraz informacji nadesłanej przez Zakład Karny wynikało, że ostatnim wyrokiem, jaki zapadł wobec skazanej był wyrok Sądu Rejonowego w Bytomiu.

Który sąd w przedmiotowej sprawie jest właściwy do wydania wyroku łącznego? Co powinien zrobić sąd niewłaściwy? Czy sąd, któremu przekazano sprawę wg właściwości jest związany tym przekazaniem? Czy wydanie wyroku łącznego przez sąd niewłaściwy miejscowo albo rzeczowo może stanowić podstawę do uchylenia takiego wyroku?

2. Wyrokiem nakazowym z dnia 25 września 2024 r. Sąd Rejonowy skazał oskarżonego Zenobiusza Talarka za czyn z art. 178a § 1 k.k. W ustawowym terminie oskarżony złożył sprzeciw od przedmiotowego wyroku. W zaistniałej sytuacji wyznaczono termin rozprawy na dzień 31 października 2024 r. Oskarżony nie stawił się, mimo prawidłowego powiadomienia, stawił się natomiast jego obrońca i świadkowie. Jeszcze zanim doszło do otwarcia przewodu sądowego obrońca oskarżonego oświadczył do protokołu rozprawy, że cofa sprzeciw od wyroku nakazowego z dnia 25 września 2024 r.

Proszę wskazać dalszy tok postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy obrońca oskarżonego może skutecznie cofnąć sprzeciw od wyroku nakazowego? W jakiej dacie uprawomocni się wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw skutecznie cofnięto?

3. Stanisława Maliniak w dniu 1 lipca 2022 r. popełniła wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. W dniu 25 czerwca 2023 r. do Sądu Rejonowego w Mławie wpłynął wniosek o ukaranie Stanisławy Maliniak. W dniu 4 lipca 2023 r. Przewodniczący Wydziału wydał zarządzenie o wszczęciu postępowania w sprawie o wykroczenie.

Proszę ocenić prawidłowość wydanej decyzji i zaproponować jakie rozstrzygnięcie powinno w tej sprawie zostać wydane.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 86

1. Do Sądu Rejonowego w Przemyślu w dniu 10 lipca 2024 r. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Norbertowi Oczkowskiemu, oskarżonemu o to, że w dniu 8 marca 2023 r. w Przemyślu umyślnie uszkodził wiatę na przystanku autobusowym, powodując straty w kwocie 2.300 złotych na szkodę Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej „Z Tobą nam po drodze” w Przemyślu, tj. o czyn art. 288 § 1 k.k. Dnia 25 lipca 2024 r. do Sądu wpłynęło pismo pokrzywdzonego Przedsiębiorstwa zawierające oświadczenie o cofnięciu złożonego wniosku o ściganie Norberta Oczkowskiego i wnioski o umorzenie postępowania. W uzasadnieniu pisma poinformowano, że oskarżony naprawił szkodę w całości oraz przeprosił za swoje zachowanie.

Proszę wskazać jakie czynności należy podjąć w przedmiotowej sprawie. Czy w tej sprawie prokurator mógłby skutecznie sprzeciwić się cofnięciu wniosku? Jak należałoby postąpić, gdyby wniosek został cofnięty: a) w postępowaniu przygotowawczym; b) w postępowaniu sądowym po rozpoczęciu przewodu sądowego?

2. Matylda Zduniak za czyn z art. 148 § 4 k.k., popełniony na szkodę męża Matyldy Zduniak – Ksawerego, została skazana przez Sąd Okręgowy Krakowie na karę 3 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten, po rozpoznaniu apelacji obrońcy i prokuratora, został utrzymany w mocy przez Sąd Apelacyjny w Krakowie. Sąsiedzi Matyldy Zduniak, a zarazem świadkowie w sprawie, wielokrotnie udzielający pomocy oskarżonej, gdy w obawie o życie swoje i życie małoletnich dzieci szukała u nich schronienia przed brutalnymi atakami pijanego Ksawerego Zduniaka, podczas zebrania wspólnoty mieszkaniowej podjęli uchwałę, by wystąpić do Sądu Okręgowego w Krakowie z prośbą o ułaskawienie kobiety. Prośba o ułaskawienie została podpisana przez trzech członków zarządu wspólnoty. Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek i w wydanej pozytywnej opinii wskazał, że skazana zasługuje na ułaskawienie poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej i pozostałej do odbycia kary pozbawienia wolności. Odwołał się przy tym do wykonanej w połowie orzeczonej kary, warunków rodzinnych skazanej dotyczących sprawowania opieki nad małoletnimi dziećmi, które po osadzeniu matki w Zakładzie Karnym pozostają pod stałą opieką psychologiczną i dla właściwego ich rozwoju koniecznym jest zapewnienie stałych kontaktów z matką. Sąd Okręgowy w wydanym postanowieniu polecił ponadto przedstawienie akt sprawy wraz z wydaną opinią Prokuratorowi Generalnemu.

Proszę ocenić prawidłowość postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy w sprawie tej możliwym było wszczęcie postępowania o ułaskawienie z urzędu?

3. Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze Antoni Warzecha prowadził czynności wyjaśniające czy doszło do popełnienia wykroczenia określonego w art. 52 § 2 pkt 1 k.w. Ponieważ świadkowie Jerzy Dreptak i Katarzyna Brodzik nie stawiali się na wezwania i nie nadesłali usprawiedliwień, prokurator nałożył na nich kary porządkowe w kwotach po 500 złotych. Trzeciego dnia po otrzymaniu postanowienia o ukaraniu Jerzy Dreptak stawił się w Prokuraturze i złożył zeznania, natomiast córka Katarzyny Brodzik złożyła zaświadczenie, z treści którego wynikało, że jej matka nieprzerwanie przebywa w szpitalu w związku z zabiegiem operacyjnym po otwartym złamaniu kończyny dolnej. Prokurator A. Warzecha odmówił uchylenia obu kar, wskazując, że na skutek lekceważenia swoich obowiązków jako świadkowie w sprawie – nie stawiając się na wezwania i nie nadsyłając niezwłocznie usprawiedliwień, doprowadzili do nieuzasadnionego wydłużenia trwającego się postępowania. Pouczył przy tym, że orzeczenie to jest prawomocne.

Czy postanowienie o odmowie uchylenia kary porządkowej zostało wydane przez uprawniony organ? Proszę ocenić prawidłowość dokonanego pouczenia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 87

1. Do Sądu Rejonowego w Wadowicach wpłynął wniosek skazanego Mateusza Marciniaka o wydanie wyroku łącznego. Przed terminem rozprawy skazany – będąc pozbawionym wolności, złożył wniosek o doprowadzenie go na rozprawę.

Proszę wskazać czynności, jakie należy podjąć w tej sprawie.

2. Do Sądu Rejonowego w Chełmie wpłynęło wystąpienie organu holenderskiego o wykonanie prawomocnego orzeczenia nakładającego na Marię Ptak karę o charakterze pieniężnym w wysokości 55 euro za popełnione w Holandii wykroczenie polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości. Strona holenderska przesłała kompletną dokumentację w języku polskim – odpis orzeczenia poświadczony za zgodność z oryginałem oraz zaświadczenie zawierające wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie, w tym potwierdzenie, że Maria Ptak odebrała osobiście przesłany jej przetłumaczony odpis orzeczenia o ukaraniu wraz z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia odwołania. Na posiedzeniu wyznaczonym w przedmiocie wykonania orzeczenia ukarana Maria Ptak oświadczyła, że w dacie zarzucanego (i przypisanego) jej wykroczenia przebywała w Polsce, zaś pojazd którym rzekomo miała wówczas kierować sprzedała Janowi Sokołowi. Na potwierdzenie swoich słów okazała umowę kupna sprzedaży w/w pojazdu. Sąd Rejonowy odmówił wykonania orzeczenia, powołując się na okoliczność, że czyn w związku z którym doszło do ukarania nie stanowi przestępstwa. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał również, że Maria Ptak nie mogłaby ponosić odpowiedzialności, skoro to nie ona dopuściła się wykroczenia.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Czy podlega ono zaskarżeniu? Jakie okoliczności bada Sąd w postępowaniu w przedmiocie wykonania orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym?

3. Sąd Rejonowy w Lublinie postanowieniem z dnia 26 września 2024 r., zamienił skazanemu Mieczysławowi Lisowi karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 miesięcy, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pozostała do wykonania kary ograniczenia wolności w wymiarze miesiąca i 26 dni), orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 5 września 2023 r., na zastępczą karę 28 dni pozbawienia wolności wobec stwierdzenia uporczywego uchylania się od świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Od tego orzeczenia zażalenie wniósł skazany, przytaczając okoliczności, które spowodowały, że od dnia 4 marca 2024 r. zaprzestał dalszego wykonywania pracy na cele społeczne. Sąd odwoławczy postanowieniem z dnia 30 października 2024 r., uchylił zaskarżone postanowienie i na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. umorzył postępowanie w przedmiocie zarządzenia wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności. Zdaniem sądu II instancji wykonanie kary ograniczenia wolności, wymierzonej w takiej postaci jak w przedmiotowej sprawie, następuje z upływem okresu odpowiadającego jej wymiarowi, zapoczątkowanego przystąpieniem skazanego do wykonywania wskazanej pracy, niezależnie od rozmiarów (liczby godzin) wykonanej pracy. Sąd ten stwierdził też, że zarządzenie wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności jest dopuszczalne wyłącznie w czasie poprzedzającym upływ okresu odpowiadającego rozmiarowi orzeczonej kary ograniczenia wolności, zapoczątkowanego w dniu przystąpienia do wykonywania pracy.

Proszę ocenić trafność stanowiska sądu odwoławczego. Omów zasady orzekania kary zastępczej.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 88

1. Sąd Rejonowy w Oleśnicy sprostował zarządzeniem oczywistą omyłkę w prawomocnym wyroku z dnia 5 listopada 2024 r. poprzez wpisanie w miejsce imienia oskarżonego „Władysław” – imienia „Włodzimierz”. Z dokumentacji zamieszczonej w aktach sprawy, w tym załączonego odpisu aktu urodzenia oskarżonego wynikało, że prawidłowe imię oskarżonego to „Włodzimierz”. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia, poza odwołaniem się do w/w dokumentacji podniesiono, że dokonane sprostowanie umożliwi prawidłowe wykonanie orzeczenia w postępowaniu wykonawczym.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Który organ jest uprawniony do dokonania sprostowania oczywistej omyłki w orzeczeniu, zarządzeniu lub jego uzasadnieniu? Czy dokonanie sprostowania jest ograniczone terminem? Czy rozstrzygnięcie w przedmiocie sprostowania jest zaskarżalne? Czy w omawianym trybie jest dopuszczalne sprostowanie np. kwalifikacji prawnej czynu wskazanej w komparycji i sentencji wyroku?

2. Mieczysław Małolepszy został oskarżony o czyn z art. 280 § 2 k.k. Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o rozprawie, oskarżony złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu podnosząc, że jest bezrobotny, utrzymuje się z drobnych prac dorywczych i nie może ponieść kosztów obrony z wyboru. Przewodniczący wydziału karnego wezwał oskarżonego do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez wykazanie, że nie posiada żadnego majątku ani innych dochodów, pozwalających pokryć wynagrodzenie obrońcy. Ponieważ w określonym terminie oskarżony nie nadesłał żadnych dokumentów i pismo sądu pozostało bez odpowiedzi, przewodniczący wydziału wydał zarządzenie o uznaniu złożonego wniosku za bezskuteczny.

Proszę ocenić prawidłowość czynności podejmowanych w związku ze złożonym wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Proszę omówić przypadki obrony obligatoryjnej.

3. Finansowy organ postępowania przygotowawczego złożył do Sądu Rejonowego w Pabianicach wniosek o udzielenie oskarżonemu Sebastianowi Wochowi zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, jako sprawcy dwóch czynów określonych w: art. 110a § 1 k.k.s. w zb. z art. 110a § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 6 § 2 k.k.s. i w art. 107 § 2 k.k.s. i orzeczenie tytułem grzywny uiszczoną kwotą 150.000 złotych. Tydzień po wpłynięciu wniosku do Sądu, oskarżony cofnął wniosek w zakresie czynu z art. 107 § 2 k.k.s.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd Rejonowy i jakie rozstrzygnięcie powinien wydać w przedmiocie wniosku oskarżonego o cofnięcie i ewentualnie w kwestii wniosku finansowego organu postępowania przygotowawczego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 89

1. Zbigniew Stolarek został oskarżony o popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. Dla potrzeb toczącego się procesu oskarżony udzielił upoważnienia do obrony trzem obrońcom. Podczas postępowania sądowego oskarżonego reprezentowali dwaj obrońcy, ponieważ trzeci, adw. Leopold Starzecki – na skutek przeoczenia, nie został zawiadomiony o terminie rozprawy i faktycznie nie brał w niej udziału. Po wydaniu wyroku skazującego apelacje wywiedli wszyscy trzej obrońcy oskarżonego, przy czym adw. Leopold Starzecki w środku odwoławczym podniósł zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, polegającej na niepowiadomieniu obrońcy w sposób określony obowiązującymi przepisami o terminie rozprawy, skutkującej naruszeniem prawa do obrony oskarżonego i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Proszę ocenić zaistniałą sytuację pod kątem prawidłowości procedowania sądu pierwszej instancji oraz trafności zarzutu odwoławczego. Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia sądu odwoławczego.

2. Wyrokiem nakazowym z dnia 25 września 2024 r. Sąd Rejonowy skazał oskarżonego Zenobiusza Talarka za czyn z art. 178a § 1 k.k. W ustawowym terminie oskarżony złożył sprzeciw od przedmiotowego wyroku. W zaistniałej sytuacji wyznaczono termin rozprawy na dzień 31 października 2024 r. Oskarżony nie stawił się, mimo prawidłowego powiadomienia, stawili się natomiast jego obrońca i świadkowie. Jeszcze zanim doszło do otwarcia przewodu sądowego obrońca oskarżonego oświadczył do protokołu rozprawy, że cofa sprzeciw od wyroku nakazowego z dnia 25 września 2024 r.

Proszę wskazać dalszy tok postępowania w przedmiotowej sprawie. Czy obrońca oskarżonego może skutecznie cofnąć sprzeciw od wyroku nakazowego? W jakiej dacie uprawomocni się wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw skutecznie cofnięto?

3. Elżbieta Bednarek została skazana na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Nadto na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 i 6 k.k. nałożono na nią obowiązki: powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz poddania się terapii uzależnień. Z uwagi na chorobę ujawnioną w trakcie wykonywania kary, wymagającą tygodniowych pobyków w szpitalu każdego miesiąca, skazana złożyła wniosek o zmniejszenie orzeczonej liczby godzin wykonywanej pracy do 15 w stosunku miesięcznym oraz o zwolnienie z obowiązku poddania się terapii uzależnień. Sąd wniosek skazanej uwzględnił w całości.

Proszę ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia. Czy na wydane przez sąd postanowienie przysługuje zażalenie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
O WYKROCZENIA, POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW Nr 90

1. Do Sądu Rejonowego w Mławie wpłynął akt oskarżenia przeciwko Zdzisławowi Marczakowi, oskarżonemu o czyn z art. 207 § 1 k.k. Przewodniczący II Wydziału Karnego tego Sądu wydał zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy głównej na dzień 9 października 2024 r., polecając m.in. wezwanie oskarżonego do osobistego stawienia się, gdyż jego obecność jest obowiązkowa. W wyznaczonym terminie oskarżony nie stawiał się, ale dzień przed rozprawą nadesłał wniosek o jej odroczenie podnosząc, że musiał wyjechać służbowo do innego miasta. Na rozprawie, na którą stawili się wszyscy wezwani świadkowie, sąd uznał nieobecność oskarżonego za usprawiedliwioną i wydał postanowienie o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność Zdzisława Marczaka. Po przeprowadzeniu w dniu 9 października 2024 r. rozprawy, Sąd Rejonowy wydał wyrok skazujący oskarżonego. Ustanowiony po wydaniu wyroku obrońca oskarżonego w wywiedzionej apelacji zarzucił rozpoznanie sprawy pod nieobecność Zdzisława Marczaka, mimo uznania jego obecności za obowiązkową w zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy głównej i przesłania mu wezwania na rozprawę.

Czy zarzut obrońcy jest zasadny? Kiedy obecność oskarżonego na rozprawie głównej jest obowiązkowa z mocy prawa? Kiedy sąd może prowadzić rozprawę pod nieobecność oskarżonego?

2. W toku postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Kaliszu obrońca Stanisława Zielonki, oskarżonego o czyn z art. 207 § 1 k.k., złożył wniosek o wydanie europejskiego nakazu dochodzeniowego (END) w celu przesłuchania w charakterze świadka: Zenona Świątłego, przebywającego w Hiszpanii pod ustalonym adresem oraz Marii Wieczorek, na stałe zamieszkałej we Francji – na okoliczności związane z czynem stanowiącym przedmiot rozpoznania, w tym wieloletnim konfliktem oskarżonego z pokrzywdzoną, którego podłożem było negatywne zachowanie pokrzywdzonej i jej nadużywanie alkoholu. Zenon Świątły jest duchownym kościoła protestanckiego i spowiednikiem oskarżonego, zaś Maria Wieczorek - przyjaciółką pokrzywdzonej.

Proszę ocenić dopuszczalność wydania END w przedmiotowej sprawie i zaproponować treść rozstrzygnięcia. Czy podczas podejmowania decyzji w przedmiocie wydania END znajduje zastosowanie zasada proporcjonalności?

3. Sąd Rejonowy w Legnicy wyrokiem z dnia 17 września 2024 r. uznał Hieronima Paska za winnego wykroczenia wyczerpującego dyspozycję art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. i wymierzył obwinionemu karę grzywny. Wyrok nie został zaskarżony środkami odwoławczymi i uprawomocnił się. Ten sam sąd, działając z urzędu, postanowieniem z dnia 29 października 2024 r. na podstawie art. 62 § 1 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. umorzył postępowanie wobec obwinionego Hieronima Paska stwierdzając, że w sprawie wystąpiła ujemna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności wykroczenia, która nastąpiła w dniu 20 września 2024 r., a zatem jeszcze przed uprawomocnieniem się wyroku skazującego za wykroczenie.

Proszę ocenić prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Czy odpowiedź byłaby taka sama, gdyby w przedmiotowej sprawie wniesiono apelację? Jak powinien w tej sytuacji orzec sąd odwoławczy, gdyby w pierwszej instancji zapadł wyrok uniewinniający?